

~~uy~~

YARENLE SOHBET 2

Yeni Sohbet 2 (fihrist)

METİN ÜZERİNDE ÇALIŞMALAR

<u>Çalışılan celse</u>	<u>Sahife</u>
C. 358	1
B. 80	5
C. 364	31
C. 376	57
B. 75	62
C. 355	67
B. 77	69
B. 78	77
C. 359	100
C. 372	107
C. 319	111
B. 108	140
B. 112	143
C. 399	151

KONULARA GÖRE FİHRİST :

Ara Parçanın özü	2
Alt sistemin bitişi	5
Aura	8,118
Amblemimizdeki 19	92
.(Allahın dediği olur) lafı niçin yanlışır.	123
Azrail	126
Arıtmanın boyutları	34, 127
Adamak nedir ?	131
Bir'de bütünü, bütünde bir'i bulmak	40
Bilgideki tekrarlar	53
"Biz pozitifteyiz" sarmalını üretmek	67
Bilinçli varlık	121
Bitişik doğan çocuklar bir ihtardır	126
Bilgiden sorumluluk	138,140, 141
Beden ruha dardır	146, 147
Bedeni kim yarattı ?	148
Beden/ruh/öz ilişkisi, ruh olmak	151, 152

Burçların etkisi	131
Cenin gelişmesi	7
Cennet - Cehennem	43
Cimrilik	92
Cihad	149
Çocuklara verilecek eğitim	87
Devalar	59, 7
Duaların gerekliliği	13
Dua	131,133,134
Doğal felaketlere karşı dualar	96
Düşünce boyutları,mekan boyutları	62
Duanın tarzı	81
Düşünce	118
Dünya nüfusu neden artıyor ?	130
Dört meleğin görevleri nedir ?	132
Din sahibi olmak	132
Eterik bedenler	1,64,73
Enerji taleplerimiz	86
Elliki günün önemi	117
Fizik alem, ruhsal alem	4
Görev vicdanın üzerindedir	77
Gelişiyoruz	89
Günah	117
Geçiş kapıları	122,123,124
Hiçlik	1, 4
Hayra alışkanlık	8
Hidrellez bir yardım enerjisidir	23
Hacı Bektaş Veli	39
Her varlık arı doğar	61
Hz. İsa tekrar gelecek mi ?	131
Huzur	146
İlk yaradılış	2
İç ve dışın birleştirilmesi	65
İslamiyetin beş şartı	81
İnancın gücü	90
İyi huy/güzel ahlak	135
İç şuur/ dış şuur	139

İslah üniteleri	94,118,122
Kaybolan hayvan nesilleri	3
Karmalar	70
Keşifler, icatlar	91
Kennedy'lerin kaderi	97
Küf	118,122,127,128,129,153
Kıyam	130
Kainatların birleştiği hayırda var olmak	134
Kendimizi denetleme	139
Kendine inmek	143,144,145
Mutluluk çağı hazırlıkları	6
Mutlak kaderin değişmezliği	15
Miskin gönül eylemleri	67
Mutluluk çağı	68,94, 150
Mutlak ve muallak kader	69
Muallakta kalanlar	93
Meryem ana	109
Mitoloji	3
Nötr zaman kavramı	12
Nefis (Dördüncü düzeyden sonra)	121
Neden var edildik ?	130
Nefsani eylemler görev olabilir mi ?	130
Ne yapmalıyız ?	132, 133
Oniki bilgi gezegeni	6
O'nun olan sizler	135
O'ndan olan	135
Öz/ruh/beden/can	131
Pozitif enerjiyi ne zaman çekebiliriz	131
Ruhun eterik bedenleri, katmanları	1
Reenkarnasyon	17,49
Ramazan nefsi terbiye içindir	20
Ruhlar arasında bağlantı	51
Ruhların bütündeki yeri	51
Ruhlar arasındaki iletişim	52,120
Ruhun bedene etkisi	113,114
Ruhta kirlilik yoktur	127
"Sizin Sırrınız 1." kapağının anlamı	64, 73
Sınavı bizzat yaşamak şart değildir	99
Sen kimsin ?	103

Sakatlar, spastikler	112,119
Sevginin aktarımı	120
Sonsuz tolerans doğru mudur ?	136
Şakralar	118,119
Şifacının gücü	135,138
Tekamülün idrakı	44
Teslimiyet	45
Tespih'in açıklaması	57,58
Tanrısal enerji	59,60
Toplu göçüşler	93,125
Us akıl	111
Ümitsizliğe kapılmak	136
Üzüntülü anlar	16
Varlığımız Sana emanet	117
Var olmak	115,119
Yaren Grubu ne yapıyor ?	137
Yaren çalışmaları	11, 41
Yaren görevlileri	4
Yaşarken ölüp doğmak	111
Yanlış sözcük kullanmayın	55
Yaratan'ın bizden istedikleri	42
Yedi zaman dilimi	24
Zamansızlık	9
Ziyaretlerle açılan odaklar	53

C. 358 ile ilgili bir sohbet

S - Fizik bedeninin eterik bedenleri ile bir ruh sadece bulunduğu fizik dünyaya mı hizmet eder ?

C - Evet.

S - Bu dünyaya ait bir vücudun eterik bedeni, dana önce Yedinci düzeye kadar yükselmiş bir kişi tarafından orada da görev yapmakta kullanılabilir mi?

C - Kesinlikle hayır. Bu dünyaya ait vücudun eterik bedenleri, sadece bu dünyaya ait manevi görevleri ifade kullanılabilir.

S - Peki, ruhun eterik bedenleri ile katmanları aynı şey mi ?

C - Hayır. Ruhun eterik bedenleri, bulunduğu ruhsal alemde (Spatyom safhalarında) görev yapar. Hak ettiği yere kadar yükselebilir sadece. Özü ona daha yükseği, hakettiği kadarını indirebilir. Bireysel Mirac ve Kadir gibi. Katmanlar ise, Ara Parça'ya girerken lazımdır, öze doğru inerken katmanları tek tek bırakarak iner. Yani düzeyler arasındaki zamansızlıklarda eterik bedenlerini ve katmanlarını bırakır, orada Öz artık Hiçlik olur ve bir sonraki seviyenin eterik bedenlerini çekmeye başlar. Şifadan sonra bu böyledir. Hiçlik ayrıca Yedi zaman dilimi arasında da vardır. Hepsi O, en O olan hiçliğin ufacık bölümleridir.

S - Hiçlik konusunu daha netleştirmek için soruyorum, durgun zaman nasıl olur ? Yaşam-bir hareketlilik ise, bu durgun zamanda bir kesinti olmuyor mu ?

C - Manevi alemi nasıl bilebiliyorsunuz ? Orasını tanıımıyorsunuz ki. Hiçlik vardır. Orası Tanrısal bir bölüm. Tanrı ile kul arası olmayan, ama mevcut olan, hiç olan bir yer. Hiçlik Tanrı gibi tartışılmaz, ama vardır. Nötr bir yerdir. Hem birbiriyle kopuk değildir, hem ayrı değildir. Hem yok oluş hem varoluştur. Orada hiç bir şeyin varoluşu vardır.

S - Ara Parçanın özünden bahsedelim biraz ?

C - Kur'anda "Ben" diyen O'nun Özüdür. Biz bir çok bilgimizi oradan çekip alıyoruz. "Hak hitabı" denilen de O'ndan bize esintileridir. O da yaratılıştan varedilmiştir. Biz hakedince çekebiliyoruz.

Öz iki harftir. O ve Yaratıklar..Kalıp ve gerçek..Fizik ve ruh..

S - İnsan topraktan mı yaratıldı ?

C - Tesbihi düşünün. Aşağı doğru inen alemler Özün ham maddeleridir. İlk yaratılıştan hepsi anahtarları kapalı olarak aşağı doğru sarktı, hareketsizdi. Madde, hayvan ve bitki Toplu İdare Mekanizmaları (buna Deva demeyin, anlamsız kalıyor), en alttaki insana ait Ben'den yaşam enerjilerini aldılar ve bitki ve hayvan örtüsünü dünyaya indirdiler. İnsan hayata geçeceği zaman bu nedenle onların da sorumluluğunu alarak dünyaya geçti. Toprak en yakın hayatîyet unsuru olduğu ve ruhsal düşünmedikleri için, insanın topraktan yaratıldığı sanıldı. Ham madde olan her şey yaratılıştan ilk anda oldu ve olan bu ham maddeden her şey kendi donları içinde toplanarak oluştu. İnsanlar da böyle oluştu. Birinci bigbang'te Ara Parça, ikinci bigbang'te madde dünyaları (yedi katı birden) oluştu. Üçüncü bigbang'te insan ruhunun geçmesini sağladı. Yaratılıştan üçer üçer bölünmeyle çoğaldı. Büyük enerji potansiyelleri patlıyarak küçük zerrelere oluşturdu. O ufacıktan sayısız sistemler oluştu.

S - İlk yaratılıştan ceninden olmadığı muhakkak. Peki nasıl oldu ? Bir tohum mu çatladı ?

C - Kendinden ayırdı diyelim. Yaratıcı bir enerji var, onun ne olduğunu bana tarif edebilir misiniz ? Bu bir ilahi sırdır. Bunu gören de söyleyemez. Belki zamanı gelince o da söylenecek. Kitaplarımız içinde çok şeyler var. Apaçık yazıyor. Onları biz bulmak istemediğimiz için görmeyiz. İlk bigbang'i nasıl anlıyamıyorsak, yoktan var olmayı da idrak edemeyiz. Hiçlikten kabalağa geçildi. Ruhun deneyimleri, nefsin katılımı, birleşmeler, sevimeler, bunlar mitolojide yaşandıktan sonra dünyaya varoluş başladı. Hazırlanan beden ruha teslim edildi.

S - Yaratılan ilk koloninin zenci olduğu doğru mu ?

C - Hayır. Bütün çeşnisiyle insanlar bir anda var oldu. Bitki örtüsü de öyle..Hayvan örtüsü de öyle. Yaradılışın evrim yolu ile tek hücreden kaynaklandığı teorisi doğru değildir. O zaman ilk hücre suda nasıl oluştu ? Her tür varoluşta ait olduğu yere sevkedildi. Toprakta ve doğada her şey bir anda yaratıldı, kondu. Her şey var idi. Şekillendi. Gelişim gösterdi. Kendi doneleri içinde oluşum gösterdi."Bunları aklına kullan, bul" dendi.

S - Bazı hayvan nesilleri neden yok oluyor ?

C - Yok olmuyor, kalıpları değişiyor. Kendi kalıplarını daha iyiye doğru değiştiriyorlar. Daha hafifliyor.

S - Mitoloji nasıl doğdu ?

C - Mitolojiyi yazanların algıları güçlüydü. Geçmiş ve günü biliyorlardı. Yetkileri kadar insana anlayacağı biçimde geçmiş ve günü anlattılar. Peygamberler de aynı, ama onlar geleceğe de bir şeyler bıraktılar. Yunus (ezel de o, ebed de o) demişti. Bunu düşünün.

Yaratıcı yaradılışı bir enerji kesiti olarak düşündü ve o düşünce maddeye dönüştü. Biz de düşüncelerimizden sorumlu değil miyiz ? Bugün yaradılışı herkes düşünüyor, herkesin bir doğrusu var. Ne zaman ki herkesin düşüncesi aynı olacak, o zaman o olay tekrar maddeden maneviyata, düşünceye doğru dönüşerek gidecek. Herkes aynı eğitim içinde Bir'de, Hiçlik'te buluşacak. O zaman bütün düşüncemiz O olacak. Bugün dünyada ne kadar insan varsa (gönülde olan), o kadar doğru vardır ; keza ne kadar nefiste insan varsa, o kadar da yanlış vardır. Herkes kendi tekamül seviyesine göre yanlış yapar.

Bakan bunları bu dağın tepesinde üretebiliyoruz ve yaptığımız yayın bunu yapanıyanlara yayılıyor. Şuradan yayılan ışınlar bütün ihtiyaç hissedenlere yayılıyor. Diyelim bir anlık bir pişmanlık duydu, he-

men buradan yapılan yayını alıyor, doğruya dönüyor. Fakat mutlaka bir talebi olması lazım. Talebi yoksa alamaz. Ama talebi varsa çeker. Ver diyene hemen ulaşır. Beri yandan kötü tesirler ve dilekler de onların yanlışlarını katlar. Yani duanın gücü, doğanın müziği hiç bitmiyor..

S - Fizik alem, ruhsal alemin bir yansıması mıdır ?

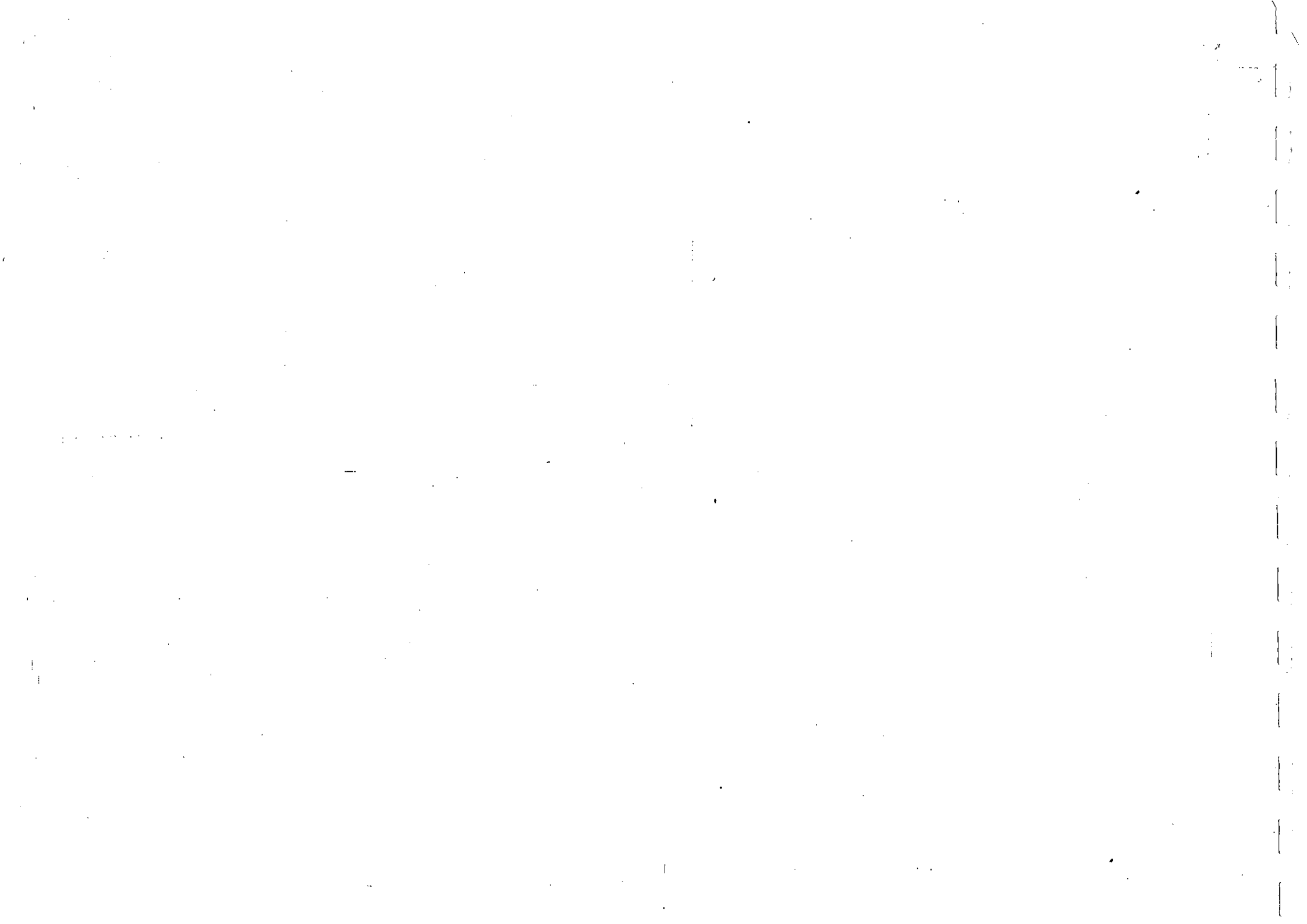
C - Orada ne varsa, burada da var. Ne varsa münasırlar halinde değişim gösterir. Ama yaşam hayati-yettir, yansıma değildir, kabalaşma değildir. Süptil-ler kabası değildir. Varız, varsak yaşıyoruz. Beden sadece bir araçtır. Yokluğun içindeki varlık idrak edilemediği için insanlar gölge alem benzetmesini yapıyor. O da onların doğrusu. İşte böyle bir yere doğru gidiyoruz.

S - Yarenimiz "Ben görevlilerimi asırlar önce yetiştirdim" demişti. Bu yetiştirme nasıl oldu ? Görevliler nasıl seçildi, nerede eğitildi ?

C - Varlıkları bu görev için bir yere topladı. Hiçliği bitirip, bir hak kazanıp, o oluşum noktasında eğitime başladı. Zorlama yoktu, gönüllü olarak bireysel ruhlar kendilerini daha ileri safhaya taşıyacak olan bu göreve talip oldular. Diyelim ki senin Öz'ün parçalarını dünyada eğitmek istiyor. Özünün anlaşması ile zerrelerinin eğitimi için bu göreve talip oluyor. Öz, ruhunu eğitmek için bu göreve talip oluyor. Herkesin bireysel özü bu göreve talip oldu.

S - Hiçlik'i bir türlü anlayamıyorum.

C - Nar tanelerinin arasında bile Hiçlik var. Birbirlerini bozmuyorlar. Onları koruyan ve birbirlerine karışmalarını durduran bir hiçlik, bir zar var. Her şeyin arasında bir hiçlik var. Hücreler de hem vücuttalar, hem ayrı olmaları için bir korunumları var. İşte o ayrılık korunumları onların hiçlikleri. Yani aralarında hiç bir şey olmayan bir şey var. Nal ile mılh arası gibi..Hem beraber hem ayrı..

Bütünleş 80 ile ilgili bir sohbet

S - Mağma'da en alt düzeyin Mutluluk Çağının sonunda yok edilmesi ile ilgili çalışmalar yapıldığı söylendi. Bu yok ediliş nasıl olacak ?

C - Şimdi, yaşam olan diğer bütün gezegenlerdeki yaşamların bu düzeyle ilgili tekamüllerini bitirerek bir üst düzeye yükseldiklerini ve geride sadece dünyadaki yaşamların kaldığını düşünün. Diğerleri ana okulunu bitirerek gittiler, ama dünyaları duruyor. Bedensizlik vasfına erişmiş varlıklar bu dünyalarda dengeyi sağlamak için görev yapıyorlar, yani orayı bekliyorlar. Bitki, hayvan vs. hepsi bir üst düzeye gitti. Oraları birer enerji topu olarak kaldı ve bu dengeyi, insan vasfının taşıyan bedensizlik vasfına erişenler ve hiç bedenlenmemişler (devalar), dünyamız görevini bitirene kadar, üstündekileri gönderip burada, dünyanın bir patlamayla yok olmasıyla hep beraber o enerjeyi bir üst düzeye taşıyacaklar. O enerji dünyanın merkezinde şu anda depo ediliyor. Nasıl bir patlamayla oluştuysa, yine bir patlamayla bitecek. İki yıldız çarpıştığında nasıl bir başka yıldız oluşuyorsa, burası da fiziksel bir patlamayla son bulacak, tüm alt sistem bir üst sisteme çıkacak. Daha süptilleşerek, daha hafifleyerek, ama gücü artarak. En alt düzeyde toplanan bu güçler, yeni bir patlamayla bir üstteki samanyoluna, bir değişim göstermiş olarak taşınacak, gidecek. Böylece ilk samantermişi olarak taşınacak, daha da güçlenerek, bu defa oradaki evreleşme güç ve hız kazanacak. Tekrar edeyim, patlamadan önce herkes ait olduğu yere çekilecek. Dünyada sadece maddenin enerjisi kalacak. Maddenin enerjisi de bir üst enerjiye uyarlanarak, bir üst düzeydeki gezegene gidecek ve oradaki tekamülü hızlandıracak. Şimdi orada vasat tekamül var, o zaman üstten görevliler gelecek ve o güç, o kapasiteye hazırlanıp bu sefer onlar hızlı tekamüle alınacak, orası da dağılacak, bir üste.. Bu şekilde tüm sistemler

sırayla Ara Parçaya doğru çekilecek..Zaman araları olacak, ama tekamül çok hızlanacak. İşte şu anda tüm alt düzey gezegenlerinde, ayda, yıldızlarda, Ağartada ve 12 görevli gezegende görevliler buna hazırlanıyor. Bu sonucu hazırlıyorlar. Kiminin içi, kiminin dışı, bir planı uygulamaya çalışıyorlar. Bunun oluşumu için bedenli bedensiz hepimiz hizmet veriyoruz.

S - 12 Bilgi gezegeninin de buna hazırlandığını söylediniz..

C - 12 Bilgi gezegeni sadece bu dünyadaki madde eğitiminin bilgilerini içerir, bu dünya tekamülü içindir. Her düzenin, her gezegenin kendine ait 12 bilgi gezegeni vardır. Her yaşam olan dünyanın 12 bilgi gezegeni vardır. Üsttekilerin de. İhtiyacımız olan bilgi potansiyelini hayata geçirebilmemiz için hak ettiğimiz zamanlar devreye sokuyorlar. Bunlar bedenlenmemiş görevlilerdir. Dünyaya bitki, hayvan gelmeden önce onlar orada bu görevi aldılar, ilgili birimlerine hizmet vermek için.. Onları da biz eğitiriz. Devalar da toplanıp dağılmayı biliyorlar ve küçük büyük birimlerle hizmet yapıyorlar. Onlara da yardımcı güç (mesela ışık düzeyinden) geliyor. Daha sonra bu hiç bedenlenmemişlerin yerini, bedeni bitirip bedensizlik vasfına erişmişler alıyor ve onları da eğitiyor. Biri her şeyi biliyor, diğeri mesele madde eğitimi bilmiyor, olmaz, hepsi birbirinin içinde hal'olur. Nasıl hem tanırız, hem değiliz. Birbirinden hem ayrı, hem soyutlanamaz ; hem beraber hem ayrı..

S - Mutluluk Çağının hazırlıklarını biraz açar mısınız ?

C - O günlerin oluşumu şimdiden hazırlanıyor. Yeni Çağın kullanacağı süptil enerji ihtiyaçları bile şimdiden hazırlanıyor. Doğal gazın bile ötesinde, çok daha süptil bir enerji türü geliştiriliyor, nefes gibi, pisliği olmayan..Ve daha neler..

S - Devalar belli bir kadroyla mı hizmet verir ?

C - Bir sistemin Deva kapasitesi, o sistemin enerji potansiyeline eş değerdedir. Bir üstte daha çok, bir üstte daha çok, Dördüncü Düzeye kadar bu böyledir. Yani buradaki Devalar sadece bu sisteme hizmet verirler, bir üst sisteme asla hizmet veremezler. Çünkü enerjileri yetmez. Yaşam olan her sistemin Devaları kendi sistem kapasiteleri içindedir. Ama bir üst düzeyin Devaları, alt düzeylerdeki eksikliği tamamlayabilir, ihtiyacına ek yardım yapabilir. Dünya insanının enerji harcama-na göre, doğayı deneyi kırletmesine göre yaptıkları hizmette enerji noksanlığı hissettikleri zaman, zaten üstten gözetlenir ve daha üsttekilerin enerji potansiyelleri ile onlar desteklenir. Üst düzeydeki devaların özü (şekirdeği), buradan enerjiyi daha alt seviyeye aktarabilir. Ona da daha üst seviyeden enerji aktarılır. Keza Dördüncü düzeydeki devalara da ışık düzeyinden aktarılır.

S - Ceninin gelişmesini de Devalar mı yapıyor ?

C - Cenin ilk dört ay içinde Devaların hizmeti ile gelişir. Beden ve o bedende koloniler oluşur. İnsan kalıbını yapan bir mekanizma var, fiziğe o şekil verir, fizik bedenlerin oluşumunu sağlar. Hepsinin bedenlerini (insanın, bitkinin, hayvanın) oluşturan bu idare mekanizması, o bedenlerin idamesinden de sorumludur. Parmağın kesilirse onu tedavi eden bu mekanizmadır. Ruh sadece bu bedene hayatıyet verir ve onu araç olarak kullanır. Sakat bedeni sen kendin seçiyorsun, ona göre o mekanizma da onu öyle oluşturuyor.

Soru - Aura nedir ?

Cevap - Aura deyince, insanın iki türlü (ruhsal ve fiziksel) aurası vardır. Ruhsal aurası, fiziksel aurasının arındığı anda ortaya çıkar ve bir çok bilim adamının tesbit ettiği, Meryem Ana'da da gösterildiği gibi, üzerindeki ışık görüntüsüne, maddeye dönüşür. Sadece fiziksel auranın etkinlikleri, ruhsal aura ile buluşmayınca insanda bir gelişme, bir ışık, bir enerji yaratamaz. Nasıl ışık iki zıt elekt-riğin (negatifin ve pozitifin) çarpışmasından meydana geliyorsa, insanlarda da aura bu şekildedir. Fiziksel aurada, tamamen fiziksel bedeni ilgilendiren rahatsızlıklarıyla, sağlığıyla ilgili belirtiler, yansımalar olur. Bu da katmanlara bağlıdır. Ruhsal ve fiziksel aura yedişer katmandan (diyelim) meydana gelmiştir. Ve yedi ışık, yedi enerji boyutundan oluşmuştur. Dediğim gibi, ruhsal gelişmeler tezahür ettikçe fiziksel auradaki aydınlanma ile sağlık problemleri de hallolur ve ikisinin bütünleşmesinden de, işte, insanın kendi kapasitesi içindeki aşamasına göre, tekamül seviyesine göre bir enerji meydana getirir ve bunu bilim de tesbit edebilir.

Soru - "Tanrı hayra alışkanlığı da reddeder" diye bir cümle okudum. Bunu açıklar mısınız ?

Cevap - Hepimizin bazı alışkanlıkları vardır. Robot gibi otomat olarak yaparız. Hatta bu namazda ve duada bile belirgin olarak ortaya çıkar. Öyle kişiler vardır ki, beş vakit namazı (veya her dinde o dinin getirdiklerini), yaşam şartlarının bize getirdikleri (uyku gibi, günlük rutin işler gibi) o şeyin yapılması gerektiği için farkında olmadan yaparız. Ama farkındalığı hedef alarak yapacağımız eylemlere geçerse eğer, o zaman hayra alışkanlıkları aşmış olur, bütünsel bir yaşamın üstüne çıkmış oluruz. Çünkü hayra alışkanlıkta mesela namaz kılıyorum diye yatar kalkar, bunu öyle dendi diye yapar. Mesela ev temizlenecek, sadece süpürüp atmak da var, bir de zevkle, evin şeklini değiştirerek, ona temizliğin yanında

bir güzellik katacak şekilde yapmak var. Böylece bir üretim, bir hareketlilik, bir enerji alış verişi olur ki, bu da canlılık sağlamlılık getirir. Aksi takdirde hayra alışkanlıkla yaptıklarımız bizi bitkisel yaşama götürür. Zevkle yaptıklarımız da bizi aşamalara doğru götürür..Bir de kinle, nefretle, öfkeyle (aman bu işi de mi yapacağım bugün ?) diye kalkarız, o gün bir sürü terslikler çıkarırız kendimize. Onu da kendimize değil, bir sürü başka sebeplere bağlar ve huzursuz bir gün yaşarız..Uykularımız da öyledir, bir sürü problemin düşüncesiyle yatar kendimizi huzursuz ederiz. Oysa bir de huzur içinde, bütünün hayrına dualarla, iyi dileklerde bulunarak teslimiyet içinde yatar ve ertesi gün günümüze pozitif enerjilerle başlarız. İşte ana noktalar bunlar. Üretin..

Soru - Zamansızlık mefhumunu açar mısınız ?

Cevap - Açalım. Zaman izafidir, biliyoruz. Fakat yaradılış, ilk varoluştan varışa kadar fiziksel bir zaman birimi içinde yaratılmıştır. Bakın tekrar vurguluyorum, ilk varoluştan varışa kadar olan zaman birimleri nüanslar halinde değişse de, zamanı yaşarız. Ama bu zamanı dünyamızda başlayan kaba şekliyle, sonra süptilleşerek daha incelen ve sür'atlenen bir zaman içinde yaşarız. Fakat insanoğlunu o kadar güzel bir yaşam programı içinde yaradılışa bırakmıştır ki, her iki alem arasında dinleneceği, geçmişine bakıp geleceğini hazırlıyacağı nötr bir ortam yaratmıştır. Her evreleşmenin yedi katmanı içinde nötr bir ortam yaratmıştır. Orada sizin anladığımız anlamda bir zaman yoktur, zaman durmuştur. Ama geçmiş ve geleceğimizin bir kısmı (tekrar enkarnemizde geleceğimiz ve yapacağımız seçimler belirlidir) onların tahayyülünü, onların nasıl yapılacağını o zamansızlık içinde programlar, ondan sonra tekrar zaman içine girer, programınızı yaptığınız şekilde dünyaya inersiniz. Ama esas zamansızlık, tüm tekamülleri bitirip, varışa vardığımız an gireceğimiz, bizim anladığımızın çok dışında, tahayyüllerin ötesinde Tanrısal bir zaman-

sızlığa gireriz ve o bambaşka bir idraktır. Ve her insan, her yaratılan bunu, varoluş sebebini unutmaması için ara ara dalgınlıklarla, bazan rüyalarında dayar, diyelim.

Soru - Zamansızlık her kademeye geçerken var mı ?

Cevap - Evet vardır. Çünkü zamansızlık içinde zamana giriş kararları alabilmek için insanlığa tanınan sonsuz bir irade lutfudur orası. Tanrısal bir luttur. Ve orada sonsuz, evrensel bir özgürlük yaşanır.

Soru - Mutlak zamansızlığı tarif mümkün mü ?

Cevap -Mümkün değildir. Onlar, varedilenlerin varediliş çizelgesini bitirip, o zamansızlıkta toplandığı, göksel kitapların kıyamet deyip geçtiği o anda idrak edilecektir.

Soru - Zaman çok hızlı geçiyor gibi geliyor bana. Bu bizim yarattığımız bir şey mi ?

Cevap - Tabii bizim yarattığımız bir şey. Şöyle çevrenize dikkatle bakarsanız, sizin için çok çabuk geçen zaman, başkaları için geçmiyor diye de tarif edilebilir. Ben bazı bilgilerimde derim ki, biz zamanı üretebiliriz, durdurabiliriz. Az evvel dediğim gibi, hiç bir şey yapmıyormuşcasına yaşadığında zaman senin için durmuştur, üretken değildir. Ama üretkensen, her iki yaşamın içinde bir şeyler yapmaya çalışıyorsan, o zaman başkalarının yetmiyor dediği zamanı sen üretir, katlarsın. Zaman izafidir diye bilim adamları bunu bunun için söylemiştir. Diyelim ki yürüyerek gidiyorsun, kağıyla gidiyorsun, otobüsle gidiyorsun uçakla gidiyorsun, hatta roketle gidiyorsun. Yani her şeyi özgür irade içinde insanın evreleşme planına ekliyerek, insanın hür iradesine bırakmıştır Yaratan. Bunlar bunlar yapılacaktır, plan program budur, ama siz ne şekilde yapmak isterseniz, hangi aracı kullanmak isterseniz onunla bu zamanı değerlendirir, üretebilir, durdurabilir, kısaltabilirsiniz. Yani her şey insana matuftur. İnsan istedikten sonra

çok şeyi, çok değişik biçimlerde yaradılış imkanlarını kullanabilir.

Soru - Bu çalışmalarımız (gerek sizin, gerek bizim çalışmalarımız) faydalı oluyor mu ? Daha neler yapılması gerekir ?

Cevap - Güzel bir soru. Kendi menfaatin içinde olmak şartıyla (dışında demiyorum, hiç bir zaman insan kendi menfaatinin dışına bir şeyi çıkarmaz) her halükarda bilinçsiz de olsa, tüm dışa dönük hizmeti samimiyetle yapıyorum dese de, o eylemde mutlaka insanın menfaatine bir şey vardır. Şimdi, çalışmalarımızda neler yapıyoruz, faydası oluyor mu diyorsunuz Ben size bir örnekle bunu dile getireyim. Sakın övgü sanmayın. Biz şu son üç aşamada 21 er günlük duaya girdik. Dünya barışı, insanlığın uyanması, kardeşliğin pekişmesi, ülkemizdeki sorunların hallolması, bazı çarpık düşüncelerin ithamında kalmış özgürlüklerimizin açığa çıkması, yani evrensel yanlışlıkların düzeltilerek gereken yöne çekilmesi için duaya girildi. Akabinde tüm dünyada bir Atatürk, bir cumhuriyet kutlaması oldu. Ve bunu gördüğümüz an ve aldığımız bilgiye de dayanarak, bilmiyorum, benim gözlerim yaşardı. Demek insanoğlu düşünceyle dahi çok şeyler yapabiliyor. Bireysel ve hele bir araya gelinerek, sizlerin ve sizler gibilerin, evrensel hizmete kendini adayanların yaptığı hiç bir şey boşa gitmiyor. İyilikler de, kötülükler de..Kötülüklere bir zaman sonra dur deniyor, fakat yapılan pozitif eylemlerin önüne hiç bir zaman set çekilmiyor. Ve dünya mutlaka, bugünkü kötü görünümü içinde de olsa, bir avuç insanın hayra düşüncesi ve talebiyle, yanlış yaşayanların içindeki (bir insan hiç bir zaman tamamen pozitif veya tamamen negatif olamaz), içindeki negatiflerini içindeki pozitive ulaştırır, o tohumlar sulanır, yeşertilir. Ülkemizde gördüğünüz gibi Cumhuriyet Bayramı dünyanın her yerinde kutlandı. Sevinç duydum. Bu iş İzmir'de elele bir yolculuk, ilahi gücün lutfuna doğru bir yolculuk başlattı, her ne isim

altında olursa olsun..Onun için, çalışmalarımızın çok faydası var. Çok daha fazla, büyük bir samimiyet içinde, egoya girmeden, ben bilirim demeden hem bildiğini öğretmek, hem bileceklerimize kapı açarak daha yüksek bir hizmet vermek mecburiyetindedir insanoğlu. Gerek bireysel, gerek ailesel, gerek toplumsal, gerek ulusal... İnsanınız. İnsan olarak sorumluyuz. Yaratan-dan sonra O'nun yaratıcılığının sorumluluğunu taşıya-nız. Yapacağımız çok şey var. Yeter ki buna baş koya-lım. Bunun için zaman da var, imkan da var, mekan da var. Fiziksel ve ruhsal hizmetlerimiz beklenmektedir. Hiç yılmadan, önümüze bir şey çıksa tökezlesek de daha büyük bir güçle kalkarak bunu taşımak zorundayız

Soru - Nötr zaman kavramı nedir ?

Cevap - Nötr zaman kavramının insanlarda artması gerekmektedir.Akılla gönlü bir edip, nefsi eğitip, akıllı selime varmak, selim akılla yapacağımız eylemlerle ayrı zaman birimleri yaratmak, o zaman bi-rimleri içine kendimizle beraber yakın çevremizden başlayıp, uzak çevremizi de çekmek, düşünceyle o nötr anı, iyi düşüncelerimizle tüm sistemin içine yaymak demektir.Pozitif ile negatifi arıtıp, birleştirip, nötrü yakalayıp, o nötr aralık içinde hizmet vermeniz gerekiyor. O nötr zaman, işte bizim yarattığımız o aralık içindeki zamandır.

Soru - Buna nötr duygular da girer mi ?

Cevap - Her şey girer. Sen nötr olduktan son-ra zaten o zamanı yakalamışsındır. Duygularınla, dü-şüncelerinle, teslimiyetinle, Tanrı aşkıyla, her şe-yinle onu yakalamış ve üretken olarak da bütünle pay-laşırsan, o nötr zaman, bütünü içinde büyük bir faa-liyet demektir, büyük bir hizmet demektir.

Soru - Bir toplantıda "duaya hiç gerek yok" dendi,"Mademki biz tanrının bir parçasıyız, O'na şah damarımızdan daha yakınız, bizim her hareketimizi O esasen biliyor, gerekeni nasıl olsa yapacaktır" dendi Bu doğru olabilir mi ?

Cevap - Her dinde ve her dilde nasıl müziğe ihtiyaç varsa, duaya da gerek vardır. Dua Tanrı ile yaratılan arasındaki bir köprüdür. Biz her ne kadar O'na şah damarımızdan da yakın olsak, hiç bir zaman bir Tanrı değiliz, olmayacağız da. Tabii bütün evre-leşme planını bitirip, o kıyam gününe gelip, ondan sonraki zamanı, eylemi,varoluşu idrak ettikten sonra dahi.. Bugün varoluşun hangi sisteminde dünyaya ge-lirse gelsin, Yunus'lar, Mevlana'lar, her dindeki bir yere gelmiş veliler, hepsi dua etmiştir. Dua evren-seldir. Yaratıcı ile yaratılan arasındaki sırat köprüsüdür ve Yaratıcının insanlar için, ihtiyacına binaen yarattığı ihtiyaçların enerjisini dua ile çe-ker, dua ile hayır buluruz. Söylediğiniz doğru de ğil-dir. Tanrının insana şah damarından yakın olması, in-sanın Tanrı olması demek değildir, hiç bir zaman da blmayacaktır. Dualar varoluş varoldukça zerrelere de bölünsek ihtiyacımızdır ve bizler dua etmek mecburi-yetindeyiz. Bakın mecburiyetindeyiz diyorum. Müzik dinlemek gibi, herkes ara ara müzik dinlemek ister. Veya rüzgarın sesini dinler, şunu veya bunu dinler, ama bir yerde mutlaka o müziği ister. İşte o bir yerde insanlar dua eder.

Soru - Peki,dua için bir şekil şartı var mı ?

Cevap - Hayır efendim, gönlünüzden geldiği gibi her yerde ve her zamanda dua edilebilir. Ama içinden geliyorsa buyursun şekle de uysun, onun bile-ceği iştir. Fakat eninde sonunda şekle uymanın, işte efendim çaput bağlamanın vs. bunların hiç bir faydası ve gereği olmadığını nasıl olsa öğrenecektir. Bir aracıya ihtiyaç yoktur. Ama bir aracıya ihtiyaç duyuyorsa, onu da yapsın, demekki o tatmine ihtiyacı vardır. Ama o tatmine erdikten sonra onu da aşacak ve gerçeği görecektir. Bunu kendi bulmalıdır.

İnsanlar evrensel bir özgürlük içinde yara-tılmıştır. Duayı içinizden geldiği gibi yapın. Kimse-ye uymak zorunda değilsiniz. Öğretmenler gereklidir, ama öğretmenlerin dediği sana bir şey veriyorsa. Sen

ne diyorsan onu yapacaksın. Yani kendi düşünceni o bilgilerle denetleyip uygulayacaksın. Bilgileri alacak kendi süzgecinden geçireceksin. Çünkü insanoğlu evreleşme planı içinde ayrı ayrı boyutlara ulaşmıştır. Bir makastan kesilmiş gibi tek kalıp değildir. Herkes kendi çapında, kendi talebiyle bir yere varacaktır. Öğrenin, öğrendiklerinizin kendinize uygun olanını alın, eyleminize geçirin ve sizin içinizden geldiği gibi, ama Fatma şunu yapmış, Peygamber bunu yapmış diye değil, bunlar yapmış iyi olmuş, güzel olmuş, ben de bunu yapabilirim diye yapın. Aksi takdirde onların taklitçisi olursunuz. Siz ne istiyorsanız onu yapın, ama önemle vurguluyorum, kesinlikle yaradılış var olduğu süreç, insanoğlu düşündüğü süreç, mutlak dua edecektir. İhtiyaç duydukça edecektir.

Soru - Ölülerimize dua etmek gibi mi ?

Cevap - Ölülerimizin dualarımıza ihtiyacı yok. Ölü dediğiniz bizden daha diri, üç boyutun kısıtlamasından sıyrılmış varlıklar. Onların dualarınıza ihtiyacı yok. Ama şuna ihtiyaç var : 1) Bizim o duaya ihtiyacımız var. Dua bizi dinlendirecek ve huzura kavuşturacaktır. 2) Muallakta kalanların dualarımıza ihtiyacı var. Bilinci açılmamış, bir yere geçememiş, onların ihtiyacı var. Bilinçli bir varlığın dualarımıza ihtiyacı yoktur. Onun için hiç bir şey sebepsiz yaratılmamıştır, sebep üzere varolmuştur. Dualar genlerimize, içimize o kadar işlemiştir ki, ayağımız taşa takılsa "Allah" deriz. "Şu şöyle olsa" dediğimiz anda dahi bu bir duadır. Dua biziz. Duanın zamanı mekanı yoktur. Tuvalette dahi duanızı yapabilirsiniz. Kısıtlama yoktur. Yani insanoğlu şartlandırılmamalı, özgür bırakılmalıdır. İnsanları yanlışla bilinçlendirmek kul hakkıdır. Bunu yapanlar bunu nasıl ödeyecek ? İnsan özgürlüğüne el konulur mu ? Tanrı koymamış, yaratmış bırakmış, siz yapın demiş. Biz yapanlarız. Yanlış da doğruyu da yapacağız, yanlışlarımızı arıtarak Tanrısal doğruluğa doğru gideceğiz. Bu şartlandırılmışlıktan kurtulamadığımız için

bugünkü kavgaları yaşıyoruz. Evet, Tanrı her şeyi bilebilir, ama Tanrı her şeyi biliyor diye beni robot olarak yaratmadı. O zaman tekamülü niye yaptı ? Niye beni dünyalara getirdi ? Kimimiz sağlıklı, kimimiz değil. O zaman hepimizi tek düze yaratsaydı, hatta yaratmaya bile gerek yoktu.. Tabii ki bilir, ama bilir karışmaz. Çünkü senin özgür iradene bırakmıştır. Bu kadar Tanrıyı küçültmesinler, her işlerine O'nu alet etmesinler, ne demek bu, O'na saygısızlıktır...
Soru - Düşüncelerimizde taşıdığımız isteklerimiz de dua sayılabilir mi ?

Cevap - Gayet tabii. Düşünce her şeydir. Düşünce, özgür iradenin hayra ve şerre hareketini, fiziksel yapıyı harekete geçiren ateşleyici gücüdür. Dilerim ki bütün insanların düşüncesi ilahi aşk, ilahi sevgi üzerine olsun.

Soru - Tespih çekerken enerji aldığımız söylendi. Doğru mu ?

Cevap - Alabilen alır. O bir araçtır. Eğer o aracı kullanarak o enerjiyi alacağına inanmışsa, alır. Ama düşünerek bir şeyin olmasını isterken, onu arı ve temiz bir düşünceyle talep ediyorsa, o enerjiyi yine alırız. İster meditasyon yapın, ister duaya girin, ister tefekküre dalın, istediğiniz her ne ise, arı ve temiz bir düşünceyle o enerjiyi talep ettiğiniz biçimde çekebilirsiniz.

Soru - Zamansızlık anında, mutlak kaderde bir değişiklik yapılabilir mi ?

Cevap - Hayır, mutlak kaderler kesinlikle değiştirilemez. Muallak kaderin içindeki bazı yanlışları doğruya o anda daha hızlı çekebilirsin. Yani diyelimki geçici bir kanser hastasıysın. O anda yapacağın bir taleple (geçiş sebebin değilse) o hastalığı anında tedavi edebilirsin. O an bu kadar mühimdir.

Soru - Böyle anları farkedebilir miyiz ?

Cevap - Eh, farkettiğiniz anlar olur. Öyle rahat, öyle huzurluyuzdur ki öyle bir an içinde, acaba neler talep ediyoruz ? İnsanoğlu gelecekte bunların farkında olacak.

Soru - Üzüntülü anlarımızda tekamülümüz nasıl oluyor ?

Cevap - Bir defa ben üzüntüyü anlamıyorum. Onu biz yaratıyoruz. En zor hallerde bile mutlaka onun içinde hayra olacak bir sebep bulmamız gerekir. Kendimizi üzüntüye kaptırıp, üzüntünün bizi ezmesine fırsat vermememiz gerekir, yani olayları üzüntüye dönüştürmememiz gerekir. Her ne olursa olsun. En büyük kaybınızdan en ufak hadiseler kadar..Diyelim ki çok istediği bir şeyi yapamaması onun için büyük bir üzüntü kaynağı oluyor. Kendini büyük bir rahatsızlığın içine atıyor. Hayır, olayı pozitif halimizle görüp üzüntüye çevirmezsek eğer, huzurlu bir yaşam sürebiliriz, verimli bir yaşam sürebiliriz. Üzülmek tabii ki elde değil, ama şöyle bir üzülp aşmak gerekir. Aşamamanız için hiç bir sebep yoktur. Herşeyin hafifletici bir sebebini yaradılışın içine ve bizim yaradılış fiziksel ve ruhsal yapımıza işlemiştir Yaratan. O zaman, biz olayları büyütmezsek, hadiseler nedeniyle yasa girmezsek, nefsin dürtülerine kapılmazsak , üzüntü içinde kendimizi kahredecek hiç bir sebep görmüyorum ben..

Soru - Yeniden doğuş gerçekten var mı ?

Cevap - Bir Yaratıcı varsa, eğer buna inanıyorsak, her dinde ve dilde inanıldığı gibi biz de inanıyorsak, gönülden inanıyorsak, bu Yaratıcının mutlaka adil olması gerekir. Aksi takdirde itimat edilmez bir varlığa dayanmış oluruz. Eğer sığındığımız o Yaratandan harikulade bir varlıkta, tüm yaradılışın sahibi ise, mutlaka adaleti de tüm varedtiklerine göre doğrudur ve inanılırdır.

Şimdi, madem ki Yaratıcının adaletine bu kadar inanıyoruz, bir doğuşla bir varlığın (insan olarak), kendinden sonra en görkemli yarattığı bir varlığın bir doğuşla tüm yaradılış sebep ve sonuç yasalarını öğrenmesi mümkün değildir.

Onun dışında, yaradılışın içinde pek çok biçimde yaşamlar var. Yeniden doğuş olmasaydı bütün bu yaşamların (Allah'ın adaletine uygun olarak) tekdüze yaşamaları gerekecekti. Eh, ortada tekdüze bir yaşam olmadığına göre, o zaman burada bir adaletsizlik kavramı ortaya gelir. Neden ben çirkinim de o güzel, veya neden ben fakirim de o zengin ? Neden ben az yaşıyorum da o uzun ömürlü ? gibi.. Kaldı ki, Yaratıcı sonsuz bir adaletin sahibidir. Bu demektir ki, enkarneler vardır, yeniden doğuşlar vardır. Bir doğuşta hiç bir şeyi öğrenmemiz mümkün olmadığı gibi, bir ömür içindeki adaletsizlikler de bizi O'ndan şüpheyne götürür. Onun için, tekrar doğuşlar vardır.

Fakat Yaratana yarattıklarını, en görkemli varlık olarak yarattığı insan için yaratmış, insanın emrine vermiş, ama adil bir düzen içinde yarattığı için, istisnasız her yaratılanın kitabı aynıdır. Aynı bilgiler.. Aynı tecrübeler.. İnsanoğlunun aynı kitaplar içinde, aynı bilgilerle eğitildiğini düşünürsek eğer, diyelim ki hepimizin bir yaşamımızda yaptığımız gibi, bir kitabı elimize alırız, kimi baş tarafını, kimi sonunu okur bırakır, kimi şöyle bir göz gezdirir, kimi dikkatle satır satır okur, kimi de aman şimdi dursun sonra okurum der. Ama her yaratılan sonuçta o kitabı

okuyacaktır. Yolunu uzatır veya kısaltır, bu kendi elindedir. Ne var ki bunu fazla uzatmağa da gelmez. Her insan bu kitabı okuyacak, bu tecrübeleri yaşayacaktır. Bu nedenledir ki, enkarné vardır.

Konuyu biraz daha genişletelim. Biz insanoğlu olarak form içinde evreleşmeye bırakıldığımız için, evreleşme planında araç olarak kullanılan bedenlere tabi tutulduğumuz için, her şeyi sadece formla idrak etmeye çalışıyoruz. Aslında iki enerjiden, negatif ve pozitif enerjiden varedildik. Yaradılışın içi bu iki enerjiyle dolu. Biz bunlara da form giydirmişiz. Negatif enerjiye boynuz takıp şeytan demişiz, pozitif enerjiye kanat takıp melek demişiz. Neden ? Çünkü biz formlu olduğumuz için, hep özel bir şey, özel bir form arıyoruz. Ama kendi gerçeğimize dönerek, bizim beş duyunun ötesindeki, beş duyu ile idrak edilemeyen, fakat yaşamımızın idamesindeki gerçeğimiz olan duyularımızın farkına varmak istemiyoruz. Sevgimiz var, nefretimiz var, düşüncemiz var, elle tutulamayan ve gözle görülemeyen bir takım enerjilerimiz; potansiyellerimiz var ve aslında biz onlarla evreleşiyoruz. İşte bunun idrakına varmadığımız için bu bedene sınırsız sarılıyoruz. Bu beden elden gitti mi, herşey bitti diye düşünüyoruz. Geçmiş bize bunun böyle olmadığını hep söylemiş, gün anlatıyor, gelecekte de anlatılacak..

Biz her şeyi formun içinde düşünürken, Bir'denvar olduğumuzu, Bir'e varacağımızı, bu yolculuğumuzun O'na doğru olduğunu unutuyoruz. Oysa bunu idrak edebilsek, o zaman ne akrabalık bağlarının, ne sahip olma hırslarının, ne kişisel mevki ihtiraslarının, ne inanılmaz madde tutkunluklarının, ne ulusal şovenliklerin bir anlamı kalmadığını göreceğiz. Hepimiz Bir'den yaratıldık demek, aynı bütünün zerreleri-yiz demektir. Hepimiz Bir'e döneceğiz demek, dağılan bütün zerreler tekrar aynı noktada toplanacak, birbiri içinde eriyecek ve bir olacaklar demektir.

Biz götüreceğimizin değil, bırakacaklarımızın peşinde koşuyoruz. Dünyasal, madde olarak, hep bi-

zim olanın peşindeyiz. Maddeyi bizim malımızmış gibi sahipleniyoruz. Bu sahip olma hastalığı yüzünden hiç bir şeyin derinliğine inemiyoruz. Oysa bir Yaratan ve O'nun emanetçileri var. Yaşama bu gözle bakınız.

İşte bütün bunları düşünürseniz eğer, enkarne-ler doğrudur, vardır.. Biz bize emanet edilenleri, yani tüm yaradılışı dikkatle korumak ve kollamak mecburiyetindeyiz. Gerektiği zaman da onları huzur içinde yaratılışları noktaya taşımak zorundayız.

Enkarnelere inanmalısınız. Bu yaşamın gerçeğidir. İşi daha elifbe'sinden reddetmeyin. Oldukça uzun bir yolunuz var ve eninde sonunda bu yolu tamamlamak zorundasınız. Kısa bir ömür ve yapılması gereken çok şey var. Söz verip geldiğimiz, yapmamız gerekenler var Nefsin getirdiği tutkuları dikkatle değerlendirmelisiniz. Nefis bir imtihandır. O olmadan tekamül olmaz. Ama onun tutkularına da kendinizi esir etmeyin. Onu aşın. Pozitifiniz içinde negatif yanınızı eğitin ve eritin. Böylece nötr bir yaşamı yeğleyin. Eylemlerinizle, düşüncelerinizle olumlu, hoşgörülü, geleceğinden emin, inanç ve iman dolu olun ve asla teslimiyetinizi zayıflatmayın.

Gene bir noktaya dikkatinizi çekeyim. Hep pozitifte yaşayayım, bana hiç negatif yaklaşmasın endişesi içinde yaşanmaz. Bu sizi her şeyi iyi niyetle görmeye, hiç bir şeyi irdelememiye götürür. Konfişyüs "Cehenneme giden yollar iyi niyet taşlarından örülmüştür" demiştir. Bu şu demektir, sırf pozitifte olmanız sizi bir yere götürmez. İyi niyetinizi bilinçsizce kullanarak, başkalarının negatifini beslersiniz ve onlarda negatifin üremesine neden olursunuz. Veya bitkisel bir yaşam içinde ne kokar ne bulaşırsınız. Böyle değil. Dengeyi hiç unutmıyacaksınız. Negatifinizi içinde eğiterek, eriterek, onu yok saymadan, sevgiyle ele alıp eğiterek pozitifinizle birleştirecek, bütünleştirecek ve nötr hale getireceksiniz. Ondan sonra negatif artık size zaten zarar veremeyecek. Siz de nötr bir yaşamın temsilcisi olarak, tüm yaradılışa

karşı görevlerinizi, sorumluluklarınızı bilinçle yerine getireceksiniz.

27.12.1997 günü yapılan Ramazan konulu bir sohbetten :

Önümüzde çok güzel günler var. Zaten her gün, değerlendirirsek güzel. Ama dinimiz açısından asırlardır RAMAZAN, apayrı şeyler ifade eder bizlere. Kimimiz bilinçli, kimimiz bilinçsiz, iyimizle kötümüzle, doğrumuzla yanlışımızla bu aya ayrı bir önem verir, ayrı bir hazırlıklarla gireriz. Neler getirir, neler götürür, hesabını bilmiyorum kaçımız yaparız, ne düşünürüz ? Neyi nasıl algılar da Ramazan diye başlarız ? Yoksa ola geldiği gibi bizlere bir takım genlerimizden geçme, toplumumuzdan yüklenen, ailemizin geleneklerine göre öğrendiklerimizle mi yaşarız ? Yoksa bu gelenek, bu güzellikleri düşünür, farkında olup genişletir, acaba ne demek istiyor, Ramazan sabahtan akşama kadar aç kalıp, günün beş vakti ibadet edip, bütün günü de büyük bir yorgunlukla yemekler yaparak geçirip, işte bir kaç dua, yok efendim mukabeleler falan, bunları bir yere getiriyoruz zannederiz ? Bilmiyorum ne düşünüyoruz ?

Mutlaka Ramazanda yapılan her şey çok güzel. En azından bir aralık düşüncesi var. O da çok güzel. Ama Ramazanı daha geniş açıdan alamaz mıyız ? Hacı Bektaş Veli'nin dediği gibi, eline-beline-diline sahip olarak geçiremez miyiz ? Nefsaniyetin terbiyesi ile geçiremez miyiz ? Yani ben diyorum ki, şu Ramazanı bambaşka bir şekilde ele alsak ve o düşüncelerle girsek Ramazana. Kur'anımızın dediği gibi, tok olacağımıza hazırlanırken aç olanları da düşünerek girsek. Ama cidden düşünerek girsek. Bir sene içinde yaptıklarımızın muhasebesini yapıp, yanlışlarımızın tövbesiyle girsek. Onları yapmamaya kendimize söz versek. Kendimizle akit imzalasak. Temizliği sadece beş vakit abdest almakta değil, ruhun derinliklerinden bize yükselen o mükemmeliyeti sezerek, onu yaşıyarak, arı ve temiz olmayı düşünsek..

Hiç kimse için, hiç bir şekilde yanlış ve kötüyü üretmesek. Çünkü düşüncelerimizden sorumluyuz. Yani eyleme geçmeyen suçlar dahi olsa, suç işlememiz için veya iyiyi üretmemiz için düşüncelerimiz bir aracımızdır. Düşüncelerimizi arıtsak, temiz tutsak, ona oruç tuttursak.

Yani orucu da çok yönlü tutsak diyorum ben. Hakikaten sevgimizin enginlikleri içinden Ramazanda, nefsimizin nefretini oruca alıp, gönlümüzün enginleri içindeki sevgiyle bütünü sevsek.

Yine Kur'anda dendiği, küslük yoktur, bir tül-bent kuruyana kadar. Bunların hepsini gözönüne alarak önce kendimizle barışık olsak, sonra bütünüle barış imzalasak. Ve bunu Ramazandan, bayramdan sonra da sürdürsek. Yaşamımızı aç kalmanın ötesinde, devamlı oruçluymuş gibi ibadette tutsak. Ramazanda bunları alışkanlık haline getirip, Ramazandan sonraki yaşam sürecimiz içinde de bunları Ramazandaymış gibi yaşamayı kendimize telkin etsek. Önce kendimizle kavgayı bitireceğimize, yani oruçlu olacağımıza, sonra bütünüle kavgayı bitirip oruçlu olacağımıza, kendimizi hazırlasak, inandırsak. O gönlün Ramazanda yükselen mukadderiyatı içinde, biz yeniden yunup yıkanıp tümü ile ideal bir insan olma yolunda yola çıksak.

Ve Ramazanı hakikaten geceleri doyup, gündüzleri aç kalıp uyuyan insanlar olarak, körler gibi geçirmesek. Gerçekleri görsek, gönlümüzün enginlikleri içinde yaşasak. Az evvel dediğim gibi, nefsin ebedi orucunu mühürlesek. Nefsaniyetle yapacağımız her eylemin bizi zarara götürdüğünün farkına varsak ve onu eğitmek için kararlar alsak.

Ve sevsek, bütünü sevsek, ilahi bir aşkla Ramazanın aşkını birleştirerek, bütünüle bütünleşmeyi, varoluşun içinde sorumlu ve sebep yasasının içinde yaratıldığımızın idrakı içinde tüm yaratılanı Yaratandan ötürü sevsek. Nasıl olur diyorum ?

Yani ben Ramazanı bir ay aç kalıp, beş vakit namaz kılmaktan ibaret görmüyorum. Ramazanı Onbir Ayın

Sultanı denildiği biçimde görmek istiyorum. Onbir ayın muhasebesini Otuz gün içinde tekrar tekrar önümüze koyarak yapıp ve eksiklerimizi telafi etmeye, artılarımızı, iyiliklerimizi, güzelliklerimizi arttırmaya kendimizi hazırlasak diyorum.

Yani Ramazan bende bambaşka hisler uyandırıyor Sokakta herkese selam versek. Herkesi bir başka düşüsek. Evde yemek yapma, bulaşık yıkama gibi işlerden hanımları veya yazıhanelerinde geçirdikleri vakitten beyleri nebze ayırıp da, kendilerini sokağa atsalar da bir kaç kişiyle selamlaşsalar, sokak çocuklarından birine rastlayıp da sırtını sıvaslasalar. İlla her şey maddeyle olmuyor, o coşkuyu yaşasalar. Çiçeğe böceğe, doğaya bir selam verseler. Yoldaki bir taşı kaldırıp kenara koysalar. Bir ay kendilerine, Onbir ay yaşadıklarının dışında bir yaşam biçimi çizseler. Bu mutluluğu yaşasalar. Yani özgürlüğün sonsuz sınırları içinde kendilerini bulsalar. Kuşlar gibi özgür olsalar. Nasıl olur diyorum ? Yani bu bir ayı harikulade bir şekilde geçirmeyi deneyelim diyorum.

Önce düşüncede temizliğe, arılığa gidelim. Nefsimizi eğitelim. Açlığın ötesindeki tokluğu hissedelim. Öyle doyalım ki, yemek içmek bizim düşüncemizin dışında olsun. Öyle şeylerle kendimizi doyuralım, yunalım, yıkanalım ki o ilahi sevgiyle Ramazanın bize verdiği hazzın, diğer Ramazanlara benzeyip benzemediğini kendimize soralım. Yalnız çok rica ederim; Onbir ayın muhasebesini bu Otuz gün içinde yapalım. Günde üçer dakika kendinize ayırırsanız, bu size fazlasıyla yetecek ve sizi yıkayacak bir zaman birimidir. O kadar güzel şeylerle buluşacak ve kavuşacaksınız ki, mutluluğunuz doruğa ulaşacak. En umutsuz zamanlarınızda bunu yaparsanız, mutluluğunuzun doruğa ulaştığını göreceksiniz ve hissedeceksiniz.

Bir Hıdırellez gecesi yapılan sohbetten..

- Hıdırellez bir yardım enerjisidir. İnsanlık, paylaşmayı, yardımlaşmayı, birbirinin derdine koşmayı bunun içinde bulabilir. Her zaman anlatmaya çalıştığım gibi olayın hem fiziksel hem de ruhsal yönü vardır. Madde tarafından alırsak, dünya insanı birbirinin sıkıntılarında hiç habersizce birbirine yardım ettiği an bu enerjiyi kullanmaktadır. Bu enerjiyi kullandığı zaman, gayriihtiyari genlerimizden taşıdığımız kayıtlardan hemen dışarıya (Hızır gibi yetiştin) lafı çıkar. Ve yine maddesel alırsak, geçmiş zamanın birinde herkesin en sıkıntılı anında yardımına koşan bir bedenli varmış, adı da İlyas'mış. O gül yüzlü herkesin yardımına koşarmış ve o işe hazırmış. Onun için ona Hızır İlyas denmiş. Ondan sonra zamanın biri gelmiş, o ülkeyi büyük bir kötülük, insanların herşeyi kötüye kullandığı günler gelmiş. Bir çok öğreticiler bu Hızır Aleyhisselamda, Hızır İlyasta enerji olarak geçmekteymiş Tanrı tarafından. Ve insanların ıslah olup o afetten kurtulmasında yardımcı olunmuş. Yüce bir dağa çıkılmış, o yüce dağda o yüce kişi, Hızır İlyas olan kişi, dağın tepesinden ve o yöreye doğru ellerini açıp öyle bir sesle Tanrıdan yardım istemiş ki, orada ne kadar (iyiler zaten secdeye yatmış) ne kadar kötü insan varsa adeta yılanmış o gümür gümür sestene ve tövbe edip secdeye varmış. O afet onlara üzerlerine doğru geldiğini göstermiş. Kötüler o afeti görünce secdeye yatıp tövbe etmişler ve o yöre kurtulmuş.

İşte bugün, senede bir gün kutlanan o güne rastlıyor Hıdırellez. Ve orada Hızır ile bu ilk defa Tanrının onun duasına verdiği cevap oluyor, gaip gelen bir ses oluyor, "Hızır İlyas, duan kabul edildi, herkes birbirinin Hızır'ı olsun". Böylece Hıdırellez ile, hava bahara dönüştüğü için, bir ilkbahar bayramı olarak doğaya, deryaya, her zerrenin birbirine yardım ettiği bir zaman birimi içine giriliyor.

Hiç değilse senede bir gün böyle insanları

hayra çekmek için varedilmiştir. Pek çok günün yanında senede bir gün de Hızır Aleyhisselam dediğimiz enerji, insanlığın arı ve temiz olarak (eğer nasibi ise) taleplerine cevap veriyor. Ve dünyasal yaşamımızda da bu o kadar yerleşmiş ki, ansızın bir derdimize koşana Hızır gibi yetiştin deriz.

Derim, Hızırlarınız bol olsun. Birbirinize, tüm zerrelere Hızır gibi yetişmek nasibiniz olsun. Bütün inşallah bu geceden nasibini alsın.

.....

Soru - Yedi zaman dilimini aşmak nedir ?

Cevap - Geçmişte bu yedi zaman dilimini aşarak bir üst seviyeye geçenler var. Onlar bize örnek olarak kalmış. İşte geçmişin o aşamasını güne taşımak..

Günde geçmişin negatifleri yaşanıyor. Pozitifleri geldiği gibi negatifleri de geliyor. İşte o negatifleri arıtmak, pozitiflerin üzerine inşa ederek geleceği hazırlamak, günü bu şekilde yaşamak.. Bunları yapabilmek için de astrallara geçmek.. Geçmişe gidebilmek için de astrallara geçersin, onlarla geçmişe de gidebilirsin, geleceğin enerjisini de çekebilirsin. Yani geçmişe araç olarak gideriz, geleceğin amaç olarak enerjisini çekeriz.

Soru - Yine de bu yedi zaman dilimini tam olarak kavrayabilmiş değiliz.

Cevap - Dünya yaşamını her varlık, her birey, dünyaya, dünya seviyesindeki dünyalara, sistemin içindeki dünyalara inen her varlık bu yedi zaman dilimini yaşayacaktır. Bu, yaratılışın temel yasasıdır, değişmez. Çünkü ilahi plan o kadar mükemmel bir bilimle, ilimle (bugün bildiğinizin ötesinde) bilimsel, maddesel, fiziksel gerçeklerle varedilmiştir ki, günün bilimi henüz ona ulaşamamıştır, zamanı geldikçe ulaşacaktır. Bugün dünya insanının yaptığı hata, kısıtlı aklımızla, bugünün kısıtlı bilimiyle çakıştırarak bunun tümünü çözmeye gidiyoruz. Bunun tümünü bugün biz

de çözemeyiz. Gelecek çözecektir. Bilim bugün 50 sene öncesine göre çok ileridedir, bir 50 sene sonra çok daha ileri gidecektir. Eğer biz bilgilerimizi bugünkü bilime göre karşılaştırır da, bilim bunu kabul etmiyor, bu bukadardır dersek, bu bilgilere ihanet etmiş oluruz, kısırlaştırılmış oluruz. Çünkü bize verilen bu taslaklar, ilanihaye üzerinde bilimle çakışacak noktaya gidecek seviyededir. Düşünün, 17 senedir hala tespihi açmaya çalışıyoruz. İşte Yedi Zaman Dilimi de böyledir, bu konu yavaş açılacaktır.

Şimdi, ne demistik, dünya eğitimi yedi zaman dilimi içinde geçer. Her dilim en az yedi enkarneyle hak edilir. Bu Yedi enkarneyi ister bir gelişinizde yaşarken doğup ölümler alırsanız, azamiyle asgari arasında seçtiğiniz ömür zaman dilimi içinde (zamanı içinde) bu yedisini de birden talep edebilirsiniz. Çünkü biz buraya gelirken boşa gelmiyoruz. Asgari ile azami arasındaki bütün olasılıkları düşünerek ilahi planda, özümüzle beraber (benliğimizle beraber) buraya inecek parça anlaşmasını yapıyor. Mutlaklarını yaşıyor, muallaklarını seçiyor, sonra bunlar bilincinden silinip, Altıncı Hissine ekleniyor ve dünyaya geliyor.

Şimdi diyelimki bir varlık, akli ile gönlünü bir etmiş, akliselim ile hareket etmiş, bütün o eski veliler gibi, bunu bir defada bitirmeyi hesaba katmış, fakat ilk etapta bunu bitirmek onun planındadır. Altıncı hissi bunu, onun önüne geçerek, ona vermez. Eğer bunu o zaman diliminin kısa bir birimi içinde bitirdiyse, o zaman buradaki beni ile (yani özben ile parça) bir birleşme yapar, bu safhada Altıncı hissi onu dırter, uyarır, "daha aldığın programın var, diğer görevini al, devam et", der yaşarken. Ve bunların hepsini yaparsa ancak, kendi özünden bu dilimin parçasını alır ve gider, böylece bir sonraki dilimde doğma hakkına sahip olur. Ama hepsini yapamadı veya bunda bile ihmali olduysa, o zaman özünden hakettiği kadar bir kırıntıyı alarak çıkar ve burada yüzleşir. Yani arz/talep değil, bu bir akit meselesidir.

- Nereden bileceğiz bunu ?

- Nereden bileceğiz değil, şuraya kadar olan görevin bitti mi sende bir şimşek çakar, dank der, bununla bu (ben ile dünyadaki parça) söyleşir, her ikisinde de Altıncı his mevcut, anlaşma yapılır ve bunun devamına geçilir. Varlık istikrar gösterirse, tümünü bir yaşamında yapıp (mesela 1.nci zaman diliminin yedi aşamasını birden yapıp), burdaki hakkını (1/7 benini) alır, buna teslim eder (ilk benine), böylece daha büyük bir güçle, gücünü katlayarak, yeniden doğma hakkını kazanır. Ama bir defada yapamazsa, o zaman Yedi kere Yedilere vurarak gelir..Artık yolu kısaltmak onun başarısına bağlıdır.Yedi zaman dilimi en az yedi enkarne (çok hızlı evreleşme ile ve her zaman diliminde en az bir enkarne ile) bitirilebilir. Normali $7 \times 7 = 49$ enkarnedir.

VE ruh, buradaki ana parçası ile ve burdaki parçası ile devamlıiletişim halindedir. Her zaman diyorum, ruh özgürdür. Tabii-burada (zaman dilimlerinde) aşama kaydettikçe başka görevler de alarak geliyor. Yani tekamül ettikçe, hem buradaki tekamülünü ilerletmek, hem şuradakilere (spatyomdakilere) ışık tutmakla, ama şuraya kadar (4.ncü düzeye kadar) bunun farkına varmaz. Onun enerjisi ışık tutar oraya, o yönlendirir. Ama buraya geldi mi (4.ncü düzeye) bilerek buraya (yani 4.den aşağı düzeylere) yardım eder. 4'e kadar öğrenci idi, 4'ten itibaren öğretmenlik yapar hepsinde.

Tekrar ediyorum, 7 kere enkarne olmak zorundadır dünyaya. İnsanın evreleşme planı içindeki tüm varoluşun, madde/fizik varoluşunun da bu yedi evreden geçme zorunluğu vardır.

Bu dünya yaşamında bir birey heryere bölünmüştür, sayısallığı da bellidir. Burada tekamül edecek ruhun sayısallığı da bellidir. Şimdi diyelimki, nasıl yaşı gelen askere alınıyorsa, dünyalara, ilk sisteme de inen ruhların sayısı bellidir. Ruhların hepsi birden sevk edilmedi. Burada benlerini alarak sıraya girenler, sırası geldikçe iner, tamamlar, yerlerine yenileri girer. Şimdi dünya sistemi içinde dünyada 7 de-

fa enkarnesini tamamlamak zorunda. Yedi defa bütünsel değişim göstererek, her bütünsel değişimin üzerinde de Yedi defa yöresel değişim göstererek bu evreleşme planı sürüp gitmektedir. Şimdi diyelim ki, diğer dünyalarda, çoğunda (son bildiğimiz 33 taneydi, o kadar da kalmadı şimdi), diğer dünyalarda bir enerji yüklemesiyle, bedensizler, şunlar bunlarla bir denge sağlanıyor. Bunların tekamül ederek, bizlerin bitirip, alt sistemin bitmesi gerekiyor. Ve bunun Kur'anda da yeri var, "Güneşi batıdan doğdururuz" diyor. İşte dünya sistemi her yok oluşunda güneş batıdan yeni bir doğuş sistemi içine geçiyor. Şimdi bizim o bilgide de nüanslar halinde (dünyanın üst kabuğunudüşünün, ekvator dan kutuplara doğru nüanslar halinde içe çekilir deniyordu), Yedi yöresel değişim gösterdiği an, o Yedi yöresel değişimin oluşmasında nüanslar halinde, bize hissettirmeden, kutuplardan içe çekiliyor, bir big/bang ile salise içinde patlıyor ve o içe alınıyor. Kutuplar ekvatora, ekvator da kutuplara dönüşüyor. Ama tüm zerrelere dağılarak oluyor. İşte bu da Kur'anda güneş batıdan doğdururuz lafının karşıtıdır. Saliseler içinde bu oluşum oluyor. Onun için, bugünkü bilimle bunu ölçemezsiniz, gelecek belki bunu bulacaktır.

Şimdi, dünyamızın Yedinciye gidişine bir kanıt daha bulalım. Ben 33 doğumluyum ve benim aklım erdiğinde, yani 12/13 yaşlarımda Türkiye'nin 18 Milyon nüfusu vardı, dünyanın nüfusu belki bir milyar dahi değildi. Bir de bugüne bakın. Demek ki yine bir yığılma var. Demek ki yeni bir değişime hazırlık var. Dünya Yedi kere oluştu zaten, bundan sonra artık tümü birden bitecek. Yedinci yöresel oluşumuna (yani yöresel demekteki kastım, dünya dağılmıyor, üzerindeki değişimler Yedinciye giriyor). Bu girişe gidişattaki yoğunluğu yaşıyoruz şimdi. Ve dünyamız şu mevcut halinde, daha önce Altı defa bunu yaşamış, şimdi Yedinciye yaşıyor.

İşte Yedi nesil, Yedi evrē, Yedilerin gelişimi bu böyledir. Bugün bunlara bilimin ulaşamadığını size

az evvel verdim. Bilimin 1950 den bu yana ulaştığı ve bundan sonra daha büyük bir hızla, daha zamanı üreterek, (ki zaman artık ürüyor, geçmişin bir senesi, iki senesi, günün saatlerine dönüştü) onun için şimdi diyelimki beş sene, on sene sonra dünyada neler olacağını akıllar almaz. Nostradamus büyük kehanetlerde bulunmuş, şimdi bilim bekliyor ki, hala bekliyor ki büyük bir şeyler olsun. Halbuki o büyük şeyleri, Nostradamus'un kehanetlerini yaşıyoruz şu anda. İşte Irak Amerika savaşı. Onun kehanetleri içinde bu var. Bunu yaşıyoruz, fakat yaşadığımızın farkında değiliz, yaşamı daha uzağa taşımaya çalışıyoruz. Halbuki yaşamın ötesindeki güne çekmemiz, zamana çekmemiz gerekiyor, dünya sistemini olumluya taşıyabilmemiz için..

Kutuplarda, ekvator da yaşaması gereken bazı canlıların fozilleri bulundu. Bakın, önemle vurguluyorum, belki vasiyetimdir insanlığa bu, hiç bir şeye **nokta koymayın**. Bilim bugün bunu diyorsa, bugün bu kadarını biliyordur, daha bileceği çok şey var. İlahi bilimin, ilahi matematiğin, ilahi hesabın şaşmaz bilinci (bakın, O'nun yaptığıının içinde bilinç var, yaşayan bilinç var, O'nun hesapları, O'nun programı içinde..) bizim hesaplarımız içinde kanıtlanınca bilinçlenen var..Anlatabiliyor muyum, kanıtlanınca, maddeye döndürülünce bilince geçiyor. Ama O'nun hesabı içinde varoluştaki her varetmişzerrenin, madde dediğimiz zerrenin, bulduklarımızın, bulacaklarımızın içinde bilinç var, idrak var, ibadet var, iman var ve O'nun için şaşmaz, tam bir dörtlü var..

Maddeyi alırsan (bilim var, ilim var, matematik var, fizik var) diyelim; maneviyatı alırsan, ibadet var, edep var, teslimiyet var, sevgi var..Ve O'nun ki şaşmaz.

Onun için biz biliriz demiyelim, düşünüp inceleyelim. Düşünmeden kararlar vermiyelim. Düşünmeden verilen iyi niyetli kararlar dahi bizi zarara doğru taşıyan bilinçlenmeleri getirecektir.

İnsanlar hiç bir şeye kötü niyetle başlamaz.

İyi, kendince iyi yapıyorum diye nefse kendini kullanır, nefsinin kullanıyorum zannı içinde.. Onun için çok dikkat edelim. Biz çok şanslı insanlarız, hiç olmazsa mutlaklar olmamakla beraber (ki temeli mutlak-tır) bir görselliğimiz var. Bu çizimler daha önce bilinseydi, alınan bilgiler, ayetler, Kur'anlar ve diğerleri, çok daha evvelden insanlığa, çok başka biçimde şeyler verirdi. Demekki var olduğumuz andan, varacağımız ana kadar büyük bir çeşitli talim terbiye-nin içindeyiz. İşte bu talim ve terbiyeye inanç, iman ve sevgiyle sarılır, geleceğin önünü tıkamazsak eğer, bizler biz olmanın yolunda, akitlerine sadık kalan varlıklar olarak ileriye doğru, bilimin ilerlemesine doğru da gideriz. Her dilde ve dinde tüm atanmışlar bunu bize ışık olarak bırakmış. Diyojen "Gölge etme başka ihsan istemem" demiş. Burada adamın fıçısının önünde dikilen gölgeyi aramayın. Yani, önümü kapama, beni yolumdan etme, başka ihsan istemem diyor.

Onun için Yaren Ailesine, görevlilerine rica ediyorum, her konuda esnek ve toleranslı olarak bilgi-yi öğrenip, öğretmeye gayret ediniz, lütfen. Yine vur-guluyorum, ben bilirm değil, ben bilebilir miyim diyebilelim. Biz biliriz demiyelim, düşünüp inceliye-lim. İncelemelerimizin içinden hayrımıza çıkacakları ilm edip, ilm edeceklere tevcih edelim.

Onun için zarar yok üç kişiyle gidelim, iki kişiyle gidelim, bir kişiyle gidelim, ama gerçeğe doğ-ru giden gerçeğin yolcuları, kervanın öncüleri olarak, zayıf vermeden gideceğimizin inancı içine girelim. Bir kişiyle bile gitsek, bakın size ne diyorum ve bu böyledir, yani bugünkü bilimin hızı, nüfus artışı, bilmem kaç milyarlık yaşam, 1950 den sonra mı bu kadar arttı ? 50'ye kadar ne oldu milyarlar içinde ?

İşte, gerçeklerimizi gerçek gözlerimizle göre-lim. Zaman kaybı telaşı içinde zamanı israf etmiyelim. Geçmişe takılmıyalım, günde uyumayalım, geleceğin ka-pılarını kapamıyalım lütfen. Çok ciddi bir müessesede, çok ciddi bir görevin sorumlularıyız. Geleceğe bırakı-

yoruz. Onun için buradaki sorumluluğun üzerinde dik-katle duralım. Bu bize ne getirir ? Burada hakıyla akitlerimizi tutarsak, tutacaklarımıza kapı açarız. Yine karda olan bizleriz. Bütüne ne kadar hizmet verirsek, biz de o kadar hizmete kapı açacağız..

Soru - Dördüncü düzeyden sonra doğmak gerekmez gibi bir anlam çıkıyordu sanki, ilk bilgilerde ?

Cevap - Hayır, asla öyle bir şey olamaz.

Soru - Bilge kişiler bu dünyaya yardıma indik-lerinde (enkarne olduklarında), onlar da birinci zaman diliminden başlayıp, Yedinciye kadar tamamlıyorlar mı ?

Cevap - Hayır hayır hayır..Öyle bir sorunları yok.

Soru - Ruhların sayısı bellidir dediniz. Belli sayıda olan öz ben'ler mi, ben'ler mi, yoksa ruhlar mı ?

Cevap - Bireysel ruhlarımız..Özbenlerimiz de onun içinde. Onlar dağılabilir, çoğalabilir, yani er-tabilir tekamül ettikçe. Nasıl Ara Parça hepimizden sorumluydu, bizim de Ara Parçamız, bizim bütün dağılıp toplanmalarımızdan, evreleştikçe bölünmelerimizden sorumludur. En öndekinin geçtiği safhalardan, en arka-daki de geçmek zorundadır.

Soru - Dünyadaki herkesin nötr ve olumlu oldu-ğunu düşünelim, varsayım tabii..

Cevap - Olacak, bir zaman gelecek olacak..

S - Peki o zaman nüfus artışı olmazmış gibi bir durum söz konusu olabilir mi ?

C - Nüfus artışı bitecek zaten. Üst sis-temlerde doğum başlayacak, alt sistem bitecek. Alt sistemin enerjisi üst sistemlere geçecek, orada daha hızlı bir evreleşme onlar için de sürecek. Tüme varışı çok uzak gibi görüyorlar. Ama o kadar büyük bir sür-atle gidiyorki, bir bitti, iki bitti, üç bitti, öyle büyük bir sür-at gelecek ki, gece gündüz gibi bir zaman birimi içinde, bütünleşivereceğiz. Artık o O'nun takdir'i ilahisidir.

Celse 364'deki Hak Hitabının açıklaması..

Soru - Elim Lam Mim'i açıklar mısınız ?

Cevap -. Elif Lam Mim diyor..Elif Lam Mim çok yönlü alınır, ben bir tek yönünden bahsedeceğim.Kendinle bir Ara Parça Elif, bunlar da Lam ve Mim (tesbih üzerinde benleri ve yaradılışı gösteriyor). Yani bize bu bütünü veriyor. Bunun içinde var olan insanın idrakını anlatmak istiyor. Ve büyük bir lutufla bizim bulunduğumuz yerdeki sorumluluklarımızı hatırlamamızı istiyor. Ve böylece insanlığın varoluş sistemi içindeki gerçeğine doğru artık dönmesi gerektiğini, yani O'nu, beni, bizi bütünleştirmemizi, ayrılıkların ve bağımlılıkların kalkmasını ve bütünde varolduğumuzun idrakına varılmasını öneriyor. Bu üç kelime bize apaçık bunu öneriyor. Elif Lam Mim, O, ben, biz..Ve bu bütün bir varoluş sisteminin tümünü sarıyor. Burada hiç bir ayrılığa mahal vermeden idraklanmamız isteniyor. O'nun olan bizler, O'nunla olduğumuzun idrakı içine girdiğimiz an, onları, yani başkaları diye vasıflandırdıklarımızı bizde bulmayı elbetteki başaracağız.

O zaman işte kavgaların yerine sevgi; ayrılıkların yerine barışıklık, bütünlük ; kinin nefretin yerine ilahi aşk olacak. Bugün insanlık bundan mahrum olduğu için, pek çok yanlışın sahibi..Tabii ki yanlışlarının büyük zararını yine kendileri görerek, doğrularını bulmak mecburiyetinde kalacak. Yani Elif Lam Mim, birbirinden soyutlanamaz. İnsanoğlu her ne hal içine girerse girsin, başarıya götürmesi gereken sınavlarını yanlış çevirerek yapacakları her zararın bedelini mutlaka ödeyecekler, kendi gerçeğinin,doğrusunun yoluna doğru dönecekler. Elif Lam Mim asla bir-birinden ayrılamıyacak. Her ne kadar ayrı görünmeye, gösterilmeye çalışılsa da bu bütünleniş içinde var edildik. Bu bütünleniş içinde eğitilmiş olarak gerçeğimize doğru döneceğiz. Bu dönüş içinde bizleri bizden koparanlar, kopardık zannedenler, bir takım nefsin

imtihanlarıyla kendilerinde ululuk görüp bunları yanlışla kullanarak insanlığı bugünkü ahvalin içine çekenler, elbetteki bunların bedelini fazlasıyla ödeyecek. Bu kurunun yanında yaşlar da yanacak zannedilir. Hayır, yaşlar çoğalacak, kuruların alevini mutlaka söndürecek. Çünkü yaşların özümlediği Elif Lam Mim gerçeği, kuruların yani bunu unutanların ve yanlış sapanların üzerine bir gün mutlaka rahmet gibi yağacak. Ama bu arada bir takım zararlı gibi görünen olaylar da yaşanacak, ki yanlışlıkların, çirkinliklerin boyutları ortaya dökülsün..Ki yine doğruya doğru, gene Elif Lam mim gerçeğinin içinde varlığını idraka doğru gidilsin..

İnsanoğlu garip bir hastalığın sahibi. Ve bu gariplik pek çok tezahürüyle şu dönemde insanlığın gözünün önüne serilmekte. Bunun en belirgin noktası da her neye sahip olursa olsun sevgisizlik içinde yaşamakta insanoğlu. Tatminsizlik içinde yaşamakta. Büyükten küçüğe kadar bu böyle aksetmiş vaziyette. Bu bitecek, bitmek mecburiyetinde.. Bu sevgisizlikten sıyrılıp gerçek sevgiye, (bu gece tekrar tekrar vurguluyorum, dilerim tüm insanlık duyar) Elif Lam Mim'e dönecek.. Yani insan bir Kur'an olduğunun idrakına varacak ve kendi kitabını okumaya başlayacak. Ve tüm bu kavgaların üzerine barış, kardeşlik ve ilahi aşk mutlaka doğacak.

Soru - "Zorluklarınız kolaya varacak"ı açıklar mısınız ?

Cevap - Zorluklarınız kolaya girecek diyor. Bu kadar zorun içinde kolay nerede diyebiliriz. Az evvel sergilemeye çalıştığım bunca mutsuzluğun, bunca umutsuzluğun, bunca tatminsizliğin içinde kolay nerede ? İşte, kolay, O'nu idrak ettiğimiz yerde yeşerecek.Bu yanlışlıkları, bu mutsuzlukları sebepsiz kendimize yaşattığımızın farkına vararak yeşerecek.. Yani arkadaşlar, kendimizle yüzyüze geldiğimiz an, kendimizle yüzyüze gelmeyi başardığımız an, işte Elif Lam mim bizde tezahür edecek. Bu ara ara tezahür

ediyor. Ama bizlerin idrakı ile biz olanlara mutlaka bu yüzleşme, kendinle yüzyüze gelme formülü mutlaka aktarılacak. İnsanoglu kendinde yüzyüze geldiği an kendini sorgulama başlayacak. Kendini sorgulamaya başlayan insan, evvela kendinin mutsuzluğunun nedenlerini arıyacak. İşte bunu aramaya başladığı an, mutluluğun anahtarını bulmuş olacak. O anahtarla açtığı kendi kapısından gerçeğini, gerçek yüzünü, özünü görerek (hani içten dışa, dıştan içe diyorum ya) içten dışa öğrenerek bu hale geldik, ama doğruları da öğrendik bunun yanı sıra. Doğruları idrak ettiğimiz o yüzleşme anında, ettiğimiz anda, bu sefer dıştan içe doğru, öze doğru bozduklarımızı da tamir ederek gireceğiz ve insanlığın hayrına (sanıyorum) pek çok hizmetler verilecek ve bu uyanış dünya çapında insanlıkta başlamıştır.

İnsanla beraber tüm, (çünkü her zerre bizim sorumluluğumuzdadır) tüm yaradılış bizim sorumluluğumuzda olduğuna göre, her zerre bu uyanışa katılmaktadır. Çünkü onlara neşrettiklerimizle onlarda yeşermeye, uyanmaya, fiziksel ve ruhsal temizliğe doğru gidilmeye başlanacak. Doğa kendini bir başka temizliyecek, derya kendini bir başka temizliyecek, atmosferimiz kendini bir başka temizliyecek, tüm sistemler içinde bir neşv"ü nema, bir yeşeriş, bir güzellik başlayacak. Yavaş yavaş biz içe gittikçe, öze doğru gittikçe,öz bize doğru enerjisini yükleyecek, o enerjiyle daha güçlü olarak, hem dışta olanlara onu yayacağız, hem içe doğru, özümüze doğru indikçe daha, yani kendimize doğru geldikçe, yüzleşme anına doğru geldikçe, kendimiz güçlendikçe, dışa doğru da, ihtiyacı olanlara doğru da o enerjiyi hiç bir şey yapmasak da aktaracağız..

Onun için bizde mutluluğun başlaması, bizde karamsarlıkların atılmaya, safraların dökülmeye başladığını çevremiz de algılayacak, en yakın çevremizde, onlarda da bir mutluluk, onlarda da bir güzellik, onlarda da bir aşk başlayacak. İşte o aşkla

kendinden kendine bir ayağa kalkış.. Mevlana için babası ayağa kalktı denir. Halbuki kastedilmek istenen öyle bir şey değil, o tabutun yanlış konulması, şu bu değil, yani iki özün birleşmesi, bütünleşmesi, birbiriyle selamlaşması, yüzyüze gelmesi..Hem kendileriyle hem birlikte bütünleriyle yüzyüze gelinmesini anlatmaya çalışmıştır o efsane..

Şimdi, biz burada bunları konuşabiliyorsak,biz bunları düşünebiliyorsak, bizi karamsarlığa götürecek herşeyden kendimizi arıtmak zorundayız. Bizde korkuların kalmaması, bizde evhamların olmaması, bizde acabaların çoğalmaması, bizde mutsuzlukların değil engin bir sevincin ve engin bir müjdeciliğin doğması gerekmektedir. Yani bu engin müjdecilikle "onlara müjdeleyin ki" denir, "müjdele ki" der Peygambere. İşte biz bunun emanetçileriyiz. Ara Parçanın, Peygamberin, son Peygamberin, tüm insanlık emanetçileri, müjdecileri.. Onlara müjdeleyin ki..Çevremize bu coşkuyu, bu güzelliği, bu engin uyanışı müjdelememiz lazım. Bu demek değil ki kapı kapı dolaşalım, hayır, bunu yaşayarak, bunu duyarak, bunu hissederek kendimizde bir uyanışa geçerek, biz gülersek, biz mutluluğumuzu yansıtabilsek, biz en ufak bir şeyden tatmin olup mutlu olmayı başarabilirsek, bunu çevremize de yayacağız. Evvela fizik bedenimize yansıtacağız. Çünkü fizik beden dünya yaşamı içinde ruhsal bedenin görsel anıtıdır, yapısıdır, görsel doğasıdır. Bu doğada doğmayı başabiliyorsak, başarabilirsek, tüm hastalıkların üstesinden mutlaka geliriz. Bizi hiç bir rahatsızlık (ki bugün bilinen ne kanser, ne AIDS, ne şu ne bu..hepsinin üstünde ruhsal çöküntü en önemlisidir), bu olmayınca öbürlerinin olmasına imkan ve ihtimal kesinlikle yoktur. İşte Yeni Çağ insanı böyle doğacak ve yaşayacaktır.

Bize verilen bu Hak Hitabında çok şey vardır.

Soru - "Derim ki, ilmi ibadetle bütünleştirin. Dedim ki, yüzyüze söyleşin. Göçenlerle kalanlar birleşin. Döneceksiniz yine Bana, Benim olanlarla.." bunu

açıklıyalım..

Cevap - Şimdi, "Derim ki, ilmi ibadetle birleştirebiliriz". Sırf ibadet, sırf ilim, her ikisi de yalnız yapıldığı zaman sakattır. Her ikisini bir arada yaparsak, ilmin irfana doğru gittiğinin başarısına ulaşırız. Ne ibadet ilimsiz, ne ilim ibadetsiz olmaz. İşte bugünkü hal doğar. İlimde ilerler de ruhu unutturamaz. Çünkü ibadet ruhun gıdasıdır, ilim özün aynasıdır. Şimdi, ruhun gıdasını vermezsek, gönülden ibadet etmez Tanrıyı tanımazsak, birliği bütünlüğü, Elif Lam Mimi tanımazsak, yani ruhun gıdasını vermezsek, (nasıl fizik bedeni doyurmazsanız, yürüyemez, yaşayamaz, hayat bulamazsa), ibadet de ruh için o kadar gereklidir. İbadet deyince ben sadece beş vakit namazı değil, istediğiniz biçimde Yaratıcı ile yaratılanı bütünleştirmek, yani ruhla özü bütünleştirmek ki Yaratıcı yakalıyabilelim. İbadet budur bence. Ama beş vakit namazla yapın, ama şurda, ama burda, orası önemli değil, ama mutlaka bütün dünyasal sorunlarınızdan sıyrılarak bu bütünleşmeyi sağladığınız an, ruh gıdasını alacaktır. İşte ilim o zaman özün aynası olarak tezahür edecek, tüm ilimde, buluşlarda bir ilerleme sağlanacak, kavgaların yerine barışın güzelliği, zorlukların üzerine çare olarak gelecektir. Bizi bizde yükselmeye taşıyacak, bizi bizde, bizim varoluşumuzun içinde üç boyutun ötesinin idrakına taşıyacak. Yani kapalı, hapsedilmiş vaziyette kalmıyacağız. Kendi zincirlerimizi kıracağız, gönül kapılarımızı açacağız. Çünkü ibadetle ruhu besledik, ilimle özü özdeşleştirdik. Bu sefer tüm buluşları, tüm bilime aktarılanları artık hayra kullanmaya, Tanrı muradı için de kullanmaya gideceğiz. İşte Yeni Çağ insanı bunu mutlaka gerçekleştirecek.

Biz bu kadarını biliyor, konuşuyorsak, biz bizde bunu yeşertmeye, bunu yapmaya (zire O Yaratıcıdır biz yapanız), bunu yapmaya mecburuz. Bunu yaptığımız zaman görecek ki, tüm zorlukların içinde, biz kolaydayız. "Zorluklarınızı kolaylaştıracam" diyor.

İşte budur zorlukların kolaştırılması..Bu idrakı yakalayan varlık, tanrısal gücünü yakalıyacak ve zorlukları mutlaka kolaylaştıracaktır, en zor hal içinde bile..

"Göçenlerle kalanlar birleşin" diyor. Ne oluyor, biz dünyayı yaşıyorsak, bizden evvel göçenlerin bize gönderdiği bütün yardımları bir bütün içinde burada yaşarken alacağız ve daha büyük güçlerle daha ilerideki güçlerimize doğru kanat çırpacağız, yürüyeceğiz. Böylece hiç bir zorluk görmeyiz. Tüm zorluklar, ölüm korkusu dahil silinecek..

Yani, her şey bizim, hiç bir şey bizim değil. "Her şey bizim" de, her yaratılmışın sorumluyuz ; "Hiç bir şey bizim değil" de, bütün yaratılmış O'nundur, biz de O'yuz, bütün de O..

İşte bu idrak bize büyük güçler kazandıracaktır. Hiç bir şey bizi rahatsız etmeyecek ; hiç bir şey bizi ah'a vah'a götürmeyecek. Uzun süreli umutsuzluklara kapılmıyacağız. Tabii ki dünyayı yaşıyoruz, bazen ara ara veya çoğunlukta paniklerimiz olacak, ama bunlar yavaş yavaş dönmeyecek. Akıl, idrak, mantık, Tanrı gücü bizi gerçeğimize mutlaka döndürecek ve yüzümüz gülecek. Anda umut kapıları açılacak, anda kendimizle yüzyüze geleceğiz. Anda mutluluğu, ilahi hoşgörüyü, ilahi toleransı, herşeyin güzelini yakalıyacağız.

Soru - "Bilin ki, bilen ki.." ne demek ?

Cevap - "Bilin ki", bilen ne olur ? Hareketli olur, aktif olur. Yani işildar.

"Bileninki", yani güçlenin ki, idrak edin ki..

Soru - "...birliğiniz dirliğiniz olacak..iki uç birleşinceye kadar...her şeyi kendinizde bulup secdeye varıncaya kadar.." Bu paragrafı da açar mısınız ?

Cevap - Şimdi, bilen insan gecesini gündüzünü hayıra geçiren insandır. Gece ile gündüzü söyleştiren insandır, hayıra söyleştiren insandır. Gecesini ayrı, gündüzünü ayrı yaşayan insandegildir. Yani gece/gündüz derken, akşamı sabahı düşünmeyelim, yaşamımızın

anları içinde geceyi gündüzü yaşarız. Bir anda karamsarlığın içinde kahrolur, gece gibi simsiyah oluruz (ki siyahı da ayrı bir konuşmada ele almak lazım). Bir anda en ufak bir şeyden mutlu oluruz. Ama dilerim ki bu mutluluklar, gönlümüzün, özümüzün talepleri olsun. Yani nefsin getirdiği mutlulukta da mutlu olduğumuzun zannına kapılmayalım.

İşte, bilenelim ki, o ışıkla, o gerçeği görüp, nefse girdiğimiz anlarda dahi, onu hemen yakalayıp, eğitip, geceyi gündüzü bir edip söyleştirelim. Ne demiş Yunus, "ne mutluluğa sevinirim, ne mutsuzluğa yerinirim". Bunların geçici olduğunu, mutluluğun da mutsuzluğun da devamlı yer değiştiren bir yaşam biçimimiz olduğunu idrak edelim ve bu idrak içinde geceyi gündüzü birleştirip, bütünleştirip, söyleştirelim..

"İki uç birleşinceye kadar.." Varoluştan varışa kadar olan son birleşmeye kadar bu sınavlar olacak diyor.

"Elif Lam birleşinceye kadar.." Yaratılanla Yaratan birleşinceye kadar.

"Gülyüzlülerin emekleri.." Bize yakılıp bırakılan, hala fonksiyonunu bütün gücüyle sürdüren o yüce güçleri nasıl unuturuz ? Hala yaşıyorlar..Bir Yunus'u, bir Mevlana'yı, bir Noel Baba'yı, bir Nasrettin Hoca'yı, her dinde ve dilde, Hacıvat'ı, Karagöz'ü, yani neyi isterseniz alın, bunlar geceyi gündüzü birleştirmiş, Elif Lam Mim içinde gerçekleştirmiş kişiler. Yoksa yanar mı o çırağ ? Yanmaz. İşte o çırağı yakıp bırakanlardan olmak.. O gülyüzlülerle, göçenlerle kalanların birleşmesi, bütünleşmesi..

Bizlere bizden evvel çok şey bırakılmış. Biz her şeyi bir kenara itmişiz, bambaşka bir zümre yaratmaya kalkmışız. İşte bundan dönülecek, çaresiz dönülecek, acılarla da olsa (ki hayrımızdadır) mutlaka dönülecek ve gerçek bilinecek. Gerçek yüzümüzle yüzyüze geleceğiz.

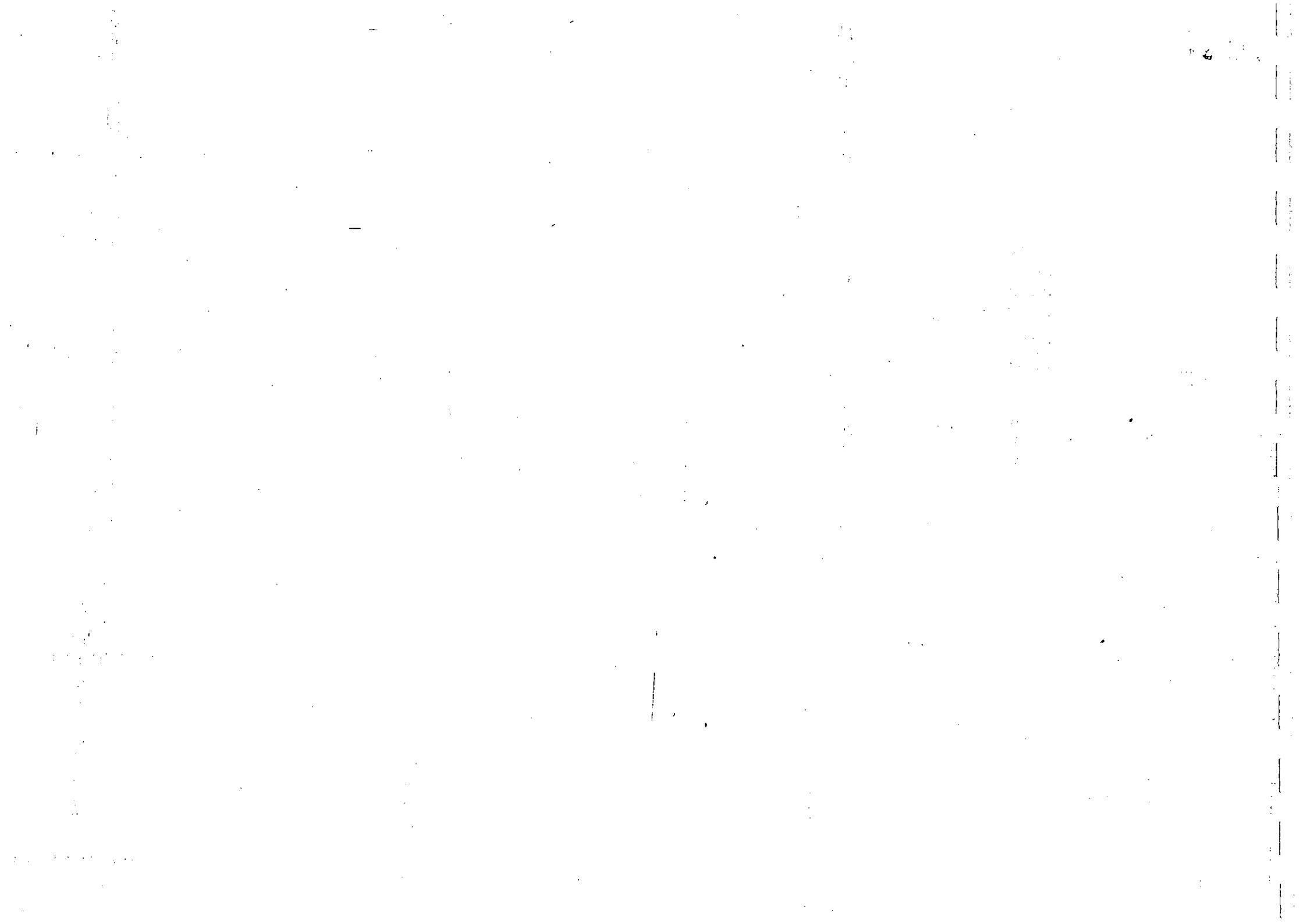
"Nurları kirlettiklerinizin üzerine yağdıracağım"..Ola ki yanılırsınız diye destek yolluyor. Bizi

varetmeden dahi, daha gülyüzlüler geçmeden, desteklerini koydu. O gülyüzlüler de o desteklerden alarak, onu hakederek, bize o enerjileri bıraktı. Biz şanslıyız. Hem onlardan alacağız, hem o mevcut enerjiden alacağız. Çünkü bizden evvel yapılmış bir şey bu..

Soru - "Özümün içinde hıfzedip yaşama bıraktım" diyor. Bunu da açıkla mısınız ?

Cevap - Özünü içimize, hepimize, peyderpey alalım diye pek çok safhalarda bıraktı. Burdakinin dışında pek çok özümüzün potansiyelleri var. Ama tüm özleri özünün içinde hıfzediyor hala..Hala O'nun içindeyiz biz. O kendinden bizi çıkarmadı, yani koparıp atmadı. Onu anlatmaya çalışıyor burada. Daha önceleri özünden parçalar olduğumuzu anlattı bize. Ama burada ne diyor, "özümün içinde.." diyor. Özümün içinde sakladım sizi diyor, özler verdim size, ama benim özümde-siniz hala diyor, bilin.. Bu çok büyük bir tanı. Eğer biz bu tanıyı idrak edebilirsek, yaptığımız her eylemden hayıra hareket çıkarmaya çalışırız. Aksi takdirde utanmamız lazım, yanlış üretirken..

Bu gecenin hayrının bütünün hayrına olmasını dileyelim.

S - Son gezimizde Mevlana'yı ziyaret ettik. Orayı dolduran kalabalığın negatifi bizi fena halde rahatsız etti. Oysa Hacı Bektaş Veli'nin türbesinde büyük bir huzur vardı. Oradaki pozitif hepimizi etkiledi, gözyaşlarını tutamayanlarımız oldu..

C - Hacı Bektaş emirlerinin yazılı olduğu bakır levhayı da okudunuz mu ? "Kadınlarınızı okutun" diyor. Bakın, siz anlatırken ben orada ızdırap çeken bir varlık gördüm. Hacı Bektaş ızdırap çekiyor. Yani "Ben orayı tapılsın diye inşa etmedim, hayatiyetini devam ettirin, yaptıklarımı yapılsın diye miras bıraktım" diyor, "Tabu yaptınız, aqları doyuruyor musunuz ? Çıplakları giydiriyor musunuz ? Nedir oradaki rezalet"..Buyrun, hadi bakalım..

S - Yine uygulamaya geldi her şey..

C - Evet, şu anda en temiz yer orası. Ama orası dahı ızdırap çekiyor ve bunları söylüyor. Sen anlatırken bunları gördüm.."Niye tabulaştırdınız, kırılan atılanların yerine köydünüz orayı" diyor. "Kazanlar kaynamıyor, aqlar doymuyor, çıplaklar giyinmiyor, ahlak üremiyor, nesine seviniyorsunuz ?" diyor. Hadi buyrun..Ve bir de küracağınız bu kuruluşu düşünün. İşte bu temeller üzerine burası kurulacak. Bu kadar açıklık, bu kadar bilgi ile bizim yapacağımız talimatlar, o hale getirilmemesini içerecek. Bunun başarılması gerekiyor. Hacı Bektaş'ta çok yüksek bir enerji var, buna rağmen üzgün. "Ne yapıyorsunuz, diyor, tapılsın diye mi kuruldu, niye kazanlar kaynamıyor, düsturlar uygulanmıyor, ahlak almış başını gidiyor" ..

S - Orayı bir müze gibi koruyorlar. Ayakkabılarınızı çıkarın, çıkarken geri geri çıkın ve saire.. Oysa o kazanlar kaynasa, o düsturlar gelene gidene uygulanarak öğretilse, bir hareket olsa, her halde bambaşka olurdu..

C - Tabii, maddi manevi aqların doyması, bunu istiyor..

S - Peki, Mevlana'daki o inanılmaz negatif or-

tamı nasıl izah ediyorsunuz ?

C - Bu gayet doğal değil mi ? Mevlana kendisi talep etti onları. Hepsini arıtabileceğini düşünerek "ne olursan ol, gel" diye kendisi çağırırdı. Burada bir ego kokusu var. Arıtamıyor..

S - Geçenlerde "tüm zerrelere doğurduğumu, her zerrenin de bir rahim olup beni doğurduğunu gördüm" gibi bir söz ettiniz. Bunu açıklar mısınız ?

C - Tabii. İşte, birde bütünü, bütünde biri bulmak..Her zerrede bir bütünü bulmak..Her zerrede biz varız, bizde her zerre var..Bu incelikleri yakalayın, yaşamınız bambaşka bir hale girer.

Biz biliriz demeyin, düşünün inceleyin diyor. Bildim diyenlerden olmayın, bilmek isteyenlerden olun. Bilinenin ötesinde neler var. Bildiklerimiz nebze. Yaradılışa bakın, her şey esnektir. Şu ağaç kazık gibi olsa, yıkılır gider, ama sallanıyor, esnek. Yaradılışın enerjisi helezon şeklinde dönüyor. Her şey hareket halinde. Oturuyoruz ama, şu anda bile bütün hücrelerimiz hareket halinde. Nasıl düşüncelerimizi bir tek noktada sabitler, sadece oraya ağırlığını veririz ? Neden esnek olmayı bilmeyiz ? Esnek olmayan bir düşünce, delip geçer, zarar verir..Ama esnek olunan, geniş düşünülen bir olay, kırmaz, geçici olmaz, faydalı olur. Yapılan binalarda bile esneklik payı bırakılıyor, bunları düşünün..Ağaçlara bakın, hem yukarı doğru büyüyor, hem aşağı doğru büyüyor..Eğer aşağı doğru büyümese, yukarı doğru büyümenin bir hükmü kalmaz, yıkılır gider. Aynı oranda büyümeniz gerekir.

Peygamberin dediği gibi "Sekiz günlük ömre, Dokuz günlük çalışma gerekir"..Sekiz gün ömürde Dokuz gün çalışılır mı ? Tabii, zamanı üretin diyor..Ve Sekizinci gün öldüğünüz zaman, Dokuz gün çalıştığının bir günlük nafakası ile milllete yük olmadan gidersin. "Hiç ölmeyecekmiş gibi çalışın, yarın ölecekmiş gibi ibadet edin" diyor. Yani dengede tutun. 94 Yılında şurayı alana kadar bize bilgi verdiler. 94'den sonra "hadi bakalım, şimdi maneviyatı maddeye indirin,

onunla bütünleştirin, nötr hale getirin" dendi. Bunu yapmaya çalışıyoruz. Dengeyi kurabilirsek, her ikisi de nötr halde gayet rahat yürür. Strese girmeden, yorulmadan, üzülmeyen, gayet kolay yürür ve madde de gerçek değerini kazanır.

Vakfımıza ilk defa gelenlerin sordukları tipik sorulara verilen cevaplar..

Soru - Siz burada ne yapıyorsunuz ?

Cevap - Açıklayayım. Olay insandır. İnsanın ruhsal ve fiziksel yapısı içindeki gerçeklere (hayallere, öğretilenlere değil) gerçeklere doğru yola çıkmak, bunu irdelemek, incelemek, öğrenmek, vasıflarımızı tanımak, doğruyu yanlış idrak etmek, varoluş sebebimize doğru sorgulamak, (nereden geldik, nereye gidiyoruz, nedenlerimiz). Sadece bu dünyada yiyip içip yatıp kalkmak için mi geldik ? Ruhsal ve fiziksel rahatsızlıklar nedir ?

Yani, olay insan ve yaratılışıdır. Bunun için de aklımızın erdiği, dilimizin döndüğü, gücümüzün yettiği kadarıyla bir şey öğrenmeye, öğrendiğimizi aktarmaya çalışıyoruz, hepsi bu. İyi insan olmaya çalışıyor çevremizi de davet ediyoruz. Zira insan mükemmel bir şeydir. **Surettten aslına geçmeye çalışıyoruz.** Yani görünenin ötesinde, gerçekten kendimize döndüğümüz an, biz sadece bu beden ve yürüyüp koşan insan değiliz, bizi koşturan gücü bulmak istiyoruz. Bunları irdelemeye çalışıyoruz.

Atatürkçü bir topluluğuz. İsmimiz nedeniyle bizi dinsel boyutta bir kuruluş sanıyorlar. Değiliz. Ama dine de karşı değiliz. Din, dil, ırk, hiç bir şeyin ayrımını gözetmeyiz. İnsanlarda vasıf gözetmeyiz, gözümüzde herkes O'nun yarattığıdır. Yaratıcıyı severiz, yaratılıştan ötürü.. Kim olursa olsun, buyursun gelsin, herkese açığız. İşte Yaren topluluğu bu efendim.

Soru - Yaratan yaratılanların yolunu çizmiş midir, yoksa "sana beyin verdim, yolunu kendin çiz" mi demiştir ?

Cevap - Yaratanın celali de var, cemali de. Yaratan yaratılışı (insan dahil) ikilem üzerine yaratmış. Güzel/çirkin, gündüz/gece, iyi/kötü gibi..Yaratırken de bazı mutlaklar koymuş, bu mutlakları mutlaka yaşayacaksın demiş. Bir de, esas seni evreleştirecek, yüceltecek, bu yaratılışın sırlarına erdirecek bütün meziyetleri (ruhsal ve fiziksel) vermiş.

Şimdi, mutlakları yaşayacaksın, doğacaksın, evleneceksin, anlaşman varsa çoğalacaksın, bir işte çalışacaksın, öleceksin, bunlar mutlak.. Ama bunların dışında senin esas görevin muallakkaderindir. Az evvel dediğim, O'nun verdiği öğeleri hayra kullanmaktır. Bizi yükseltecek olan budur. Eğer onu doğru kullanırsak, mesela bir doğum olayına bile, sevineceksek, bilinçli seviniriz. Çünkü sevinmek güzel bir şeydir ama, sadece sevinmek, olayın idrakına varmamak, doğuracağı sorumlulukları hissetmeden, ona vereceğin hayatı düşünmeden sevinmek, insanı bir yere götürmez. Bunların hepsi içinde, hepsi beraberinde sevinebiliyorsan eğer, işte sana verdiği öğeleri kullanıyor olursun olur ve bilinçli yetiştiriyor olursun. İşte burada (dünyada), esas yükselme mekanizmanızda, yaratılışın ilahi levh'i mahfuzu içinde bu gerçeklerle yaşamı bize vermiş. Hiç bir şeyi tesadüfen vermemiş. Bütün yaratılışı yaratmış, levh'i mahfuzu yaparken, bu yaratılış yasasını insanoğluna okutmuş. Yani o bizim özümüzde var. Yani bizi başıboş bırakmamış. Bütün ham maddeyi bize yüklemiş, tıpkı bilgisayara yükler gibi. Ve hür iradeyi verip, ona iki yol göstermiş, ister iyiye git, ister kötüye, sen yap demiş..Bazı şeylerin doğru olduğunu söylemiş, bazı şeyleri dışlamış. Onun için "düşünmez misiniz ?"i de Kur'anda defalarca vermiş. O'nun verdiği herşeyi bizim kullanıp, hayra doğru taşımamız gerekir. Nefsimiz de O'nun verdiği bir lütuftur.Onu eğitmemiz gerekir. Az evvel dediğim gibi,

düşün yap..Ama dikkat edin, sadece akıl yetmez. Şu insan üçgenini asla unutmayın. Akıl/gönül/nefis.. Yani akılla gönlü bir edeceğiz, nefsi eğiteceğiz, akliselim varacağız. Eğer sadece akıllı düşünürseniz yanlış olur. Akıl bir ibredir. Gönülde de kullanılır, nefiste de kullanılır. Tek başına ikisi de yetersizdir. Akıllı sırf birinde kullanmak sizi atalete götürür. Efendim, ibadet ediyorum, hayırlar yapıyorum falan. Ama nefsin dürtüleriyle bir çok yanlış da yapıyorsun. Neden, çünkü nefis daha eğitilmemiştir. Onun için, akıllı akliselimle vardırıarak, yaratan O'dur, bizler yapan olarak yaşamak zorundayız.

Soru - Kur'anda ölümden sonra cennet veya cehenneme gidileceği söylenir..

- Kur'anda öyle bir şey yok, efendim.

- Peki, cennet cehennem bu dünyada mı ?

Cevap - Açıklamaya çalışalım. Ancak ben bildiğim kadarını söyleyeceğim, bu bir. İkincisi, sakın ola ki ne benim, ne okuduklarınızın, ne başkalarının dediği diye, bugüne kadar yapılan yanlışları yapmayın. Önce akılla gönlü bir edin, nefsi eğitin, akliselimle varın, akliselimle irdelleyin, siz size uyanı kabul edin. Sakın bugüne kadar süregelen bu yanlış artık yapmayın.

Şimdi, insan ruh ve maddeden yaratıldığına göre, cennet/cehennem hem bedeni taşırken var, hem ruhsal yaşamda var. Eğer vicdan mekanizmasını çalıştırıyor ise, yaptığı yanlışlardan bazan kendi cehennemini kendi yaratır. Küçük bir olayı büyütür cehennemini yaşar bu dünyada. Bazan yaptığı güzel işlerle mutlu olur cennetini yaşar. Yani cennet/cehennemi bu dünyada yaşar. Veya bunların hiçbirinin farkına varmadan yaşar ve geçer. Eğer biz ilahi bir planın varlığının ve ruhun ölmezliğinin idrakı içinde isek, ruh bedeni bırakıp gittiğinde, fizik bedeninin ötesinde, bu dünyada yaptığı görevlerini de yanında götürüp, kendi kendine bunun hesabını verir. Diyelim ki bir film şeridini doldurmuştur, o film şeridini dünyayı terk edip git-

tikten sonra gittiği o mekanda seyrettiği zaman, işte orada yaptığı yanlışların azabını yine kendisi kendine çektirecektir.

Şimdi düşünün, o zamanın (1500 yıl öncesinin) insanına bunu nasıl anlatırdı ? Cehenneme gider demiş.

tikten sonra gittiği o mekanda seyrettiği zaman, işte orada yaptığı yanlışların azabını yine kendisi kendine çektiirecektir.

Şimdi düşünün, o zamanın (1500 yıl öncesinin) insanına bunu nasıl anlatırdı ? Cehenneme gider demiş.

17.12.1998 de Konya'da Günün Vakfı üyelerine verilen cevaplar :

S - Tekamül nasıl idrak edilebilir ?

C - Onu ancak eti kemiği aşmışlar, birde buluşmuşlar idrak edebilir. Onun için Yaratan, yaratırken tüm yaratılışı biri sayısız ayırarak yarattı. Sayısız bir olduğunu anlamak için imtihana bı-raktı. O birliği idrak edenler ön saflara geçip, idrak edecek olanlara öğretmen tayin edilir ve böylece in-sanlık varoluş arılığında, varedildiği biçimde eğiti-lerek Varedenine kavuşmak için yola çıkmıştır. Aşama.. aşama..aşama..aşama..Ne diyor Kur'anda "Ben gökleri yedi kat yarattım, her birinden birine yol yaptım". Yedi kat indirdi, şimdi yedi kat çıkacak..Ve henüz ana okulundayız. Ana okulunu aşarak diğer yükselişlere ulaşacağız. Şimdi ana okulunu bitirme dönemine giriyoruz ve ilk sistem (ki Kur'anda yine geçer, 18000 alemi yarattım Muhammedin aşkına, der), 18000 sistem var.Her sistem üst üste gelir. Şimdi ilk sistemi bitirme zamanı geldi.

Neden dünyamız bu kadar kalabalık ? Burada, tekamülde gecikmişler var. Normal tekamülde yükselmé-sini yapanlar var. Bir de yükselip de geridekinin de kendi olduğunu fark edip onları yükseltebilmek için, kendi kendini yükseltebilmek için, tekrar dünyamıza cenin olarak doğan öğretmenler var. İşte bu öğretmen-ler, kendi olan öğrencilerini aşama kaydettirerek la-yık oldukları yere doğru bırakan, layık oldukları, söz vererek geldikleri yere getirtmek üzere, onlara yol aşmak üzere görevlidirler.

Şimdi, o kadar güzel anlatmışki..Kimi kimden, neyi neden soruyoruz ? Herşey birde, herşey bütünde, herşey O'nda. Yeterki O'nda olduğumuzun idra-kı doğsun bizde. O doğduktan sonra, artık iyi kötü, güzel çirkindiye varedilen, imtihanımız olan ikilem-ler birde kavuşacak. O zaman biz O'nu temsilen (bakın, O değil, O'nu temsilen), itimat edilerek yaratılmış varlıklar olduğumuzu, yani Kur'an olmamız gerektiğini idrak etmemiz, yani suretten asla dönmemiz gerekir. O aslı idrak etmeye başladığımız an, o zaman bizde madde olayı bitiyor. Yani madde olayı bitiyor derken dünya-sal anlamıyla maldı/mülkdü/paraydı değil, beden biti-yor..Beden de bir madde. O emanet, ruhun nikabı, örtü-sü, dünya yaşamındaki evreleşmemizi tamamlayabilmek için bir araç..Nasıl barınmak için oturduğumuz evler var, ev sahipleri var, kiracılar var, evsahibi olmak, sahip olduğunun farkına varmamak var, yanlış yaşamak var..Bir de, kendi evinin, özünün, tanrısal gücünün, bizi varederken üflediğinin farkına varmak var.. O za-man bu evin emanet olduğunu ve bırakıp gideceğimizi, aslımızın bizim O'ndan olan (zira Öz O'dur, ruh O'ndandır), O'ndan olan ruhun katmanlarını da (madde bedeni aştıktan sonra, ruhun katmanlarını da) aşarak, Öz'e, O'na, esas sevgisine, esas bize emanet ettiği ve sorumluluğuna verdiği tüm yaratılışa da hizmet vererek, Hak'a giden yolun halktan geçtiği bilinci içinde, eti kemiği aşip, ruhta bütünleşmek, Mevlana ile Şems'in yaptıkları gibi, diyorum..

S - Teslimiyet'i biraz açar mısınız ?

C - Teslimiyet herkeste, her şekilde yapılır. Onun için teslimiyet deyince bir çok sınıflara ayrılır Nefsaniyet de öyledir, onun da katmanları vardır.

Şimdi, teslimiyet deyince, akılla gönlü bir edip, nefsi eğitip, selim aklın da ötesine geçip, üç boyutun ötesinde düşünebildiğiniz an, gerçek teslimi-yete ulaşıyorsunuz. Orada benlik kalkıyor, bizlik baş-lıyor.

Kime teslim oluyor sunuz ? Pek çok şeye teslim olunur. Pek çok şeyi aştıktan sonra, kime teslim olursun ? Hakk'a..Hakk'a teslim olanın iman kapısı açılır. Orada Kur'an olmaya başlar, Kur'anın tüm vecibelerini, tüm ayetlerini artık kendinde yaşar olur ve bunu yansıtan olur.. Demekki teslimiyette imana geçtikten sonra Kur'anın tüm ayetleri bizde yaşar olur. Artık et/kemik bitmiş, nura doğru gidiş kapısı açılmıştır. Ve insanlık artık (benim) diye bir şeyin varolmadığının farkına varmıştır. Ne evlat onundur, ne avrat onundur, ne dünya onundur, ne madde onundur, ne o onundur, ne bu onundur. O sadece Hakk'ın emanetçisi olduğunun idrakında olarak halktan (kendi doğurduğu çocuk da halktır artık onun için, Hakk'ın halkıdır), dikkatinizi çekerim, bu günün deyimiyle halk değil, **Hakk'ın halkı** olduğunun idrakına varır. Artık onun için hiç bir fark yoktur. Onun çocuğu, bunun çocuğu, iyi kötü, güzel çirkin, hırslı hırsız, artık onun için sınıf farkı da kalmaz. O Hakk'ı sevdiği gibi halkı sever. Çünkü o ilahi nura, ilahi aşka, "hamdım, piştim, yandım" dendiği gibi ilahi sevgiyi bitirmiş, ilahi aşka dönüşmüştür. Artık onun çırağı halkla bütünleşmiştir ve varsa yoksa Yaratana yarattıklarıdır. Çünkü O'na giden yol halktan geçer.

Şu da vardır : Hakk'ın teslimiyetinde cemali de vardır, celali de.. Ancak bir yere gelmiş, aşamasını yapmış öğretmenlerde ender olarak görülür bu. Çünkü onun celali nefisten geçmez, cemalinden geçer. Bütün her şeyin sorumlusu olduğunun idrakı içinde, yanlışlığından yanlışını düzeltebilmek için, onu doğruya götürebilmek için aradabilir celalini de gösterir. Nasıl Tanrının cemalini talep ediyorsak cemalinden, celalini talep ediyorsak celalinden çekiyorsak, öğretmen de celalle cemalin bütünleştiği nötr noktadan talep ederek, nefsi kullanmadan, nefsi aşarak, öfke gibi görünen bir hal içinde (ki o hale de kızılmaz, gerçek talebeler onu da sever), o eğitebilmek için, nefislerini aştırmak için (bunu Şems Mevlanaya yapmıştır,

bütün kitaplarını attırıp, kuyumcular çarşısındaşerbet sattırmıştır), sorumlu olduğu yaratılmışların nefsinin eğitmesi gerekir.

Onun için, teslimiyete geçip, imana kavuşup, Kur'anın kapısını açan ve kendi Kur'an olmaya başlayan (okuyarak okutarak değil) haliyle tavriyle o hale gelen varlıklar geçmişten güne ışık bırakmışlardır. Mevlanalar, Şemsler, her dindeki veliler, Mevlananın dediği gibi "iyi, kötü, putperest, ne olursan ol" artık ayırım yoktur. İnsanlar yaradılıştan çevreleşmeye geçince, kendisine yol olarak gösterilenleri, onu bütünleştirmek için gelenleri hep ayırım olarak kabul etmiş ve ayrımları yaratmışlar. Şimdi bizler gibi çalışanlar bu ayrımları da kaldıracak, Yaratana ile yaratılan arasında köprü olacak. Buna inanmak gerekir. Aynı ezan gibi, "Tanrı uludur, Tanrı uludur, Tanrıdan başka yoktur tapacak"..Kur'anın son kitap olduğunu ve dört kitabı birleştiren bir ilim olduğunu, peygamberlerin de birer alim olduğunu düşünün. Bunu ilm olarak kabul ederseniz, şekilden kurtulmuş kılacağınız namazlarda, tutacağınız oruçlarda sadece O'nunla olmuş olursunuz. O günün insanına beş vakit abdest ve namaz farz ise, aradan asırlar geçmiştir, bugünün insanı her an abdestli olmalı ve namazını artık gönülden kılabil-melidir. Az evvel dediğim teslimiyete kavuşabilmesi, Kur'an olabilmesi için bunları yaşaması gerekir. Onun için ibadet önce gönüldedir, şekil sonra gelir. Nasıl bedeni ruh hareket ettiriyorsa, beden onsuz bir şey yapamıyorsa, eğer biz gönülden imanlı ibadette değilsek, o yaptığımız zayi olur. Gönülden ibadeti Peygamber de "sakınınız, kaçınınız" şeklinde ikazlarla vurgulamıştır.

Soru - "Sınamalara göğüs germeli, bahanelere bağlanmadan, yılmadan O'nu layıkıyla yansıtmaya devam etmeliyiz. O'nun elbisesinin ağırlığı altındayok olmalı, öyleki O olmalıyız"..Bunu açıklar mısınız ?

Cevap - Birlik/Bütünlük yasası gereği Hakk ile

halkı nötrleştirmeye, o öze, o sevgiye, o ilahi aşka kavuşmaya çalışıyoruz. Buna ulaşabilmek için bir takım sınavlardan geçiliyor. İşte az evvel vurguladığım gibi akılla gönlü bir edip, nefsi eğitip, akıllı selimin ötesinde tanrısal tarafımıza geçip, ne gelirse Hakk'tandır hesabı içinde önümüze çıkan zorlukları aşarken, O'na olan teslimiyetimiz, inancımız, O'nun son elçisine ve bütün elçilerine olan inancımız içinde (asla paniğe kapılmadan, nefse uymadan) önümüze çıkacak olan Halktan gelen Hak imtihanlarını aşarak ve aşırarak (çünkü, o imtihanlara sebep olan bizim toplumumuzun, insanlığın, sınavları bugün kötü diye, çile diye, yük diye taşımaları ve taşıdıkları altında ezilip kaldıkları için hiç bir aşama kaydedememeleridir), işte onları imtihan olarak kabul eder, her türlü çileyi teslimiyetini bozmadan aşarak ve aşacak olanları da aşırırsak, işte O olma, özümüzdeki O olma (O bütündeki O değil, O'na ulaşmak için çok menzilimiz var, ama) bizdeki O olana ulaşarak O'nu yansıtabilirsek (az evvel celal ve cemal üzerinde durduğumu anımsayın), nefse ulaşmadan, gönülle gerektiği biçimde yanlışları doğruya taşıyabiliyorsak ve önce biz bizde, kendimizde, zira biz bizi eğitemezsek, biz bizi sevmeyiz, biz bizim aynamızda kendimizi göremezsek, bugün insanlığın yaşadığı dengesizliği yaşarız. İnsan oğlu kendini kaybetmiş vaziyette, hep bir başka şeyin peşinde, götürceklerinin değil bırakacaklarının peşinde. Kim neyi götürmüş ki ? Ama biz bu aşamaları kaydedersen, bırakacaklarımız da hayırla kalır, götürceklerimiz de hayırlı olarak bizimle ilahi aleme gider. İşte Mevlana, işte Şems, işte Nasrettin Hoca, bugün anılıyorlarsa onların meş'aleleri külliyeleriyle maddeleriyle, maneviyatlarıyla da yanıyor ve bizleri aydınlatıyor, ısıtıyor. İşte her birimiz bir meş'ale olamasak da, bir mum yakmak ve onu dünyamızda ihtiyacı olanlara bırakmak mecburiyetindeyiz. Bu nasıl olacak ? Biz bizde aranarak, bizim arıttıklarımızı arıtacaklarının hizmetine sunarak yapacağız. Yani biz yoldan

taşları toplayacağız, toplayabildiğimiz kadar arkadan gelecek olanların önünü açacağız. Ve böylece nasıl topluca birden sayısız ayrılmış ve varedilmişsek, yine sayısızdan bire doğru gideceğiz. Biz hepimiz birbirimizden sorumluyuz. Her zerreden sorumludur insan oğlu. Tüm sorumlulukları kabul etmiş, gelmiştir. İnsan oğlu Yaratanla beraber tüm yaradılışa şahadet etmiş ve sorumluluğu için akit vermiştir. Üçüncü kalıbının yaradılışından sonra tüm melekleri, mahlukatı, herşeyi insana secde ettirmiş, Şeytan secde etmemiş. "Neden demiş, ben ondan evvel yaratıldım, niçin secde edeyim ?" "Peki, zamanı gelecek secde edeceksin" "Hayır demiş, ben onları kandırırım". Bize o kadar güvenmiş ki Yaratan, "Sen onu bir yere kadar kandırırsın. Öyle bir an gelirken, bir tek fert dahi kalsa, o tümünü toparlar Bana getirir, seni ikna eder". Şeytan dediği bizim nefsimiz. Uzakta aramıyalım. Öyle boynuzlu, kulaklı bir şey yok yaradılışta. Negatif enerji var, pozitif enerji var. Yaradılış bu iki enerjiden varedilmiştir. Kur'anda geçtiği gibi söyleyelim, iki yol var önümüzde, birini tercih edin, sonra da hesabını kendinize verin demiş. Hesabınızı Bana verirsiniz dememiş. Çünkü O'na, O'ndan çıkış arılığı ile döneceğiz. Daha çok O'nu anlıyarak, tanıyarak, tanımaya çalışarak, yansıtarak döneceğiz. Onun için tüm hesaplarımızı kendimize vereceğiz. Biz kendimizde arınır, O'nun birliğine varırsak, bütünlüğüne hak kazanırız. Onun için sevgide olalım, bilgide olalım, Hakk'a şükürde olalım. Şükrün içinde tüm hayırları bulacağımıza inanalım. Hiç bir zorluk bizim gücümüzün üstünde değildir. Yaratan yarattıklarına taşıyamıyacağı yükü asla vermez.

Soru - Enkarnasyonu anlatır mısınız ?

Cevap - Yaradılış öyle dar boyutlu değildir. Sonsuzluklar arzeder. Bir insan da dünyaya bir kere gelmekle Yaradanına kavuşamaz. Yaradılış içinde yaratılan sonsuz mekanlar içinde gelip gitmek zorundadır. Aksi takdirde Allahın adaletine inanamayız. Bir

Yaratan varsa, adaleti varsa, her çemberden her varet-
tiği geçecektir. Onun için o geçişler esnasında yık-
tıklarımızı yapacak, yaptıklarımızın üzerine katlar
çıkacağız. Böylece Hakk'ın gerçeğine vararak bütünleş-
me programı içindeki yerimizi alacağız. Aksi takdirde
yanlışlara kapılıp kalır, bizden önce gidenlerin arka-
sından hasretle bakarız. Kârın içinde Hakk'ın hayrı vardır. O
dönülürse kârdır. Kârın içinde Hakk'ın hayrı vardır. O
affedicidir. O bağışlayandır. Yeterki sen seni
bağışlamasını bil. Çünkü sen seni bağışlamazsan hak
sahibi olamazsın. Sen senin hatalarını bilip, düzelterip
kendini affettikten sonra O'nun affına sığınabilirsin.
Aksi takdirde o affa aslamazhar olamazsın. Onun için
önce kişilik, önce ben. Neden ben ? İhtirasta, hırsta,
şunda bunda değil, önce ben beni bilmeliyim. Bunun
yolu, ben beni sevmeliyim ki sevgimi verebileyim. Ben
beni seversem, ben benim hatalarımı görmeye doğru
giderim. Çünkü ilahi aşkla, insanda severiz. O'nu
değil, ilahi aşkı arayın. Nefsin bana yaptırdığı ek-
sikleri, hataları eğitirsem, nefis de O'ndan yaratıl-
mış, O yaratmıştır, O'nun yarattığında kötülük olur
mu ? Olmaz. Kötüyü yapan, yanlış yapan bizleriz. Onu
üreten, onu büyüten bizleriz. Onu eğitip, akılla gönlü
bir edip, gönlün içine katarsak, düşünün gücümüz nasıl
artıyor. O zaman bütünün hizmetinde olmaya imkanımız
olur. İşte o zaman Hakk'ın eli, Hakk'ın tecellisi olu-
yoruz. Ama O asla..Orada yanlış yapmayalım. Tüm
varoluş bitip de önce Muhammede (Ara parçaya), onunla
bütünleşerek O'na gideceğiz. Sistemler, Yedi katmanın
ittirdiği yerde Muhammede kavuşulacak, Muhammedin de bü-
tünleşmesiyle beraber o Hak çizgisine (Hiçlik noktası)
ulaşacağız, ondan sonra Dokuzda bütünleşerek..
10..Bir O, Sıfır bizleriz..Sıfırla Bir bütünleş-
ti an..Şimdilik o Bir'in solundayız ve bir şey ifade
miyoruz, o Birin sağına geçtiğimiz zaman değer kaza-
cağız, diyelim.

Cevap - Ruhlar varoluşta hiç bir kopukluk arz-
etmeden birbirinin tamamlayıcısı olarak yaratılmışlar-
dır. Nurdan dağıldılar, Bir'de bütünleşecekler. Ruhun
bu çıkış yolculuğunda Bir'in kapısını çalanlar, birbi-
rini görmese de bulanlardır, bütünleşenlerdir. Güçle-
rini kuvvetlendirerek sorumlu olduklarını da beraber
yükseltenlerdir. Onların arasında zaman ve mekan yok-
tur. Daima ayrılıklar kavuşma anlarının içine
girmiştir.

Soru - Peki, bütünle parçalar arasındaki bağ-
lantı ?

Cevap - Bütünle parçalar arasında kopukluk
yoktur. Umman damladır, damla ummandır. Hakk'ı bulan,
damla ile ummanın bütünleşmesinde yunandır. Yunduktan
sonra yunacakları yıkayan, tohumunu sulayandır.

Soru - Bu bağlantıların bir derecesi var mıdır ?

Cevap - Kah ana evlat, kah Hakk ile halk, kah
halk ile Hakk'ta buluşmaktır.

Soru - Bireylere göre bir sınıflandırma var mı ?

Cevap - Doğruların bütünleşmesinden doğan bir-
leşmelerde beratlar alınır. Beratları alanlar öğret-
menlik hakkı ile tekrar atanır. Öğrencilerine öğretip,
onları da öğretmenlik mertebesine yükseltir. Ne birdir
ne ayrıdır. Herkes kendi hak ve layığını bilir. Bil-
dikçe yok olur, erir. Hem herşeydir, hem hiçbirşey de-
ğildir. İşte sınıflandırmanın bütünleşmesinde buluşmak
ilahi aşka kavuşmak, bununlakaimdir.

Soru - Ruhların bütündeki yeri nedir ?

Cevap - Ruhların bütündeki yeri, öze, kendi
özüne, önce kendi özüne varmakla başlar. Bundan sonra
bütündeki yerinin ve ilahi aşkının farkına varır ve
bütünün nari içinde yanar. İşte yer midir, yel midir,
O mudur, onu artık bütünü Yaratan bilir. Orası
Yaratanın bilmekliğine teslim olmaktır.

Soru - Bütüne varışta geçilen merhaleler nedir ?

Cevap - Önce inecek, sonra bilecek, ondan
sonra yükseleceksiniz demiştim.

De ki ona. De ki kullarına, her yurdunda
silkinmiştir. Kaba veritelerden kurtuluş, kurtuldukça
kanat takıştır.

De ki onlara, taktığı kanatların çırpınısından
nurunun nur olacıklara yağdırışla bütünlenmiştir.

De ki onlara, şefaatinin şefaatine ermenin
akabinde eşliğine ulaşmaktır.

Soru - Ruhlar arasında iletişim nasıl oluyor ?

Cevap - O bir aşktır. Aşıkla maşukun kavuşma-
sıdır. Her iki kutbun da Hakk kapısını çalmasında
bütünleşmektir. Ayrılığın bittiği yer, kelimelerin
silindiği, mekanlardan sıyrıldığı andır. İşte bu
cazibe bütün yaratılanlarda vardır. Varanlar, olanlar,
kutup cazibesini aktarırlar, varıp olmak yolunda olan-
lara ışık tutmak olurlar. Eğer bu cazibe çekimi olmasa
idi, tüm yaradılıştaki, tüm sistemlerde yaratılanlar
arasında bile insan değil, atomun ötesindeki
yaradılışı dengede tutan cazibenin bile dengesi
bozulur, yerle yeksan olurdu. İşte bu ruhlar arasında-
ki cazibe çekimi ile güçlenen enerji potansiyeli, bu
kadar önemlidir.

Soru - Bu cazibe gücünü arttıran olumlu etken-
ler nedir ?

Cevap - Çekim gücüne olumlu olan etkenler,
cazibe kuvvetini bütünleştirmekte iltihakı sağlayan-
lardır. Bu güç hem bir ceninle bedenli doğanlarda var-
dır, hem beden safhasını aşmış bedensiz görev alanlarda
vardır, hem de beden içinde hizmet verip de çekim kuv-
veti fazla olan ruhlar, bedeninin dışında da daim hizmet
vermektedir. Az evvel dediğim gibi, onlar için zaman
mekan yoktur. Ruhlar daima cazibe çekimine doğru yol
alır, bütünleşir ve bütün olarak hizmet verirler.
Rahmetini tüm ihtiyacı olanların, yanlışların üzerine
indirerek arıtma görevi de yaparlar. Onlar için beden
artık bir şey değildir. Onu dinlenmeye bırakır, hizmete
giderler. Buna örnek Peygamberimizin Miracıdır. Hak
kapısında rahmetini yağdıra yağdıra yağdıra yağdıra,

tüm rahmetini indirebilmek için (tüm kullarına) o
kullarının şefaatinin istemiştir ve kulları ile
arasındaki cazibe çekimini arttırmıştır. Tanrı ile
kulları arasında daima aracı olmuştur. İşte bizler de,
sizler de, tüm yaratılanlar da, bu yükselişe uymak
mecburiyetindedir, gecikseler de..

Konya'dan İzmir'e dönerken otobüste yapılan sohbet

Soru - İçsel bir davetle çekildiğimiz yerler
var. Orayı ziyaret bir odak açmak mı oluyor ?

Cevap - Gittiğimiz yere içsel davet bile olsa
biz oradaki enerjiyi ancak arı ruhlular olursak çekebiliriz
ve ancak bir alan olursa oraya o enerjiyi taşıyabiliriz.
Yani o enerji zaten orada kalmaz. Başka bir şey
yapamayız. Bizim yaptığımız o kadardır. Yeni bir odak
açamayız. Biz ancak onların açmasında, onların enerji-
lerinin korunmasında hizmet veririz. Bireysel bir şey
yapamayız. Sonra, bizim de arıtma sahalarımız var. Biz
ancak onlarla devamlı alış veriş içinde olduğumuz
zaman bu sahayı temiz tutabiliriz. Eğer nötr isek,
başkalarının sahalarında da bu enerjiyi yayabiliriz.
İhtiyacı olanlar, açık olanlar bunu alır ve onlar da
kendi sahalarını arıtırlar. Yani başkalarının sahala-
rında hizmet veremeyiz, ama oradakilere hizmet verebi-
liriz. Mesela arıtma sahalarımız ikimizin de ayrı. Ben
öğretmenin olarak ancak sana veririm, sen de açıksan
ve nötr isen, onu alır kendi yakın çevrenden
başlıyarak uzak çevrene kadar olayı aktarırsın. Ala-
bildiysen aktarırsın. Uyanması gerekenleri uyarırsın.
Sahandakini de sen doğrudan temizliyemezsin, sahanda-
ki de kendini temizliyecek. Diyelim kızın, eşin..Sen
ancak onlara aktarabilirsin..

Soru - Bilgi neden durmadan tekrarlanıyor ?

Cevap - Bireysel eğitimde olsun, toplu eğitim-
de olsun, tekrarlar, bilgiyi alabilmeleri için devamlı
destektir. Bilgiyi veren yüksek makam ve merciler,
bilgiyi durmadan tekrar ederler. Tasavvufta, şeriatla

böyledir, Kur'anda böyledir, ilimde böyledir. Düşünün mesela tıpta her bir olayı size kaç yönüyle öğrettiler İsrarla tekrar bilginin büyüklüğüdür. Verip geçilen bilgi kalıcı bilgi değildir. Tekrarlarla süsleyerek geliştirip verirsek, o kalıcı bilgi olur.

Soru - Arıtma sahamızın neresi olduğunu fark edebilir miyiz ?

Cevap - Birey farkeder. İçten dıştan algılarla şuraya kalkayım gideyim deriz. Bakarız orada karşımıza bir olay çıkmıştır. O olayın içinde kendimizi bulur ve görevi ifa ederiz, yani aktarırız. Gönlünle bir yere, bir davete çekilmek gibi..Hani seni istemiyene de gidersin, bakarsın orada bir görev vardır. Bir program dahilinde birey topluluğa ulaşır, o topluluk müştereken hizmet vermektedir. Diyelimki mesela doğada hizmet veriyoruz. Doğada şifa halkası yapıyor, dua ediyoruz. Doğadaki her zerre, atomun ötesindeki zerre, kendine ait olanı alır ve kendi hemcinsleri içinde yayılımını yapar. Ki onlar otomat merkeze bağlıdır, öyle olduğu halde her zerre alır, kendi içindeki hizmetini yapar ve toplu bir geçişle, bir iletişimle bunu yayar. Sen oradaki her zerreye (tabii eğer arı isen) düşünceni yayar, o nötr hale geldiysen aktarırısın. Orada ihtiyacı olanlar vardır, böyle bir şey orada daha önce asırlardır olmamıştır, bilinmemiştir, sen o anda her zerreye bunu yayarsın. Olayı her şeyin derinliklerinde, kalıpların ötesinde arayın. Yaşamadığınız yaradılışı arayın..

S - ..O zaman arıtma sahamız sadece ailemiz değil, çok geniş bir saha oluyor ?

C - Tabii. Buna ailen de dahildir, soyutlayamazsın. Bilinçsiz dönemde iken aile otomatik arıtma sahandadır. Ama bilinçli döneme geçtinmi, bütün senin ailen oluyor. Ayırımı kaldırırıyorsun. Artık buna yaradılış sorumluluğu denir, evrensel sorumluluk denir. Yani bireysel sorumluluk, ailesel sorumluluk, evrensel sorumluluk.. Amacımız evrensel sorumluluğun idrakına doğru gidebilmek. Herkesin bir şarjeli var. Mutlaka

açacak. Peki, neden dağa gidiyoruz ? Dağ kendi hizmetini yapıyor. Ama hizmetler bütünleşince değişik ve güçlü bir yayım oluyor. Kaç kişi şalterini kaldırırsa o kadar yüksek enerji çekiliyor. Birlikten güç doğar. Niye topluluklar oluşuyor ? Niye camiler var ? Bunları bilinçli yapmışlar. Ama biz böyle teslim edildi diye, peşine takılmış gidiyoruz. Bize bırakılanın ötesine taşımaliyiz olayı. Diyelimki bir kat yaptık. Aslında bin kat yapacağız. Herkes gücü nisbetinde katlarını çıkarması lazım. Bir de bilgi talanı vardır, mirasçılarda olduğu gibi. Yapar yapar bırakır, ama gelenler onu dağıtır, üstüne çıkmazlar. O zaman bilgiler de heba olur. İşte bilginin zayı olmasa..Bilgi zayı olur mu demeyin. Zaman gerilemesine uğrar, bugün toplumun düştüğü hal gibi.. Bilgi ilme dönüştürülüp götürülseydi, amacına uygun götürülseydi, insanoglu bugün bu hale gelmezdi. Üretim değil tüketim, dağıtım yaptık, kalmadı..Şimdi yeniden toplamaya bakıyoruz.

Soru - Yanlış kullandığımız sözcükler, bilgiyi verdiğimiz keşiye mi zarar verir, yoksa enerjiyi çekip dağıtmamıza mı engel olur ?

Cevap - Her ikisini de yapar. Hareketlerinize, sözlerinize, düşüncelerinize dikkat etmelisiniz. Düşüncelerinizden sorumlusunuz demiştim. Eyleme ve söze geçirmeden evvel, düşüncelerinizden sorumlusunuz. Düşünceleri arıtınca, sözcükleri arıtabiliriz. Sözcükleri arıtınca eylemlerimizi arıtabiliriz. Pişman olacağınız hareketleri yapmayın, sözü de söylemeyin. Bunu yaşamışsızdır, bazen karşı taraf hissetmese bile, birey kendi rahatsız olur idrakına vardıysa. İşte bunların Yeni Çağ insanında azalması gerekiyor. Çünkü Yeni Çağın temeli bu çağımızdan atılacak. Bilgiler verildiği gibi aktarılacak, saptırılmadan, eskitilmeden.

Bazı hayır topluluklarına bak. Aş amaçlı..Hani bilinçlendirerek doyurmak olsa, çift taraflı doyurmak olsa, eğiterek doyurmak olsa amenna. Ama öyle değil. Sen veriyorsun, onlar da sen veriyorsun diye peşinden geliyor. Peşinden gelenleri yanlıştta da olsalar uyar-

70
mıyor, onları doğrudaymış gibi gösterip sende onlardan bir şeyler koparıyorsun..İşte yanlış burada. Bilinçlendirerek ver. Aş da olsa, madde de olsa, maneviyat da olsa bilinçlendirerek. Bugüne kadar yanlış bilgi ile bize kadar taşındı, doğru taşısalar da bugün harikalar yaratırdık. Bu yanlış taşımalar yüzünden varlık bugüne kadar hep ızdırıp çekti. Herkes kendi olmayı öğrenmek zorunda. Hiç bir zaman bir başkası olamayız. Kimse kimsenin yerine geçemez. Herkes kendi geldi, kendi dönecek. Kimse birbirinden kopuk değil, ama birbirine olan sorumluluklarını bilerek bu yolculuğu tamamlayacak. Kendi kirlettiklerini temizliyecek, içindeki güzelliklere erecek. İşte o zaman tüm yollar açılacak. Tüm rahatsızlıklar huzura kavuşacak. Hızlı bir evreleşme dönemi başlayacak. O zaman nefis gönlün içinde bir öge olacak, insanda denge kurulacak. O zaman kimse kimseye hükmedemeyecek. Hakkına tecavüz edemeyecek. Herkes kendindeki ruhsal güzelliklerini sergileyecek ve bunu da buluşlara, müziğe, her şeye yansıtacak. Kaçmıyacak. Bugün güzelliklerden kaçıyor, zor diye..Yaratanın yaratırken yaratıp bize emanet ettiği her şeye sahip çıkacağız. Bu nereden başlar ? Demin dediğim gibi, ailede, ulusta, devlette, ondan sonra dünya insanının evreleşmeye geçmesinde hizmet. Fiziği zillet olarak değil, ziynet olarak taşıyacaksınız. Çünkü kim ne yapıyorsa kendine yapıyor. Kendine hizmet.. İşte o zaman huzur olacak, hizmeti ziynete çevirmiş olacak. Bunlara bir de bilgiyi eklediniz mi, harikalar yaratılacak.

"ÖZDEN ALIŞ : 376" da bahsi geçen çizim üzerinde yapılan çalışmadan :

Soru - Çizimi geliştirir demiştiniz. Bunu bize biraz açmanızı istiyoruz.

Cevap - Tesbihteki çizimi gözönüne getirin. Özbeniniz size kadar iniyor ve 7.den itibaren bir parçasını bırakıp gücünü azaltarak 6.ya, oradan 5.e ve böylece 1.e kadar iniyordu. Şimdi 1.nci beninizden başlayalım. Burada yuvarlak gösterilmiş ama, siz yuvarlak olarak düşünmeyeceksiniz. İşte o özbeninizde herşey var ; hepinizin gücü, özbenin gücü, bireyselide bütünseli de burada. Yani bireysel ve bütünsel özbenlerin gücü ve bir de tanrısal güç var burada. Biraz daha açarsak, bizim bireysel gücümüz de tanrısal, bütünsel gücümüz de tanrısal..

İşte buradan aldığımız gücü biz, insanın sorumluluğunda, tekamül ettiğimiz oranda bu artan gücü Devalara yüklüyoruz, Devalar denen o mekanizmaya.. Devalar denen o mekanizmanın üstünde İnsan var. Yani yaratılmış hayvan, bitki, atomun ötesindeki mikro birimler dahil bütün toplu idare edilen canlıların ihtiyacı olan ruhsal ve fiziksel enerjilerini, onlara gönderecek mekanizmalara yine insan yüklüyor. Bireysel varlıkların bütünsel enerjiye, hepsinin olduğu ulaştıkları yerdeki enerjiye, (insanoğlunun toplu tekamül ortalamasına göre) enerji gönderebiliyoruz. Yani biz, tekamül ortalamanıza göre Devalara enerji yüklüyoruz. Devaların da bir merkezi var. O merkez, insanın sorumlu olduğu yaratılmış bütün mekanizmalara aldığı bu enerjiyi yolluyor. Ama tabii bu merkezden de insan sorumlu, insanın enerjisi sorumlu.. Yani tanrısal enerjiyi kullanıp dağıtma yetkisini, yarattığı en mükemmel varlığa, insana vermiş.

Buradaki mekanizmada hem bireysel, hem bütünsel, hem tüm yaratılmışların harikulade bir enerji potansiyeli var. Hem bireylerin, hem bütünün, hem de tüm yaratılmışın enerjisi burada mevcut. İşte

diğer bilgilerde Rablar diye geçen yer..Her tekamül eden bu harikuladeliği görünce yolun sonuna geldiğini sanıyor. Ama bunun tümünü hakedip bilgisini öğrendikten sonra "Ha..bunun ötesi de varmış.." diyor. Ta ki Ara Parçaya kadar..

Nasıl her yaşta bir şeyler öğreniyorsak, her tekamül seviyesinde de bir şeyler öğreniyoruz. Bugüne kadar aldığımız bilgiler de hep toplayarak gitti. İşte şimdi bu bilgileri biraz daha ileriye taşıyoruz.

Demekki Devaların dahi fiziksel ve ruhsal yaşam enerjisi, insan kardeşlerimin sorumluluğunda ve bu enerjileri Devaların toplu mekanizmasına insanlar yüklüyor. Ne kadar yüklüyor ? Bireysel ruhların bütünsel ruhta toplamının hakettiği enerji kadar gönderebiliyor. Biz ne kadar evreleşirsek, sorumluluğumuzda olanlara o kadar fazla enerji gönderebiliyoruz.

Soru - Şöyle bir toplarsak, demek bir insanların enerji mekanizması var, onların da altında Devaların idare mekanizması var. Biz onlara, onlar da bitkinin, hayvanın bireysel özlerine bu enerjiyi veriyorlar diyebilir miyiz ?

Cevap - Bitki, hayvan vs. onlar bir şey çekemez. Devalar denen güç, onlara dağılarak iniyor. Yaşam merkezi de aynı yer. Nasıl Ana Parça Ara Parçaya yüklüyor, o da her zerreye yüklüyorsa, aynen burada da insanın sorumluluğuna vererek o mekanizmada Devalara yüklüyor ve Devalar da dağılarak hizmeti götürüyor.

Der ki "Şah damarınızdan yakınım, her zerrede varım"..Bu çizimi öğrenesiniz diye veriyorum. Aslında hiç biri diğerinden ayrı değil.

Soru - Ben beni idrak edersem, O'nu da idrak edecek miyim ?

Cevap - Sen seni idrak edersen, O'nu idrak etmek değil de, hissetme potansiyelin artar.

Evladın sen mi ? Değil. Ama hepimiz bir potansiyelde varız. Hayvanı, bitkisi, insanı, hepsi bir potanın içinde. Hepsi bir tablonun taşları. O tablonun tamamlanması için her parçanın yerine oturması gerek.

Biz hem ayırırız, hem biriz. Bilgilerimizde her zaman geçer bu. Onun için ayrılıkları üretmemek gerekir. Hani biri binde, bini birde bulun diyor ya, işte budur. Dünya insanının bugüne kadar öğrenebildiklerinin artık daha bilinçli düzeye girmesi lazım. Peki ne yapacağız ? Biz de formların ötesinde olayı o potanın içinde göreceğiz. O safhaya geldiniz bu bilgiyle. Onu orada göreceksiniz. Ama şimdi burada eğiteceğinizin, bilgi vereceklerinizin seviyesine inmek zorundasınız. Ne alttan ne üstten verebilirsiniz. Sırat köprüsü gibidir. Bir asansör gibi inip çıkmak zorundasınız. Herkese aynı bilgiyi veremezsiniz, kapasitesi aynı değildir, yanlış bilgi olur, anlıyamaz. Her seferinde bir adım atarak ilerliyeceksiniz. Madem öğretmensiniz, bunun vebalini dikkatle kullanmanızı istiyorum.

Soru - Kullanımı insanın sorumluluğuna verilen tanrısal enerjiyi biraz daha açar mısınız ?

Cevap - Nasıl Tanrıyı tarif edemiyorsak, bu enerjiyi de tarife kalkmayın. İlâhi bir enerji diyebilirsiniz. Noktalarla çizgiyle falan anlatabilirsiniz. Ama o kadar. Öğrendikten sonra formları silin, bunları hislerinde var edin ve bütünleşin..

Soru - Özden Alış'ta "..bir çok Devalar.." diye geçiyor. Onları bütünseldir diye düşünüyordum ?

Cevap - İlâhi mekanizma öyle yüce bir plan ki, sizin (insanın) bireysel evreleşmeniz, bireysel varlığınız, bireysel enerjiniz var. Ama bir de bütünsel enerjiniz var. Devalar da kendi içinde hem bütünseldir hem de bireyselle dağılmak üzere varedilmiştir. Her varlığın parçası, orada Devaların da bir parçasıdır. Bu parçalar Devalarlaşıyor orada, bütünleşiyor. Bizimkinin bireysel sorumluluğu altına, onların bütünsel sorumluluğu oradan doğuyor. Onların bütünü insanın denetiminde, yüklemesinde. Onların bütünü bireyselliğe dağılıyor. Burada da yine insan sorumlu.

Soru - Onların bütününden bir birey mi sorumlu yoksa insan potansiyeli mi sorumlu ?

Cevap - Tümü. O seviyedeki bütün insan potan-

siyeli. Diyelim ki sen tekamülünü yapmışsın. Hayvanı, bitkiyi aşmışsın. Dört, Beş bitmiş..Oradan daha alt seviyelere göreve geliyorsun. Gelirken yüklendiğin sorumluluk normal tekamülün fevkindedir. İşte onların yüklemesi, öbürlerine takviye olarak gider ve o dağıtımda (tekamül ortalamasına göre demiştik) o ortalamanın ayarını yükseltir.

Soru - İlâhi enerji bir trafo gibi insan tarafından üretilir mi, yoksa Tanrı yarattı bıraktı, sadece onu mu kullanır ?

Cevap - Yarattı bıraktı. O yaratan, biz yaparız. Biz o enerjiyi kullanırız. Bireysel tekamüllerin yükselip, bütünselin bütününden daha fazla alabilmesi için, bu tekamülün ilerlemesi şarttır. Tekamüle alınan varlıklar bireysellikte dengeyi sağlamak için, (ruhların nasıl yaşı yoktur dendiği gibi, orada da bedensizlik vasfı kullanıldığı için) orada da daha az tekamül etmiş varlıkları yükselterek aynı seviyeye getirir. Ama öbürünün tekamülü ilerlemez, o seviyeye getirilir. Çünkü sorumlu olduğu birimlere enerji gönderecektir.. Bu işten sonra tekrar tekamüllerine dağıldılar mı, artık bireysel tekamül başlar ve devam eder.

Soru - İnsan bu dünyaya doğduğu zaman arı mı doğar, yoksa bazı negatifleri de beraberinde getirir mi ?

Cevap - Bir bebek dünyaya tertemiz ve arı doğar. Bunun ispatı da Kur'andadır. Kur'anda belli bir yaşa kadar (o da yörelere göre değişebilir) çocuğa günah yazılmaz. Benim aldığım bilgilere göre ve bir çok bilgilerde de, bebek tertemiz doğar. Çünkü varlık öbür aleme geçince hesaplamalarını yapar, artılarını eksilerini öğrenir, ona göre bir alt seviyede bu öğrendikleri silinir, dünyaya tertemiz gelir. Eğitimi de Altıncı Hissi doğrultusunda bir yaş haddinden sonra başlar ve o eksiklerini tamamlar. Suçuyla, kötülüğüyle şununla bununla, dünyaya öyle gelmez. Bunu Tanrı tertemiz yollar ve programında da (Zatan O yarattığında bu programı koymuştur) kesinlikle hiç bir bebek, hiç bir şekilde bu dünyaya hiç bir negatif ile gelmez.

Soru - Bunda acaba aileden gelen genlerin rolü olabilir mi ?

Cevap - Hayır, birey kendinden sorumludur. Kimse kimsenin genlerinden etkilenmez. Genler fizik bedene aittir. Genleri kullanan varlık, fizik bedenindeki rahatsızlıklardan etkilenir. Öyle genlerin ruhla hiç bir ilgisi yoktur.

Soru - Karmanın etkisi olabilir mi ?

Cevap - Kendine ait karmanın olur. Ama ailenin karması onu kesinlikle ilgilendirmez. Ve kendi kendine bireysel tekamül vardır. Bütünsel tekamülde de destek vardır. Bireyin bireye desteği vardır. Yani uyarıda bulunmak gibi, ona sınav hazırlamak gibi, nefsinı yönlendirmek gibi..Yani bir çok yönleri olabilir. Ama bebek tertemiz doğar.

Soru - O zaman insan kaderinde (ben şu kötülükleri yapacağım) diye gelmez ?

Cevap - Asla, asla olmaz. Yaşamın içindeki muallak kadededir o yanlışı yapmak. Dosdoğru gelir, hür iradesi verilir, dünyada ne yaparsa onunla gider,

artısıyla, eksisiyle..

Soru - Peki, seçtiği çevrenin bunda etkisi var, ama o çevreyi seçerken ondan sınav vereceğini de hesaba katarak gelmiştir. Aslında o çevreye kendini kaptırmaması mı gerekir ?

Cevap - Kapılmaması değil, yardımcı olması gerekir. Hem kapılmıyacak, hem düzeltilmesinde yardımcı olacak.

Soru - Bu konuda son bir soru : Kişinin tekamül seviyesi bunda etkili olabilir mi ?

Cevap - Tabii olur. Tekamül seviyesi daha alt seviyede olan bir varlık, üst düzeyde olan bir varlığın eğitimine verilmiştir. Onu seçerek gelmiştir zaten. Eğer kendi nefesine uymazsa, hem kendini ileri boyuta taşır (dünyaya geldiği tekamülün üst seviyelerine taşır), hem de o seviyesi yükselmesi gerekenlerin yükselmesinde yardımcı olur, eğiticiliği ile. Ama onların yerine yükseliveremez veya onları tutup yükseltmez.

.....

Soru - Bütünleş 75 de, "...dünya zaman ve mekan düşünce boyutu içinde.." diyor. Değişik zaman ve mekan boyutlarında, değişik düşünce boyutları mı var ?

Cevap - Bakın, düşünce boyutu mekan boyutları içinde bizi bir yerlere doğru düşündürebilir. Ve düşünce, bulunduğu mekana göre kısıtlıdır. Anlatabiliyor muyum ? Ama, mekanları aştıkça düşünce boyutları da daha üst (nasıl özünü aldıkça büyüyorsun, dağılıp toplanmayı vs. nasıl ilerliyerek gidiyorsun, düşünce boyutu da böyle), her tekamül seviyemizde daha ruh gücümüzün yakselmesiyle, düşünce gücümüzün de ileri boyuta doğru artması demektir.

Şimdi, ileri seviyelerden bir varlık bir zerresiyle (bir çok zerrelere de dağılsa ve bir zerresiyle de inse), o zerrenin düşünce boyutu, bulunduğu normal seviyedeki insan kardeşlerin çok ilerisinde, kendi

tekamül seviyesindeki mekanlara kadar uzar. Oranın maddesel veya ruhsal ortamını daha iyi tahayyül edebilir. O bilgilere ulaşabilir, o ruhsal ve fiziksel bilgilere ulaşabilir düşünceleriyle..

Soru - Hak etmesi gerekir mi ?

Cevap - Şimdi ne dedim ? Az evvel ne dedim, dinlemesini öğrenin. Örnek de verdim, zaman dilimini verdim, ruh gücünüzü verdim, tekamül ettikçe artan gücünüzü anlattım, düşünce de buna paraleldir dedim. Ve ileri seviyelerden dağılırarak bir zerresiyle de gelse, her zerreye o tekamül seviyesinin düşünce programı eklenerek, varolduğu, göreve indiği seviyelere inerler dedim. O düşünce frekansı olmasa, fiziksel eğitimin ve tekamülün yanı sıra burada daha diğer işler, görevler olarak inmiştir. Parçalara ayrılarak indi. O parçalar birbirine rapor verecek. Hepsinde aynı düşünce frekansı olmazsa, o buluşmalar tahakkuk etmez.

İşte düşünce onun için ezel ve ebed arasında taşıyacağımız en yüksek, fiziksel ve ruhsal yapımız içindeki evreleşmemizde kullanacağımız en büyük öğemizdir, elementimizdir, enerjimizdir, desteğimizdir.

Niçin sadece insana verilmiştir düşünce ?

Soru - "Sizin Sırrınız 1." nci kitabının kapığı hakkında açıklama yapar mısınız ?

Cevap - Şimdi, tesbihi gözünüzün önüne getirin. Dörde kadar beden kullanan, Dörtten sonra da bedenli doğan her varlığın etrafında bu eterik beden vardır. Bu eterik beden ortaya gelip tekrar (tüm sistemlerde de olabilir, dünyanızda da olabilir), tekrar beden alan varlıkların da etrafında hem bu eterik beden vardır, hem de (bireysel ara parçada madde dıştan içe girdi, tekrar içten dışa çıkıyor, şuraya varabilmek için, Hiçlik noktasına..) her güçkaynağında bir nokta, bir enerji paneli aldıkça, o Yediye dağılarak etrafında çoğalıyor. Anlatabiliyor muyum ? İşte o da ruhsal eterik bedendir.

- Biri fiziksel, diğeri ruhsal eterik bedenler oluyor yani ?

- Evet

- Ve içten dışa çıkarken, her noktada bir enerji paneli alıyor ve bu enerji Yediye dağılarak etrafında..

- Tabii..Bir tane aldı, o Yediye bölünür. İkiyi aldığı zaman o da Yediye bölünür. Üçü aldığı zaman ilk iki birleşir, üçüncü yediye bölünerek...Bakın, nasıl etrafındaki güçleniyor..Yediye kadar bu güçlenme devam ediyor ve şu Ana Parça ile Ara Parçanın birleşme noktasına geldiği an, bekleme dönemidir, yine devam eder hizmete ama, tüm varlıkların bu noktaya gelmesini bekler. Yani hizmete devam ederek bekler. Artık onun alacağı vereceği bir şey yoktur, ister dünyalara bedenli insin, ister Beşte, Altıda, Yedide hizmet versin, ki her yere inebilir, indikçe de (gücünü nasıl toplayarak buraya kadar gelmişti) indikçe de yine dağıtarak ta buradaki (dünya seviyesindeki) ortama da uygun hale gelebilir bir zerresiyle. Ama onun için her Spatyum safhası açıktır. Bakın içe doğru Yedi, dışa doğru Yedi, Bir de Dolunayda Patronun enerjisi, eder 15..

Soru- Peki her arka kapığımızdaki o yumurta

neyi simgeliyor ?

Cevap - Yaratılışın içinde yaratıldığı evrensel Tanrı enerjisini simgeliyor. Yumurtanın çatlayıp insanın yaratılması..Doğuş.. Ben bunu 1.nci kitabın 40.ncı celsesinde anlattım ve her kitaba aynen konulmasını istedim. Atatürk'ün ilk mesajının da keza. Diyelimki bir tek kitap birinin eline geçti, işte o da bunlardan yararlanabilmeli..

Soru - Bazılarının sorumluluğu daha mı fazla ?

Cevap - İnsan madde dünyalarında nefisle imtihana tabi tutuldu. Yaradılıştaki nefis yoktu, sonradan eklendi. Beden almadan önce (Mitolojiyi hatırlayın) denendi, ondan sonra beden aldı. Yani tesadüfen hiç bir sorumluluk verilmedi. Hepsini de kabullenerek ve deneyimlerini yaparak aldık ve ondan sonra tatbikatına geçtik.

Soru - (Bkz : 14.Kitap, Sh.197) İç ve Dışın birleştirilmesi hala tam anlaşılamadı. Biraz daha açar mısınız ?

Cevap - İç ve Dış, dünya yaşamını yaşarken, dünya standartlarına uygun, bizim tesbihimiz içindeki tekamül seviyesine kadar yükselen ve ruhsal enerjiyle dünyaya inen varlık, dünya yaşamındaki fiziksel enerjisini bu ruhsal enerjisiyle birleştirirse..Bakın, ruhsal enerji İç, ruhun öz enerjisinden çekeceği için, fiziksel enerjisi de Dış enerji oluyor..İkisini birleştirdiği an nötr enerji oluyor. O insan evrensel, yani tekamül seviyesi düşük de olsa evrensel enerjiyi, yani yaratılışın içine salıverilen enerjiyi almış oluyor.. Ara ara bir rahatlarız, bir hoş oluruz, işte o an insanlar o enerjiyi de alabiliyor, dünya seviyesi tekamülünde olsa dahi.. Ama bu hak edilmiş bir enerji değil, Tanrısal bir lütuf..Anlatabiliyor muyum ? İçi Dışı birleştirdik, ruhsal enerji ile fiziksel enerjiyi bütünleştirdik, nötr hale geldik, o nötr hal, yukarıdan aşağı inen, ihtiyacı olan, daha yüksek seviyelerdekilerin çektiği enerjiden de faydalanabilir. Bu da bir kavnaşmadır. İleri boyuttaki tekamül seviyelerin-

den öğretmen olarak gelenlerin, insanlığın ihtiyacına binaen çektikleri yüksek frekanstaki enerjileri de, o dünya tekamül seviyesinde olan varlıklara (nötr hale geldikleri an) o rahmetten diyelim, o enerjiden işte faydalanmaları doğal ve mümkündür. İşte yardımlaşma, paylaşma bakın nerelere kadar gidiyor..

Düşünün, o daha hak etmemiş, dünya seviyesinde, ama hakederek onları hakedecekleri seviyelere taşıyamayanların enerjilerini, onları taşımak için kullanacağı enerjiyi yükseklerden indirdiği an, onlar da faydalanıyor. Hem fiziksel eğitime alınıyor, hem de o nötrlüğe geldiği an (hele grupsal girildi mi), düşünün oradan çektiğiniz enerjileri... İşte yardımlaşma bu, paylaşma bu... Bu enerjileri alabilir, siz de dağıtabilirsiniz, hakedenler alsın diye.. Hak edemiyenlere bir şey yok, hakeden alır..

Soru - Yaren Görevinden bahsedilirken neden (hıfzedilmiş) deniyor ?

Cevap - Bizim görevimiz hiç bir zaman teşhir edilen bir görev değil. Hıfzedilmiş bir görev.. Hiç bir zaman, kurulduğundan beri, bazı üyelerimin çırpınmasına rağmen, teşhir edilmeden hizmet veren, reklamı ve tanıtımı yapılmadan, peşinde koşulmadan Türkiye sınırlarını aşıp yayılan bir görev.. Biz şu kadarcık olsak da, küçümsensek de, bu görev hıfzedildiği, örtüldüğü biçimde hizmetini götürecektir.

C. 355 çalışmasında yapılan açıklamalar :

Soru - Miskin gönül eylemleri ile hareketsiz kalmak mı kastediliyor ?

Cevap - Tabii, bireysel negatiften arınmak ve şerri hayra çevirmek, insanın hareketlenmesini arttıracak ve bu artışla yapacağı pozitif eylemlerin bütüne ulaşması ile gerçek pozitifin oluşacağını farkına varmasını sağlayacaktır.

Soru - "Biz pozitifteyiz sarmalını üretmeye çalışmak" nasıl olacak ?

Cevap - Yayını nasıl yapıyoruz ? Negatifi arıtmak, pozitif üretmek, şerri hayra çevirmek, "ben iyiyim" değil "biz iyiyiz, biz pozitifteyiz"i üretmek ve bu üretimi yapabilmek için de her eylemi hayra çevirmek, her eylemin pozitif olmasını sağlamak, hareketlenme artıyor.. "Ben iyideyim" dersin bu yavaş dönüyor (eli ile sarmal işareti yapıyor), "biz" derken daha fazla enerji yayıyor, daha güçlü yayın yapıyorsun O zaman hızlanıyor. Demekki "canım bir şey istemiyor" derken bu sarmal dönüşü azaltıyor, hatta durduruyorsun Her yönü ile geçerli bir yasa daha.. Dünya yaşamımızda da, ruhsal yaşamımızda da, biz hareketli olduğukça, o hız arttıkça, biz arınma yapıyor ve temizliyoruz. Çevremizdeki her birey bundan etkileniyor. Keza çevremizdeki negatifler bize yüklenemiyor. Ama biz miskinliğe girdik mi, negatifler de o miskinliğin etrafına yaklaşabiliyor, daha çok yaklaşabiliyor. Biz pozitive, hayra dönüştükçe, o negatifler de uzaklaşıyor, yaklaşmıyor. Böylece hem kendi hayrımıza, hem bizim hayrımıza yaptığımız eylemler, hayata geçiyor. Şifa Tepesindeki bedeni çalışmaların önemini anlıyabiliyor musunuz ? Bizim olanlarla bütünleşerek odak oluyorsun ve çevrendeki herkese o yayını yapabiliyorsun.

Soru - (İyilik de kötülük de, negatif de pozitif de sınavdır) diyorsunuz. Bunu da açalım ?

Cevap - Bakın, birine iyilik yaparken mutlu oluyorsun. Ama "o da bana yapsın" dersin, bu rüşvete

giriyor, tatmin var. Falanın hayrına yaptım değil, kendi hayrına yapıyorsun. Aradaki inceliği görün.

Beni sevmem, benim seni sevmemem, senin beni sevmeni engellemez. Engellemediği an sen nötr ortamda yaşarsın. Zaman içinde beni de cazibene çekersin. Çünkü iyide kötü, kötüde iyi vardır. Ama sen bütün iyi niyetinle beni seviyor, ben de seni sevmiyorsam, benim sevmediğimi sen kaale almıyorsan nötr ortamsındasın ama kaale alıyorsan, o zaman sendeki o pozitifin içindeki kötüyü hayata geçiriyorsun demektir. Yani iyinin içindeki nebze kötünün hayata geçmesine sebep oluyorsunuz. Evvela, karşıdaki herkesi seviyor da sizi sevmiyor yorumunu yapmışsınızdır veya sevmiyor da olsa bile siz o sevmese de, siz onu karşılıksız sevseydiniz eğer, o kötü, hayata geçmiyecekti. Ama kötüyü hayata geçirdiniz mi, nefsi de geçirmeye başlıyorsun. Kademe kademe kademe, bir kademe dışa çıktıkça, bir kademe nefis içeri giriyor. Sende bir huzursuzluk başlıyor. Onun haberi bile yoktur. Sende mutsuzluk başlıyor, kavgacılık başlıyor, hatta saldırganlığa kadar gidiyor bu iş. Ben de ona yapayım diyorsun. Aslında severken, zaten ondan bedelini aldığını (mutlu olarak aldığını) düşünerek karşılıksız sevsen onu, ondaki negatif erimeye başlayacak ve onun (kötünü içindeki iyi) sine varmış olacaksın. O da yavaş yavaş sana gelecek.

Soru - Bu celsede de yine mutluluk çağından izler var.

Cevap - Bambaşka bir olay yaşanacak. Her tekamül ettiğinde, seninle bir senin konutun da değişecek. Yaşadığın konutlar da evreleşecek. Değiştirebileceksin her şeyi, o hale geleceksin. O gücün meydana çıkacak.

Sonra orada öyle bir yarış olacak ki, benim senin değil, diyelimki tekamül boyutlarına göre konutları var, ilerideki geridekine niye geride olduğunu düşünerek yardım edecek, öbürü de bilecekki, o ondan hızlı çalışmış, ona yetişmek için gayret edecek. Heves, iştiaf, arzu, paylaşma, yardımlaşma olacak.

Bütünleşmiş 77 ile ilgili çalışma esnasındaki sohbet :

Soru - Kendi programımızı yapıyoruz, sonra o programı uygularken tekamül ediyoruz. Zaten bilinen bir şeyi uygulayarak, nasıl tekamül edilebilir ki ?

Cevap - Şimdi, plan yapıldıysa, biz uygulayıcısı isek, neden tekamül var, neden yaratıldık ? İşte burada karşımıza mutlak ve muallak kader çıkıyor. Mutlaklarımız biliniyor, programın içinde, muallaklarımız ise bizim hür irademize bırakılmış. Program yapılmış, muallaklar hür irademize bırakıldığı için Tanrı bile buna karışmıyor. Anlatabiliyor muyum ? Tanrı dahi onu bilmek istemiyor. Bizim evreleşmemize karışmak istemiyor. Aksi olsa, o zaman işte o plan, proje, incelik, varoluş aksar, kopukluk arzeder.

Şimdi, hür irademize bırakılan muallak kader, insanlığını gerçeğine taşıyacak olan bilinmeyeni. Ne kendi tarafından, ne Yaratan tarafından..Yaratan prosedürü koymuş, mutlakları koymuş, muallağı yapan bizleriz. (Yapın) demiş. O her şeyi yapmış, yaratmış, ama (Muallak kaderinizi de siz yapın) demiş.

- O zaman sonu nasıl bilebiliriz ?

- Bilmiyecek ne var ? Çıkış..varış..

- Ama nasıl varış ?

- İşte o nasılı sana bırakmış. Nasıl gidersen git, mutlak gideceksin. Sonun belli, ama oraya nasıl ulaşacaksın ? Tercihlerini ona göre yapıp, hedeflerini seçip, emin adımlarla yürüyerek varacaksın. Onun için işte burada çok dikkatli olmanız lazım. Çünkü artık öğretmenler seviyesine geldiniz. Evet (O her şeyi bilendir)..Belki, belki yapacaklarınızı da biliyor, ama bilmez, karışmaz. O senin hür iraden, tamamen senin özgürlüğün içindedir. İşte Tanrısal Özgürlük buradadır. Evreleşme planımızın mimarı da, mühendiside işçisi de, ameleleri de biziz. Onun için tuğlaları yerli yerine koyup, saf harçla binamızı yükseltmek mecburiyetindeyiz.

Soru - Tanrı bize karışmıyor. Ama biz her şeye

karışarak galiba en büyük yanlış yapıyoruz ?

Cevap - Tabii.

Soru - Bütün yaşamlarımızın mutlakları belli mi ?

Cevap - Bütün yaşamlarınızın mutlakları belirli. Her yaşama inişinizde ihtiyacınız olan mutlakları alıyor, en son safhada onların uygulamasını yapıyor, sonra doğuyoruz. Altıncı hissimize kaydoluyor. Her enkarnemizde aştıklarımızı geçiyoruz, aşacaklarımızın mutlaklarını tekrar yaparak geliyoruz.

Soru - Tanrı hiç bir şeye karışmıyorsa, niçin dua ediyoruz ?

Cevap - Yardım, destek istemek her kulun hakkıdır. O yapacak değil, sen yapacaksın. Destek enerji gönderiyor. Zaten O'ndan istemiyorsun ki, O'ndan istediğini zan'nediyorsun.

Soru - Karmalarımızdan gelen eksik veya yanlışlıklar, mutlaklarımız olabilir mi ?

Cevap - Mutlaklarımız yaşamın prosedürü içinde biz varolmadan varedildi, yasaların içinde..Muallak da bize bırakıldı. Karmaların senin arşivin. Arşivine bakıyorsun, bunlar tamam, şunlar eksik. Programını yapıp iniyorsun. Mutlaklarını alıp iniyorsun. O programın içindeki muallaklarını her yaşamında başararak bir ileriye doğru gidiyorsun. Başardıklarından sınıf geçiyorsun, başaramadıklarından ikmale kalıyorsun. Bu artık senin evreleşmene, gayretine, aldığın haklara bağlı..

- Yani karmalarımızdan...

- ...Karma'dan ne anlıyorsunuz ? Karma o dediğiniz değil. Karma geçmiş yaşamların birikimidir. O karmanın sana getireceği, gelecek yaşamların programı değildir. Her yerde bir sınır vardır, o sınıra gelmeden eksiklerini tamamlaman gerekir. Yani varolduğunuzdan bugüne karmandaki eksikleri getiremezsin. Onun da bir standartı vardır. Karma fantazi bir söz olarak pek çok kitaplarda ortaya atılıyor. Bu da kavram kargaşasına götürüyor insanları. Karma senin eksikliğindir. Ama

onu derhal telafi edersin. Karmanın gelecek yaşamlarla ilgisi yok. Karma, geçmişin bir bölümüdür, haddi vardır..Onun için insanların düşüncelerini fazla kar-
maşa içine sokup da bir şeyler alabilme imkanını sınırlayan bilgilerden kaçmanızı istiyorum.

Karma ne ? İşte karma, kendi kendine söz verip yapamadığın şeyin kısa dönem birikimidir. Uzun dönem olamaz. Bir sonraki dönem içinde onu temizleyip, dip-
lomanı alman gerekir ki, bir üst sınıfa devam edebilesin.

Soru - Tüm yaradılışın (insan, bitki, hayvan, madde vs..) mutlulukları var. Ama muallakların insana mahsus olduğu anlaşılıyor ?

Cevap - Evet, öyle bir program hazırlanmıştır ki bunu (nasıl ozon tabakasını negatiflerimizle
cevdik, maddi manevi kirlenmelerimizle kirlendik), bu program içine konmuş bazı hassas yapıları elementler, o negatifin etkisiyle (hani nazan boncuğu takarsın da, nazar değdi parçalandı denir), yani negatifleri zayıf-
latıp dağıtabilmek için bazı şeyler, bazı elementler görev almıştır. Onları toplar ve bir patlama ile dağı-
tarak yenilerini oluşturur. Patlayıp dağılan yıldızla-
rı düşünün. Ama bir program dahilinde. Bakın ilahi nizam bizim her şeyimiz için nasıl hazırlanmış. Onun için orada işler aksamıyor. Bizim bozduklarımızı der-
hal tamir edebilecek bir program içinde yaratılmış her şey. Bugün bilim bunu bilmiyor, yarın bunu da çözecek-
tir. İnsanoglunun fiziksel ve ruhsal yaptığı kirlenme-
ler neticesinde o yıldızlarda dağılmalar oluyor, tek-
rar başka yıldızlar oluşuyor. Onlar da öyle bir görev içinde ki, hafzalalar almaz. Ama her ne oluyorsa, bizim için oluyor. Yapabileceklerimiz hesaplanarak tam bir destekle yapılmış bir plan. Eee..O bizi bizden iyi tanımıyor mu ?

Şimdi burada biraz duralım. Bizim bilmediğimiz bir hususumuz yok yaradılmış yapımız içinde. Yaradılı-
şa şahadet ettiğimiz için, bilmediğimiz hiç bir şey yok. Yalnız (Bilinmeyen) nedir ? Muallaklardır.

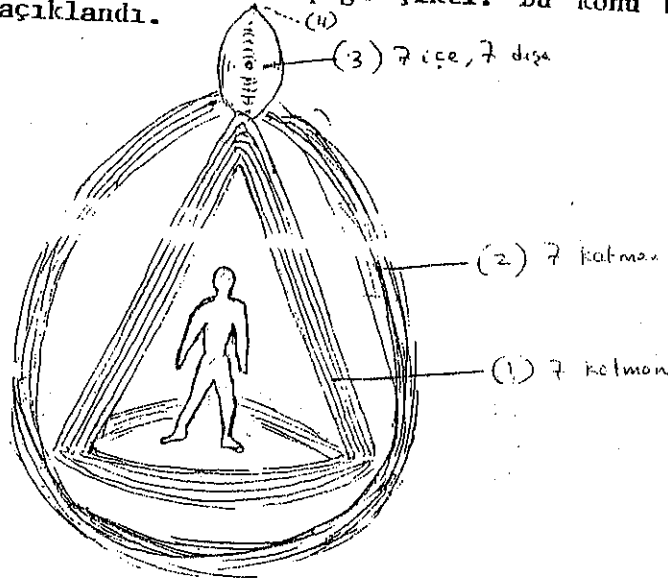
Muallak kaderlerimizi bilemeyiz. Onun da bilinmekliğini istemedi zaten. Kendi de bilmek istemedi, bizim de bilmemizi istemedi. Kendi niye bilmek istemedi ? Çünkü (tabii ki bilebilir, tabii ki yapabilir) Yaratan bölümüne bilme hakkını kendi kendine de vermedi. Çünkü ben çocuğumun bir yanlışını görürsem, nasıl canhıraş bir gayretle onu düzeltmeye kalkıyorsam, kendi bizi düzeltmek istemedi. Bizim hak'etmemizi istediği için, Yaratan kısmına (esas kaynak o) o hakkı vermedi. Ara parçaya değil, Yaratan kısmına, Kendinden kopardığı o kısma da vermedi.

Soru - "..Yaratan bu intizamı, bu kadar milyarlarca trilyonlarca canlı cansız tüm hareket eden birimlerde uygulayabildiğine göre, siz kendi intizamınızı kuramaz mısınız ? Ki onu, çöken sistemler, planla-
yan programlıyan da sizsiniz.." diyor. Çok basit görünüyor. Ama neden bu kadar zorluk çekiyoruz ?

Cevap - Gerçekleri görmekten kaçmaktayız. Çünkü kendimizden kaçıyoruz. Kendi içimize, özümüze doğru bir dönüş yapmayı düşünsek, işte oradaki intizamımızı göreceğiz ve yüzeysel yaptığımız yanlışları ayrı biçimde tutarak, gerçeğimize dört elle sarılacağız. Siz hızla tekamüle geçeceksiniz. Adam sendecilik bitecek. Sorumsuzluklar kalkacak. Sevgisizlik sona erecek. İnsanoglu varlığı içindeki ilahi aşkı duyarak insana hizmeti (insan da kendisi, kendine hizmet) amaç bilecek. -Kendine hizmet etmeği öğrenen varlık bütünle bunu paylaşmayı, can'ü gönülden paylaşmayı, kesintisiz (vurguluyorum, kesintisiz) paylaşmayı öğrenecek. Hiç bir sorgu sual düşünmeden paylaşmayı öğrenecek. Böylece ilahi murat tecelli edecek. İnsanlık insan olmanın vasfı içinde yeni çağ atmosferi içine girecek. Ki bu insanlara mutluluk, huzur, namütenahi bir güç verecek. Fiziksel ve ruhsal rahatsızlıklar bitecek. Nefis eğitilmiş olacak. İşte yeni çağ insanı böyle böyle doğdu, çoğalacak, yeni çağlar açacak. Ve bizden de bunları uygulamamız bekleniyor.

Bu da bizi Telafi Yasası'nı uygulamaya götürecekt. Kayıplarımızın telafisi yasasını uygulamaya götürecekt. Böylece, dikkatinizi çekerim, nizam intizama dönecek. Nizam yasadır, intizam uygulamadır. Şimdi bilgi uygulamaya döndü...

C. 356'nın çalışması esnasında karşımıza yine Sizin Sırrınız 1.nci kitabının kapağı çıktı. Bu konu bir kere daha açıklandı.

- Bakın, maddenin (1) üzerindeki katmanlar, ruhsal yapı (2). Şimdi, ruhsal yapı (2) evreleştikçe, içe doğru (3) bir girerse, fizik beden de süptilleşerek dıştaki (içtekinden daha ince olan) yapıya doğru kayıyor. O enerjiyi alıyor. Bu (2) içe, bu (1) dışa.. İkisinin güçlenmesi birleşiyor, nötrleşiyor..Yedi tane.. Dıştan içe 7, içten dışa 7.. Şeklin en dışı, bütünüyle yaşamı saran nötr ortamı kastediyor. Bu da (yumurta çizimini gösteriyor) varoluşu, big banglerden sonra çatlayışı, insanın varoluşunu anlatıyor. Şimdi

konumuzun bu çatlama ile ilgisi yok, onu bir kenara bırakın.

Ruhbal. yapıda tekamül ilerledikçe içe bir giriyor, dıştan bir alıyor. Böyle bir bir öze ulaştımı bu (2) bununla (1) bütünleşiyor, çember oluşturuyor artık, nötrlüğü oluşturuyor. Ama şimdi bu Yedi katmanın bütünü veriyor. Her katmanda da ilk Ben'in çekirdeğine ulaşılıyor, özüme. Yani ruhsal ve fiziksel bütünlemeyi yapıp, dünya yaşamı enkarnesini bitirdiğin an, bunun bir tanesini burdan alıyorsun. Hani tespih çiziminde var ya, onların bir tanesini alıyorsun. Ama her seferinde bu eğitimi yapmak lazım. Ondan sonra bütünü..

- Yani şuradaki Yedi katman, aslında bizim tespihteki Yedi Ben ?

- Tabii. O Yedi Ben'in 4'ü fiziksel ve ruhsal, ondan sonra beden bitiyor, orada incelen, süptilleşen bir enerji oluşuyor. Ara parçaya girdikmi, yine içe kadar incelmeye, içten dışa çıkarken nurlaşma başlıyor.

- Hakiki ara parça eğitimi oluyor yani ?

- Bireysel bittikten sonra.. Bireysel dünya yaşamlarını bitirip, her seferinde Ben'inden bir parça alıyor, tamamlayınca bir üst düzeyde doğuyordu. Ara Parça eğitimi, bireysel eğitim bittikten sonra..

- Daha önceki açıklamamızda şöyle bir anlatım var "...Bir tane aldı, o yediye bölünür. İkiyi aldı o yine yediye bölünür. Üçü aldı, öncekiler eklenir, üç yine yediye bölünür..." Bunu anlıyamadık.

- O ayrı. Dağılıp toplanmayı anlatıyor. Dünyada bir zerre olarak tekamül ederiz. Ana Okulunda tekamül birdir. Esas bizim üstümüzdekine çıktığımız an ikinci Ben'i almak üzere çalışırız. O zaman ikiye bölünebiliriz. Onun üstünde üçe, beşe, Dördüncü Düzeyde yediye dağılabiliriz.

Şimdi, bugün de konumuz 1.nci kitabın kapağı idi. Ben size diyorum ki, tekrar vurguluyorum, şurada gördüğünüz çizim her katmanda yaşanıyor. En son Ara Parça ile bütünleşiyor.

Yedilere gelince..Bu da çok açık. Dörde kadar yedi eterik bedeni temizleyip, bedeni bırakıyorsun ya,Dörde kadar yediye almak ve dağılıp toplanmayı öğrenmek, ondan sonra diğer üçte de zerrelere dağılmayı hak etmek gerekiyor, Ara Parçaya girebilmek için. Her hal'ü karda yedi eterik, yedi ruhsal beden olacak. Bunları mutlaka kullanacaksın. Kullanamazsan, işte tekrar tekrar gider gelirsın. Her yaşamında bunlar kullanılacak. Ama liyakatına, çalışmana, azmine bağlı bunları kullanmak.

- Ben hala tam kavrayabilmiş değilim. Şimdi içe doğru bir girince, birinci gücü aldı, bu yediye mi dağılıyor ?

- Hayır. Yediye hepsini aldıktan sonra dağılır..Neyi aldıysan ona. Ruhsal içe doğru bir katman aldıysa, fiziksel de bir katman alıyor. Yediye aldıktan sonra yediler yediye dağılabiliyor. Ama dediğim gibi, ikiye, üçe, beşe, tümünü aldıktan sonra yediye dağılabiliyor.

Soru - Önce bireysel tekamül, sonra bütünsel tekamül oluyor. Ve bu tanrısallaşmaya götürüyor. Bunu biraz daha açar mısınız ?

Cevap - Nasıl daha ilk katmanda tekamül seviyenden (3) bir taneyi aldın mı, bir enerji oluşuyor. Eterik bedendeki (2) bu enerjiyi alıp, burada (1) çalıştırdın mı, bir fiziksel eterik bedeni açıyorsun. Böylece çemberini çeviriyorsun. İki..üç..Yediye de açıyorsun. Ne oluyor ? Bir helezonun içine alıyorsun kendini. Bir koruma paneli, bir pozitif enerji..Bu bireysel.

Bütünselle ulaştın mı nurun içinde oluyorsun. O enerjinin nasıl yayıldığını da anlatmış. Buradan bir tane aldıkça böyle böyle bir fıskiye oluşuyor.

Şimdi, ilk dıştan içe giriş oldu. Öze vardı. Şimdi özden dışa alarak getirecek, bir dönüşüm olacak ve tanrısallığı yakalıyacak. Bunu anlatıyor.

- Yapı taşından da bahsediyordu.

- İşte her yapı taşında bu tanrısallık var.

Tanrısallık buradan geliyor. Fiziği aşip, ruhta bütünleşmek. Maddeyi aşip manada bütünleşmek.. Bu fiziksel ve ruhsal tekamülünü bitirmiş, fakat herkes buraya uğramadıktan sonra ne değeri var. İşte burada, bireyin bütünselliğe geçişini anlatıyor. Yedi katmanı yaptı, Ara Parçada içi dışı yaptı, şurada (Hiçlik noktası) bekliyemez. Şimdi hizmete atanır. Nereden atanır. Spatyum safhalarından.. Maddeden gelmez artık. Dünyaya bir zerresini bırakacaksa, spatyum safhalarından gücünü bırakarak gelir ve dünyaya bir zerresini yollar. O bir zerre de her katmanda bölünerek iner ancak dünyaya. Yoksa dünya infilak eder onun enerjisiyle. İşte beyin onun için, oradan gelen, tanrısallık atama ile gelen öğreticilerin kullanabilmesi için geliştirilmiştir. Tabii bu varlık dünyada gerçekleşene ulaşır, bütünselle irtibata sınavlar kalitesi geçerse (nasıl peygamber 40 yaşında peygamber olabildi, sınavlarını verip onayını aldı ve nübüvvet mührünü aldı) her neyse, o onaylandı mı artık tavanla taban arasında hizmet girer. Burada o zerre bedenli de olsa, her katmandaki zerrelere beraber müşavere ederek hizmet görür. Çünkü o birey görünse de bütünde çalışır. Ama o bütünde çalışabilmesi için, o dünyaya inen zerre, bir takım dünyasal sınavlarını pozitif olarak doğru vermesi lazımdır, ki burayla irtibatını kursun, onayını alsın. Onayını aldıktan sonra da devamlı sınav geçirir. Çünkü o enerjinin dağılması, kırılması lazımdır, dünya yaşam standartına uyabilmesi için..

- İyi ama, zaten kırılarak inmişti aşağıya.. Bir de bu sınavlara ne gerek var ?

- O kadar büyük bir güç ki, daha da dağılması lazım. O zerre beynin % 100 ünü kullanma hakkına sahip.

- Ama her an kullanamaz değil mi ?

- Her an değil, hayır, mümkün mü ? Onu anlatmaya çalışıyorum. Uyabilmesi için o zerreinin de dağılması lazım. Onun için sınavlar devam eder.

- Aynı olayı 4'den 5'den gelenler de yaşıyor mu ?

- Tabii, ama şimdi, 4'ün üstüne geçtikten sonra da 7'yi de tamamlamadan, direkt inemezler. İlâhi atama olmaz. İlâhi atamayı alabilmesi için ara parça eğitimini de bitirmesi lazım. Dedğim gibi, 4'e kadar kendi sistemi içinde gider gelir. 4'ü aşp 5'e geçimi kendi altındaki bütün sistemlere hizmet eder. Artık dağılıp toplanmayı öğrenmiştir, bedeni bırakmıştır, daha ince bir enerji olmuştur. Daha süptil enerjilere, nurlara doğru gidebilmesi için zerrelere dağılır ve hizmet verir. Ama direkt değil.

7 Katmanı bitirdi 7'yi aldı. Ara Parçada içe giriş 7 sini de aldı. Şimdi dışa çıkış 7'sini almaya başladımı, ondan sonra değişik bir eğitim başlar. Bir dışa çıktı mı, şuradan (tespihte 7'den itibaren aşağısını işaret ediyor) bir aşağıya ; ikinciye çıktımı, buradan iki aşağıya, böyle böyle görev sahası genişler (bu defa kabalaşmayı öğreniyor). Ve bunların görev için inmeleri de tedrici olur. Bir anda inemez. Kırılarak, gücünü bırakarak iner. Yani dışa doğru aldığı her kademedede, inişin de eğitimini alır, kabalaşarak inmeyi öğrenir.

- O zaman en zoru dünyaya inmek onlar için ?

- Tabii. En zoru bu dünyadan çıkmak, en zor da bu dünyaya inmek..

Bütünleş 78 çalışması esnasında alınan bir sohbet.
Bir gün önce Şifa Tepesinde başarılı bir uçurtma şenliği gerçekleştirilmişti.

- Yaşadığımız olaylarda olaya sahip çıkmak, bireysel sahip çıkmak yetmez. Bütünsel sahip çıkmak, birlik beraberlik yasasını uygulamak ve burada verilen her bilginin, bireyin önce kendinde yaşar hale getirmesi, ondan sonrabütünde yaşanacağını idrakına varması lazım. Yani bir birey, bütünün içinde de olsa, birey olarak olayın inceliğine, derinliğine, kendinin varlığına vakıf olmamışsa eğer, bütünün içinde de olsa o halkanın, o zincirin zayıf halkası olarak kalır. Ve

o halkanın bütününü de etkiler, onun enerjisini de düşürür.

Şimdi, bireyde eğitim olmadıktan sonra, bütünde eğitim olmaz. Bireyin eyleme geçmesi, bütünün eylemi içindeki varlığını hissetmesiyle mümkün olur. Eğer bütünün içindeki varlığını hissedebilmek istiyorsa, birey kendini öncelikle eğitmelidir. Bugün bütün dünya bu sıkıntıyı yaşıyorsa, bireysel eğitimin bütüne yansımamasından kaynaklanmaktadır. Bugün insanoglunun güç sandıklarının sahibi olması, gerçek gücünü unutması bugün insanlığın bunu yaşamasına sebep oluyor.

Eğer birey kendini bulmadıysa, gönül bütünlüğü içine girmediyse, dualar dilde kalır. Eğer birey gönlüne indiyse, bireyliğinin idrakına gerçekten varıp bireyliğini yaşar hale geldiyse, bütünün de yaşamadaki hizmetinin farkına varacak. O zaman birey ve dua bütünleşerek, gönül bütünlüğü içinde coşkuyla, talep ettiği yerlere kadar ulaşacak. İşte o zaman çoğalıp, dağılıp, yayılıp, yükselme, yatay, dikey, enine boyuna her zerreye kadar ulaşacaktır.

Şimdi burada (şu anda gözümün önüne geldiği kadar) Haç'ı gözünüzün önüne getirin. Haçın bir tarafı uzun, yukarıda açılıyor. Bireyi anlatıyor. Birey kendinde o gönlü yakalamışsa, bütüne doğru yükselecek, kollarını açacak ve bütünü kucaklayacaktır. Yani yaradılıştaki semboller dahi boşa verilmemiştir. Bu budur.

Birey kendi varlığının idrakına varıp, nötrleşip, varlığı içindeki hiçliği kabul edip, onun içinde o tevazu gözüyle (ki burada tevazu bile yetmez, o da egodur) hiçliğini idrak edip gerçeğini yaşar hale geldikten sonra, artık kendi bitmiştir, bütünle vardır. İşte asl'olan, temel olan, bireyin kendindeki gerçeklerine ulaşması, o gerçeklerin bütünde her bireyde var olduğunu fark etmesi ve her bireyin o bütünün içindeki yerlerinde onları kabul etmesi ve bu kabulleniş, bu idrak, bir toplumun üyelerinin % 50 sini, % 70 ini aşması, % 100 üne ulaşması hedef alınır

ve o hedefe doğru emin adımlarla yürünürse, bu mutlaka olacaktır.

İşte ara ara yakaladığımız bu olay, olay süresince kaçırmaya çalıştığımız ve olay içinde olayı yaşadığımız an, hissettiğimiz andır. Olay olana kadar kaçıışlarımız var, ama olaya girince burada bir bütünleşme.. Her şeybir saat gibi işledi, neden ? Kaçıışlar, her şey bırakıldı. İşte bu anlatmaya çalıştığım hisle teslim olunduğu için.. Yalnız bizler değil, yeni katılanlar bile o anı yaşadı. Çok yeni katılanlardan biri bana geldi ve (öyle ümitsiz gelmiştiki oraya, ama orada yaşadıklarımın sonra, olayı gördükten sonra mutlulukla ağladım) dedi. İşte bu bizim bize parmağını gözümüze sokarak gösterdiği gerçektir. Çok anlık yaşadıklarımızı, anlara dağıtarak daha sık yaşamağa çalışmalıyız.

Görev vicdanın üzerindedir. Görev deyince burada da belirttiğim gibi, görev üze yaratıldığımızın idrakına varmalı, her görevimizde, işinde, aşında, eşinde, çocuğunda bu aralık içinde olaya yaklaşmalı ve yorulmadan başarmalı. Zor sandığımız sınavların kolaya varması işte böyle..

Biz bir olayı ince nefsin, hatta nefsi bırakın panığın içine sokup sınavın üstüne gidersek, işte sonu hüsrarla, acıyla, ısırapla olur. Şerrin içindeki hayırları gördükçe olay teslimiyeti getirir. Teslimiyet bizde vicdan mekanizmalarının kapılarını açar, şuur gelişir, bilinç açılır, ruhsal yapı özden dışa doğru saçılır. İşte dualara bu katılınca, dualar da tüm yaradılışın içine, tekamül seviyen burası dahi olsa, buraya inen zerrenin bütünü en azından bir üstümüz, o bir üstü, bir üstü, üstlerimize doğru birbirine devrederek, en az tekamül etmiş birey bile o samimiyetini, o içtenliğini, o mükemmeliyetini taşır.. Kaldı ki, bir yerlerden zerresini göreve göndermişlerin yapacağı hizmetin büyüklüğünü düşünün.

Bir de atalarımızın dediği gibi "...yapılan hiç bir iyilik veya kötülük karşılıksız kalmaz.." Hayırsa,

hayır sahibini karşına çıkarır, şerse şerri çıkarır. İşte bugün bunları yaşadık.

Yapılan dualar, hizmetler, şunlar bunlar. Bu tüm dünya devletleri için de böyledir. Türkiye'ye bu güne kadar yönlendirilen imajları ve bugün Türkiye'mizin sergilediğini (o gün Apo duruşmaları başlamıştı) alın. Dün orada bir şeyler yaşanacak hevesi içinde gelen yabancı medyası şusu busu, bugün başları önünde dönüyorlar. Dualarımızın gücünü görüyor musunuz ? Bizim gibi sayısız dua eden var, ama biz bize düşenin bir yere ulaştığını idrak etmek zorundayız. Gözümüz kapalı yaşamamak zorundayız. Bizler varız. Varlığımız içinde yaşamakla mükellefiz. Yaşadıkça yaşatacağımızın idrakına ermeliyiz. Onun için seni beni silip, bizi yaşatma bilinci içinde eylemlerimizi, dualarımızı, düşüncelerimizi sürdürmeliyiz ki, maddede ve mâneviyatta hakettiklerimize sahip olalım. Az kazanıyorsak, bereketine sahip olalım. Çok kazanıyorsak, hayırına sahip olalım. Yani o kadar çok şey olalım ki, bizi yarattığından hicab duymasın. Yarattığı yaradılış yasası içindeki varlığımızda "biz varız" diyelim...

.....

Bir kandil gecesi yapılan sohbet :

Soru - İslamiyetin beş şartı nereden çıktı ?
Çünkü bu Kur'anda belirli değil.

Cevap - Öyle ama, bu sayede beş vakit onun bunun karısına kızına göz dikenleri, hiç olmazsa belirli saatler içinde oradan onları koparmaya çalışıyor. O hırsızı, o namus düşmanını, şunu bunu, onları oralardan koparmaya çalışıyor. Yıkanmaya başladılar abdest sayesinde. Böylece "Allah var" korkusuyla o içindeki nefsi terbiye etmiye götürüyor. Düşün, niyet etti, yıkandı, ibadet esnasında eğilip kalkıyor, o hareketlerle, o duayla bütünleşmeyi sağlıyor. Ondan sonra kendindeki bütünle, kendindeki bütünden sonra gerçek bütünden taleplerini yapıyor. Neden baş önce göğse indirilir, sonra eller açılıp dua edilir ? Namaz harikulade bir olaydır. Ama bunun idrakına varmak lazım.

- Deniliyor ki, şunu bunu ver diye dua etmemek lazım.

- Hayıııııı, bir şey için değil..Bir şey versin alsın, şu olsun, bu olsun değil..Her şeyden sıyrılarak büyük bir tevekkülle O'nunla bütünleşme..Her şeyi silip, bir olma..Namaz hali budur. Ama şimdiki namazlar, ohooooo...Dinimiz o kadar yanlış anlatılıyor ki insanlara, anlattıkları din bu değil. Beş şartı var diyorlar. Hangi beş şart ? Açın Kur'anı, Kur'anı okuyanlar bilir, pek çok şartı vardır. Kur'anda o kadar büyük ilim, o kadar büyük öğreti var ki, onlara ermek gerekir. Kur'anda bu beş şart yok bile. Bunlar yok. Bunlar sonradan akli eren insanların, Kur'anın içindeki gerçekleri anlamaları için getirdikleri ön eğitimidir. Onun derinliklerine varabilmek gerekir. Şimdi ne yapıyorlar, bu beş şartı yerine getirdin, bitti. Haydi cennete. Öyle yağma var mı ? Önce 40 hadisi okuyun, orada ibadet edin mi diyor, yoksa ilmedin mi diyor ? Kur'anı ilmetmedikçe, onu şuranda buranda taşımışsın, baş köşeye asmışsın, ne değeri vardır ? Kur'an OKU ile

başlar. Peygamberimiz okumayı bilmiyor değildi, ümmi değildi. Okumayı biliyordu. Kervanların başında onların muhasebesini yapıyordu. Ticaret kafası vardı. OKU denmesi, gönlünü oku, varoluşu oku...

- Yaşar Nuri' de aynı fikirde. Ayrıca diyor ki duayı Tanrıdan bir şey istemek için yapmayın.

- Aradaki nüansı yakalayın. Kur'anda "İste kulum, vereyim" der.

- Evet ama Yaşar Nuri şöyle diyor, sen Yarata-na hedef gösteremezsin. O zaten bilir, sen sadece kendine, bütüne hayır dile, o hayır zaten seni bulacaktır.

- Şimdi, bir şeyler istemek, o kişinin bilinçsizliği içinde yapamadığını alabilmesi için değil. Anlatabiliyor muyum ? Onu bunu ver diye tabii dua edilmez, bunu size defalarca anlattım. Nasip et denir. Nasıl çocuğun senden bilgisayar istiyor, ama paran yok, tabii ki istiyeceksin, bu dünyaya uyarlarsanız. O veriyor.. İşsizlere iş, eşsizlere eş demiyor muyuz ? Ama almaları nasip olsun, ulaşabilmeleri nasip olsun..

- İnsanlar her şeyi istiyorlar, han, hamam, para..Böyle dua olur mu ? Bu hakikaten de Tanrıya yol göstermek gibi bir şey oluyor ?

- Bu zaten kitaplarımızda var. Yaşar Nuri de okudu onları. Tanrı ne demiş "İste kulum, vereyim". Eskiler "Ağlamayan çocuğa meme verilmez" demişler. Ama istemenin usulü vardır. Allaha emredilmez. Beddua ederken "Allahım şunun cezasını ver" diyor, O'nu cellat yerine koyuyoruz. "Şunubunu ver" derken, O'nu ita amiri yerine koyuyoruz. Öyle değil.. Yaratan yarattıklarının tüm ihtiyaçlarını yaratmadan önce yaradılışın içine bırakmış. Buna bir şey eklemiş, (nasıl namaz konusunda az önce konuştuk, ruhsal ve fiziksel bir bütünleşmedir dedik), şimdi, Yaratıcı bizi yaratmadan bütün ihtiyaçlarımızı, bütün eğitimimizi, bize lazım olanları yaradılışın içine bırakmış. Bunun idrakında olmayıp da (işte nefsin getirdiği galeyan var, inkarlar var, Tanrıya şirk koşmalar var, bir sürü

şeyler var), işte bunların ötesinde bir uyanış, bir talep, o bıraktıklarını alabilmenin uyanışı içine girmek, nasibin varlığın inanmak, o nasipleri toplayabilmek.. Yani o kadar evrensel, o kadar geniş bir olaydır ki, iki kelime ile veya bugünkü kısıtlı eğitiminizle bunun idrakına varamıyorsunuz.

Her talepte bir teslimiyet olması gerekir. Talebin teslimiyeti olmazsa nefsin yemi oluruz. Talebin teslimiyeti olmazsa nefsin yemi olur, nefsin getirdiği o yaşamamızı istemediği biçimde, yani bunu yapmayın dediği biçimde yaşar oluruz. Ama bir gönlün teslimiyetçisi olarak verdiğini almağa kendimizi teslim edersek, ufacak şeyler büyüğe varır. İzdıraplar şunlar bunlar, paylaşmadan kaçmalar, bir çok şeyden kurtulmuş oluruz. Onun için akılla gönlü bir edip, nefsi eğitip, akli selimle, teslimiyet içinde varlığına, birliğine, karıncasından vazgeçmiyeceğine, yaşadığımız olayların hayrımıza olduğuna teslim olacağız. Tövbe suresinde vardır, "Hayır ve şer Sendendir" der, "nândım, iman ettim" diye, o şekilde getirir. O şerrin içindeki hayırları bulmayı hedeflemeyi, yani ilmetmeyi barışı öğreneceğiz. Ondan sonra alışa geçerse, alışın hayrını görürüz, paylaşmayı biliriz. Aksi takdirde işte bugünkü hali yaşarız.

Şimdi o hale geldik ki, tarih tekerrürden ibarettir ama, evreleşme planı geliştikçe şekil değişti-rerek hadiseler önümüze çıkıyor, dünya harpleri yaşan-mıştı, şimdi Üçüncü Dünya Harbi yaşanıyor. Bireysel kaygı içinde olup bütünü unuttuğumuz için, şimdi, o halin içinde olmayanlar bir şey yokmuş gibi görüyor ortalığı. Oysa ortalık cayıp cayıp yanıyor. Her ülkede ocaklar sönmüyor, bir sürü hadiseler var. Nasıl bunla-rın dışında sayıyorsak kendimizi, işte, dinimizin getirdiği Tanrının gerçekleri içinde de gerçekleri inkar ederek yanlışın göbeğinde yaşıyoruz. Bunun farkında değiliz. Onun için biz bizdeki varlığı hissetmedikçe, bizdeki bizim kitabımızı okumadıkça, tanrısallığı, tanrıyı, ibadeti, yaradılışın biçimini,

şeklini, varoluş sebeplerimizi, varış sebeplerimizi idrak edemeyiz.

Olayı devamlı geniş boyutlu ve evrensel, O'na layık şekilde idrak etmeliyiz. Nasıl O mükemmel, O idrak olunamaz, O ulaşılamaz ise, O'ndan da ayrı olu-namazsa, O'nun her yarattığı zerrenin de görünürün ötesindeki varlığını idrak etmek lazım. Bugün bilim atomu parçaladı, ama onun da ötesi varsa, demekki olaylar çok geniş ve anlamlı..

Mesela bugün Mevlid Kandili. Peygamberimizin zamanında var mıydı ? Yoktu. Ama ortalık yozlaşmaya gittikçe, insanları bir araya toplayıp, o örnek insanı anımsatarak tekrar birliği, tekrar o güzelliği meydana getirmek, yaşatmak için konulan bir bayram diyelim.. Tıpkı Cumhuriyet Bayramı, 19 Mayıs bayramı gibi..Yani bir olayın unutulmaması, nesilden nesile aktarılabilmesi için ilm etmiş, mükemmel bir insanın ortaya koyduğu, o güzel dönemin hatırlanması için ortaya koyduğu bir şey..

Şimdi biz ne yapıyoruz ? Bugün Mevlid Kandili. Mevlid okundu, belki evlerde toplanıldı, camide imam dilinin döndüğü kadar vaaz verdi. Ama olayın derinlik-lerine, mevlidin ne olduğuna, bu anının anlamının ne olduğuna değinen olmadı. İşte barış, sevgi, kardeşlik falan, ama anlam yok. Maneviyatın getireceği bilanço ne ? Artılar eksiler hesaplandı mı ? İnsanlar buna doğru yönlendirildi mi ? Bu kandili, bu güzelliği idrak ettirebilmek için insanlara geçmişü günü bütün-leştirerek anlatılabildi mi ? İnsanların içindeki var olan şevki, saliselik müzik ritimleri içinde girdikleri huşuyu daha ileri dönemlere taşıyacak hale insanları getirebildi mi ? Kaç kişiyi uyandırdık ? Kaç kişi bunun idrakına vardı ? Kaç kişi bunu haketti ? Haket-mesi gerekenlere hizmet getirdi ? Bunların idrakına varıldı mı ? Artık insanoğlunun kabuk değiştirme döne-mi, 2000 yılını bitirip, 3000 lere giriyoruz. Peki ne yaptık ? Neleri nerede yaşadık ? Neyin muhasebesini yaptık ? Madde ile maneviyatı bir bütünlüğün içinde

idrak edebildik mi ? Bir bütünü parçaladık dağıttık, o bütünü tekrar, her bir taşını yerine koyarak bütün yapabilme azmi içine girdik mi ? Öğrendiklerimizi bir araya toplayarak yaşamımızdaki olması gereken evrim değişikliğini sağlayabildik mi ? Evrimleşebildik mi ? Değişebildik mi ? Kendimizi kendi dört duvarımızın dışına, fiziksel ve ruhsal, dışına çıkarabiliydik mi ? Evimizin dört duvarı dışındakileri (dünyasal olarak) tam anlamı ile idrak edebildik mi ? Yaşananların neler olduğunu, bizi nerelerden nerelere getirdiğini ve buradan nereye taşımak üzere eylemleştirdiğinin ne kadar farkındayız ? Bunlar için ne kadar dua edebildik ? Yaşar Nuri Tanrıdan şunu bunu isteyerek dua etmeyin diyor, nasıl etmiyelim ? Bu negatif, bu figanlar, bu akan kanlar nasıl duracak ? Bizler bunu idrak edebiliyorsak, bunun acısını ızdırabını duyabiliyorsak bu acıyla ızdırapla içimizden gelen bütün bu coşkuyla Tanrıya yalvarmak en doğal hakkımız ve vazifemiz. Ki bu uyuyanlar, bu laneti yaratanlar, tüm insanlığın üstüne saçanlar, sistemleri bu negatif ile rahatsız edenler islah olsunlar diye nasıl dua etmiyeceğiz ? Nasıl Tanrımıza yalvarmıyacağız ? Ancak O bunları durdurabilir. Biz sadece dileyebiliriz. Biz de dilemekten sonra, nasıl olacak ? Demekki bunların istenmesi lazım. İstemek için namaz, niyaz, şu bu yok, ama mademki "iste kulum, vereyim" diyor, istiyeceğiz. Rica edeceğiz. Yalvaracağız. Verdiklerini bütün insanlık alsın, islah olsun diyeceğiz. Uyuşturucuya, teröre bakın, kavga olmayan yer, maddi manevi insanların mahvolmadığı bir an yok. Nasıl yaşıyacağız ? Tabii ki O'na sığınarak, O'na dayanarak, O'na güvenerek.. Bir dizide gördüm, Rabia Hatun şöyle dua ediyordu "Allahım, Sana inanıyorum, Sana sığınıyorum, beni koru"..İşte bu teslimiyettir.

Bugün zoru, çok zoru yaşıyoruz çocuklar. Dualar gerekli. Ama dediğim gibi, Yaşar Nuri'nin de dediği gibi, onu bunu ver diye değil, Öyle dua edenler bırakacaklarımızın peşinde koşuyorlar. Bizler götüre-

ceklerimizin talebi içinde olmak mecburiyetindeyiz. Bırakacaklarımızın hayrını, götüreceklerimizimizin talebini çıkaracağız. Çünkü bıraktıklarımız da hayırla kalsın, götüreceklerimiz de bizimle olsun. Ne diyor, "Hiç ölmeyecekmiş gibi dünyaya, yarın ölecekmiş gibi ahirete hizmet edin"..Hele "Sekiz günlük ömre, Dokuz gün çalışmak gerekir.." diyor. Bu ne demek ? Sekiz gün ömrün var, Dokuz gün nasıl çalışacaksın ? İşte, zamanı üreteceksin.

Onun için, hayırlısı olsun, bu gece hayır getirsin inşallah, diyelim.

.....

Soru - Enerji taleplerimizi melekler mi karşılıyor ?

Cevap - Melekler bireysel varlıklar değildir. Bir enerji potansiyelinin bütünüdür. İnsan evreleştikçe ihtiyacı olan gücü melekler vasıtasıyla alır. Melekler bilgi veremezler, kendiliklerinden enerji de veremezler. Onlar toplu enerji bütünleridir. Bu olay şöyle cereyan eder :

Biz bütünümüzden talepte bulunuruz. Bütünden, oradaki idare mekanizmasından izin çıkar ve böylece toplu enerji bütününden bir zerre bize yardıma gönderilir. Bu gönderilen zerre birimseldir, bireysel değildir. Senin talebin neticesinde gelir. Mesela karaciğerine şifa istiyorsan, o alanda kompedan olmuş birimlerden bir zerre yardıma gelir. Ona göre, ihtiyacımız ne ise onu gönderir. Biz evreleştikçe, o birim de evreleşir ve böylece daha artan bir güçle talebimize cevap verebilir. Öz şuurludur, ama kanalizasyon zerre şuurlu değildir. Biz görevi başarırırsak, bize gönderilen o birim yerine güçlenerek, evreleşerek döner. Biz ruhsal bütünümüzden enerji çekeriz. Melekler potansiyeline buradan enerji verilir, onlar da bize aktarır. Fizik (astral) bedenlerimiz enerji panellerimizdir. Hak ettikçe onları birer birer açar, enerji çekeriz.

Soru - Çocuklarımıza neyi, nasıl vermeliyiz ?
Bugüne kadar ki yanlışlarımız neydi ?

Cevap - Bizler yaşamlarımızda (bildiğimize, koyduğumuza, yerlerini tesbit ettiklerimize) doğru gitmek mecburiyetindeyiz. Ama bunu bırakıyoruz, bilinçsizlik içinde yaşamayı tercih ediyoruz. Halbuki biz bileniz. Bilmek isteyen bile değiliz, bileniz. Ama bildiklerimizden kaçtığımız için görmeyenleriz. Yasin suresinde dendiği gibi, boyunlarımıza laleler, dikenli telleri koymuşuz, başımızı göğsümüze eğemiyoruz, biz bizi göremiyoruz. "Biz biliriz demeyip, düşünün inceleyin" deyiminin içindeki gerçekleri göremiyoruz. O harikuladeliği, o güzelliği..Bilimin, öğrenmenin sonu yok. Bana bir kelime öğretenin ben kölesi olurum, demiş. Nasıl bir kelime için bunu dediyse, düşünün, bize Tanrı neler öğretmiş, neler vermiş, neler bahşetmiş ? Biz hem kendimizin öğretmeni, hem öğrencisiyiz. Bunları idrak edemiyorsak, etmemiz için bize yardımlar geliyorsa, bu yardımlardan faydalanmayı, o yardımlara dört elle sarılmayı, bizden sonrakilere, bırakacağımız mirasın birikimini yapacak olanlara da mirası güzel bırakmakla sorumlu olduğumuzu unutuyoruz.

Mesela, evlatlarımıza şunu verelim diyoruz, şu olsun, bu olsun, onu da yapalım, bunu da yapalım. Ama kardeşim, o kadar çok yapılacak şey var ki. O gafletin içinde kaybolmakla onlara da zincir vuruyoruz, kısıtlılık getiriyoruz, onların da gerçeği görmelerini önliyoruz. Tamam, bir şeyler verelim, alalım, o dünyasal, ama onlara götürecekleri bir şeyler de verelim. Mesela bir maddeyi, onu mutlu edecek bir bilgisayar verirken, o maddeye maneviyatı da yükleyelim. Ki onlar, o maneviyatı işlemeyi de öğrensinler. Böylece kendilerinden sonra geleceklere de bırakabilsinler onları. Onlar da verdiklerine maneviyat yüklesinler. İşte o zaman yaptığımız şey değer kazanacaktır. Bırakacaklarımızın yanında, çocuklarımızın da bırakacakları olarak kalacaktır. Mesela bu sene çıkan bilgisayar, gelecek sene çıkacak olanın yanında çok

geride kalıyor, asırlar kadar geride kalıyor. Zaman ne hale geldi düşünün. Ama biz bilgisayarın kasetlerine (insanın beynine) yüklemeyi güzel yaparsak, ondan sonra gelecek beyinlere de güzel kasetler bırakmış oluruz. Gelecek de iyi yetişir. Yani sorumluyuz.

Bir yudum suyu, bir damla suyu doğru içmesini öğretirsek, umman olur. Biz bunun farkına bile varamayız, ama kalıcıdır. Senin hayrındır. Ne diyor 40 Hadiste, "hayırlı evlatlar yetiştirin". Ha, hepsi mi tutacaktır, biri tutsa, biri bindebirini tutsa, gene sonsuz hayırlar kalmıştır. Hepimizde vardır, ne diyoruz, "annem şöyle derdi, babam şöyle derdi"..İşte biz bize nakşedilen o hayrı kullanıyoruz. O öyle derdi, ben bunu yaptım, bana faydalı oldu. Demek ki o üretim devam ediyor. Dededen oğula, oğuldan toruna veya direkt ondan ona. Yani bu verdikleri nasihatlar bile bir kalıcı birikimdir, maneviyat birikimidir. Bırakılan bağ, bahçe, çiftlik gitmiştir, ama bunlar gitmemiştir. Bilmediğiniz dildeki, dinlerdeki büyük insanların sözlerini bugün de anımsıyarak yaşıyoruz. Nedir, işte anlatmaya çalıştığımın bir nebzesidir. Mesela bir Mevlana, Yunus, Eflatun, hepsi bize büyük bir bilgi bankası bırakmıştır. Bilinmeyen, elle tutulmayan, gözle görülmeyen, bir kısmı maddeye geçip kayıtlara geçen bir-bilgi bankasıdır bu. Maddi manevi bilgi bankasıdır. O bankanın hasılatı, meblağı ne kadar çok ise, o kadar güçlü bir maddi manevi bilgi bankası oluyor.

Düşünebiliyor musunuz olayın güzelliğini ? Aksini yaparsak ne oluyor, bu pozitif bilgi bankası, bu defa negatif bir bilgi bankası oluyor. İnternet ağı diyorsunuz, işte internet ağlarını biz kuruyoruz. Pozitif de negatife de. Her birey birimlerine bu mirası bırakıyor, niçin pozitif olmasın ? Niçin kalıcı olmasın ? Niye hem götüreceklerimizin hayrı, hem bırakacaklarımızın hayrı olarak kalmasın ?

Soru - Düşünüyorum da, nerelerden nerelere geldik ?

Cevap -Ben neyle başladım, nereye geldim ? Yok kızın ölümü, yok efendim bilgi alma, yok metapsişik, yok celse..Bunların hepsi dünyasal ön koşullarmış. Hepsi safra imiş. Şimdi ne diyorum, ne dinciyiz, ne ruhçuyuz, ne oyuz, ne buyuz. Biz insanolmak yolundayız. O vasıfları kazanmak yolundayız. Ve dünyanın hiç bir yerinde bu şekilde, bu aktarılmıyor, yok. Herkes uçuk şeyler peşinde. Biz bu başlangıç uçukluklarını gerçeğe çevirmek yolundayız.Biz eskimişlerin üzerine bir yeniyi bina ediyoruz, geleceği bina ediyoruz. Düşünebiliyor musunuz yaptığımızı ? Ne metapsişik olaylar, ne o ne bu. Bunların hepsinin üzerinde, yeni bir ilahi sistemin ruhsal ve maddesel bütünleşmesiyle beraber, işlevlik kazanmasını hayata geçirmeye çalışıyoruz. Ne şarlatanlık, ne salon oyunu, ne doyuma ulaşmamış arayış içindeki kişilerin kandırılıp da takılacağı şeyler değil. Tam tanrısal bir programı, maddenin maneviyata dönüşümü nüansı halinde hayata geçirmeye çalışıyoruz. Dilerim başarırız. Bayağı bir yol aldık. Dilerim daha iyisini yaparız.

- Bayağı bir yol aldık mı diyorsunuz ?

- Tabii. Kim cesaret edebilir yahu, sorarım size. Yok medyumluk, yok bilgi, yok şu, yok bu, hepsini bir tarafa bıraktık. Dahasını söyleyeyim sana, vahiye de bir tarafa bıraktık. Biz onun da ötesini çalışıyoruz. Biz Peygamberin geldiği bilmem kaç yılın döneminde kalmadık. Kur'an o günündü. Bugün bu kitaplarla açılıyor. Siz ne sanıyorsunuz ? O gün indi, bugün bu kitaplarla hayata geçiyor. Bu küçük bir şey değil. O gün bir hayaldi, bugün hakikat olduğunun ispatına çalışıyoruz. Bu ne demektir, bilebiliyor musunuz siz ? Hayaldi, bugün de hayal çok insan için. Biz geleceği de hazırlıyoruz. Biz gürbüz bir bebek doğurduk, onun büyümesini sağlıyoruz.

- İdraklarımızda büyük değişimler olduğunu kabul etmek lazım.

- Şimdi bakın, karamsar düşünmeyelim. Bunu her zaman size söylüyorum. Ama bunun tembelliğine de

girmiyelim. Biz bunun tembelliğine girdik. Tabii ki bir yol aldık, ben size her zaman açık açık söylüyorum. Yok şuydu, yok buydu dediler, ama Sekiz sene sonra gördüm ki, ben benim. Beni kimse kullanmıyor. Bunu cesaretle söyledim. Ve bugün de sürdürerek götürüyorum. Herkes, sen sensin, o o, bu bu..Ama Yaren bilgileri onlara bir ışık tutan oldu. Hepiniz kendinizdeki ışığı, kendinizdeki nuru görün diyorum. Bunu kimse söylemiyor. Bu konuda biraz bilgisi olanlar pervaneler arıyor, ateşin etrafında dönen pervaneler gibi. Ben onu değil, sizler de bir ışıksınız, sizler de kendi etrafınızdaki pervanelerinizi, yani kendinizi görün, yaydığınız enerjiler sizin pervanelerinizi..

Bireyleri kendimize çekip de, onların ışığını söndürmeye hakkımız yok. Benim sizlerin ışığını söndürmeye hakkım yok olmadığı gibi. Işığınızı bulup yaşamaz, arttırmanız gerektiğini anlatmaya çalışıyorum sizlere. Siz lambanın fitilini kısıyorsunuz, ben açın diyorum, açın ve aştırın..

Soru - İnanç nedir ? Gücü nereden geliyor ?

Cevap - Bırak inancı. Ben mantığa dayanmayan şeye inanmam. İnanç, yaratılış yasalarının yaşamda uygulanmasına teslimiyettir. Tanrı bizi her bakımdan mükemmel yaratmış, gereken her ihtiyacımızı bize vermiş. Biz onları bu yaratılış yasasını uyguluyorum inancı içinde yaşamımıza geçirirsek, işte bu da inancın gücü olur. Eylemli teslimiyete giriş, inancın gücüdür. Bu da yaşamımızda başarılarımıza açılacak bir kapıdır, bir gerçek kapısıdır...

Soru - Bazı keşifler, insanlık haketti diye mi mucitler tarafından bulunur ? Yoksa mucit bu icadı kaderi olarak mı getirir, yani onun görevi midir ?

Cevap - Görevi değil, yani sırf bunun için atanmaz. Tekamül ilerledikçe insanlık hakettiği için bu icatların ortaya çıkması bahis konusu olur. Bu gibi durumlarda mucit, o icadı yapacağına söz vererek gelir ve sözünde durursa o icadını yapabilir. Bir de atanarak gelenler var, onlarla karıştırmayın. Peygamberler atanarak tüm insanlığa hizmet için gelirler. Mucit sadece bir konudaki bir buluş için gelir. Atananların bütünsel tekamüllerini bitirmiş varlıklar olması gerekir, veliler, peygamberler gibi..Onları mucitlerle karıştırmayın. Peygamberler görevlerini yapamasa da bile, onlar pozitif şahıslar oldukları için insanlık zararına bir iş zaten yapmazlar.

Soru - Peki mucit bu icadını gerçekleştiremez ise ne olur ?

Cevap - Bunun azabını çeker. Yaptı, ama insanlık zararına yaptı, onlar da bunun azabını çeker.

Soru - Demekki mucit bir yerde bir talep yapıyor ve gereken bilgileri çekiyor ?

Cevap - Tabii. Talep zaten Altıncı Hissin uyarısı ile olur. O talep eder, talep düşüncüyü uyarır, düşünce de arşivine ulaşarak o bilgiyi bulur ve maddeleştirir. Altıncı Histe tercihleriniz ve talepleriniz vardır. Karıştırmayın. Tercihlerinizi dünya şartlarında kendi aklınızla bulursunuz. Aklınızı negatifte veya pozitifte kullanmak sizin elinizdedir. Negatifi tercih ettin, taleplerin o yönde olur. Pozitifi tercih ettin, taleplerin de o zaman söz verdiğin yönde, pozitifte olur.

Soru - Bu durumda mutlak kader diyeceğimiz çok az olay kalıyor ?

Cevap - Tabii. Doğum, ölüm, meslek vs. gibi... Bakın, geçiş sebebinin oradan da getirebilirsin, burada da tercih edebilirsin.

Soru - Bu kader konusu hep yanlış anlaşılıyor.

Cevap - Oysa çok açıktır. İnsanlar saf ve temiz doğarlar. Kesinlikle kötü bir iş yapmak için doğmazlar. Kötülüğü buradaki tercihi, eylemi ile seçer. Ruh çağırma celselerinde muallaktan gelen bir varlığın (ben falancayı öldürmek için gelmişim, öldürdüm, kaderim bu idi) demesine inanıyorlar. Öyle şey olmaz.

Soru - Peki cimrilik nedir ?

Cevap - Bir saklama adetidir. O da talep neticesi ortaya çıkar. Var olan nasibini, varediliş biçimine göre sarfetmeyip, saklamaktır. Yani gerektiği yerlerde harcamaz. Gereksinmelerini kısar, paylaşmaz, vs.. Yani bırakacaklarının peşinden koşar ve neticede o sakladığı, cimriye hayır getirmez. Herşey aslına rücu edeceğinden, o saklananlar da günü gelince dağılır ve paylaşılır.

Soru - Amblemimizdeki 19 nereden geliyor ?

Cevap - Yaşamın varoluş yasası 19 temel maddeye bağlıdır. Bunlar bir çok kendi bünyelerinden dağılarak yaşamın nizam içinde yürümesinde örnek teşkil eder. Amblemimiz bunu simgeliyor.

Soru - Toplu geçişlerde, bazan yüzbinler göçüyor, bir kargaşa olmuyor mu ?

Cevap - Şimdi, toplu göçüşlerde herkes bilinçsiz geçmiyor. Bilinçli geçip, bilinçsizce geçenleri götürenler de var. Ama öyle bir hal (diyelimki oldu), hepsi yetersiz kaldı, Spatyum safhalarında, Şifada görevliler var, onlar da gelip yardım ediyor. Demekki muallakta kalacaklar da var, bilinçli geçip bilinçsizlere yardım edenler de var. Onlar yetersiz kaldığı zaman, plan o kadar güzel ki, derhal takviye kuvvetleri geliyor.

Soru - Muallak da 5000 sene kalanları duyuyorum. Bunlar nasıl uyanacak ?

Cevap - Şimdi, 5000 sene içinde sonunda bir şey öğreniyor ki, uyanıyor. Uyanıyor ki bir yere bir sebeple taşınıyor. Yani bir çok sebep deneniyor da, o bir sebeple kendine dönüyor. Her şey aslına rücu etmek üzere varedilmiş, hiç bir şey değişim saydığı şeylerin içinde kalsın diye değil. Biz deneyimleri değişim olarak alıyoruz. Deneyimlerle evreleşme var. Biz deneyimleri evreleşme planının içinden çekip, değişim olarak alıyoruz. Bir birey, ne kadar değişim gösterse, işte evreleşme planı içinde geçirdiği o değişimlerle evreleşmemizi sağlıyor.

Soru - Bir çocuk 5000 sene önce ölmüş, hala muallakta dolaşıyor. Onun bu muallakta kaldığı zaman içinde, öğrendiği bir şey mi var ki, bu arada bedenlenip dünyaya gelmiyor ?

Cevap - Şimdi bakın, şaşkınlıkta, muallakta kalanlar (bir kere küçük çocuklar muallakta kalmaz, şaşkınlıkta kalır, çünkü o dünyada hiç bir kötülük yapmamıştır, kendini kirletmemiştir), ama görevinin sebebi içinde dönüşünün şaşkınlığına girdiyse, şaşkınlıkta kalır. Şaşkınlıkta kalması onları bir yere taşımaz. Geçmiş tekamül seviyelerinde kalırlar. Muallaktaki varlıklar, orada başıboş bırakılmaz. Bir defa kendisi buraya bir zerre gelmiştir. Ve ilk tekamülünde olsa dahi, mutlaka bir üst beni ona yardım

eder. Mutlaka onu oradan çekmek için çareler aranır. Diyelimki üst beninden yeni parçalar almış, üst benine diğer evreleşmiş (bu konu ile ilgili) varlıkların (zira onları oradan çekip almak için görevliler vardır) ekip çalışmaları yapılır, kurtarmak için. Ama bizim zaman dediğimiz izafidir. Zaman bizce çok geçmiş olabilir, ilahî plan için bu öyle önemli değildir. Eninde sonunda mutlaka gerçeğine dönecektir.

Soru - Nasıl ?

Cevap - Yukarıda islah ünitelerine çekilir. Uyandırılır talepleriyle. Yanlışlarının nedenini idrak eder kendi kendine. Kendini arıtır azaplarıyla, çileleriyle. İşte cehennem denilen yer asıl orasıdır, islah üniteleridir. Oralarda kendini arıtır, ondan sonra Şifa'ya gelir ve iyileşir. Gerçeğini tekrar bulur, eksikliğini görür, hatalarını telafi eder. Ve bedelini ödeyerek tekrar yeni yaşamını seçer ve dünyaya gelir. Hem geçmişindeki ikmal kaldıklarını ileriye taşımak, hem de gelirken aldığı yeni görevin (ikmalini verdikten sonra) yapmak için tekrar gelir. Yani bizim için çok büyük toleranslar, sonsuz imkanlar tanınmıştır. Zaman izafidir, zamana takılıp kalmayın.

Soru - İslah ünitelerini biraz açar mısınız ?

Cevap - İslah üniteleri küfün karşıtıdır. Orada zerrelere dağılarak, her zerrelere ayrı ayrı arıtırlar.

Soru - İnsanlığın bu kadar duyarsız olduğu bir dünyada Altın Çağ nasıl düşünülebilir ?

Cevap - Dünya insanının hali meydanda. Bunların canlı örnekleri bizler değil miyiz ? Bizler bu haldeysek, gerisini düşünün artık. Tabii ki yeni bir çağa girerken büyük bir değişimin yaşanması gerekiyor. Kirletilenler temizlenecek, yeniyi hak edebilmek için mücadele verilecek. Biraz önce zaman izafidir demiştik, yeni bir çağa gireceğiz ama, onu ne zaman hak edeceğiz ? Onun son noktası bellidir, ama ne zaman girileceği bizlere bağlıdır. Dileyelim ki, akılla gönlü bir edelim, nefsi eğitelim, akıllı selime vararak

bunu hakedelim. Yani, sona doğru bir sürü şeyi birden yapmak zorunda kalırsak, büyük azaplarla olur bu, bedel öderiz. Dileyelim ki yapılan tüm, dünyanın içindeki yapılan tüm dualar, eksiklerimizi tamamlamamızda ve büyük eksiklikler, hatalar, suçlar içinde olanların kendilerini bulmasında yardımcı olsun. Bizler aslında kolay diye zorun peşinde koşuyoruz. Yapılacak olay basit, hem gayet tedbirli, hem gayet huzur verici, bizi rahatlatacak bir olayı yaşamamız isteniyor. Onu yaşayabilsek, hem bu yaşamımız, hem görevimiz, hem geçeceğimiz yaşam için, yaşamların geçecekleri o zaman için büyük faydalar getireceğine inanıyorum. Ve bunu yapacak güç de herkeste var. Yeter ki istensin. Yeter ki düşünmez misiniz kelimesini yaşama geçirelim. Düşünmeyi, hayra düşünmeyi bilelim.

Soru - Peki, bir devreler yasası mı var ? Yani belli devrelerde belli olaylar yaşanacaktır diye ?

Cevap - Şimdi, nasıl insanın mutlağı muallağı varsa, yaradılışın da var. Mutlaklar mutlak yaşanacaktır. O mutlaklara varmak için de muallağı dikkatli kullanmamız gerekir. Az evvel dediğim gibi, o yeni çağ ilahi plan yasalarının plan ve programı içine alınmıştır. O zaman birimi içinde yaşanacaktır. Ama o zaman birimini hak edebilmemiz için, tembelliğimizi hızlandırmak mecburiyetinde kalacağız. Onun için tabii her şey (hiç bir şey tesadüfi değildir), ama az evvel yine dedim, Roma tekdir, ona giden yollar çoktur, bu yolu uzatabiliriz, kısaltabiliriz. Şun dünya insanının içinde yeni çağı yaşayanlar var. Çok var. Ama bireylerin birimlerine dönüşmesine daha asırlar var.

Soru - Yaren görevi bizlerden sonra yarım kalır diye korkuyorum, ne dersiniz ?

Cevap - Görevli mekanların yapılması gereken hiç bir şeyi, zamanı gelince, zaman tehir edilerek bırakılmaz. Ara zamanlar vardır denilir ama, son nokta geldiğinde (ecel gibi) o yarım bırakılmaz. Mutlaka bir görevlisi gelir onun, alır yapar. Ama burada ne olur,

diğer görevlilerin hakedeceği başka tarafa kayar. Oysa bunu paylaşarak, bölüşerek götürürsek, iyi niyetli görevliler birimize katılır, daha genişleriz. Daha büyük hizmetlere atanırız. Yani iyi niyetin her yerde her şekilde hayrı sonsuz ve büyük.. Ve çağırır, çeker. Ama ne olur burada, dediğim gibi, hem gayret, hem yetmediğimiz yerde çektiğimiz yardımlarla üretim artar. Kaytarıp kaçıttığımız zaman, kaçanların yapacaklarını yapacaklar gelir, kaçanlar zarar içinde olur. Bu maddede de maneviyatta da böyledir. Son an gelince o mutlaka yapılır, yapılacaktır. Sabırla, iyi niyetle, gayretle görevimizi götürebileceğimiz yere kadar götürmek nasibimiz olsun diyelim.

7.8.1999 günü Honaz görevi sırasında Şifa Tepesinde yapılan bir sohbetten :

Arkadaşlar,

Doğal afetlerin önlenmesi veya az zararlarla atlatılması için yapılacak duaların görevin içine girmesi ile, bu doğal olayların, güneş tutulması, sel felaketleri, yanardağ patlamaları, yakında gelecek olan depremlerin (nitekim 17.8.1999 saat 03.00 de tarihin en büyük depremi Marmara bölgesinde oldu), az zararlarla atlatılmasında hizmet veriyoruz. Vermek zorundayız. Bu görev bu amaçla dualara endeksli olarak yapılacaktır. Yani her zerrenin bizden yansıyan kavgalarının arıtılmasında hizmet vermek zorundayız. Onun için bir daha, başlarken söylediğim gibi bir daha söylüyorum, herkes burada kendi imtihanını da vermektedir. Görevin aşkla, şevkle, birbirini eleştirmeden, olaya negatif sokmadan canü gönülden hizmet vererek yapılması gerekiyor. Bunu istenilen düzeyde yapanların yaptığı hayır kadarıyla arıtma hizmeti bütüne şamil olacak ve kendi kazançları da bambaşka bir veçhe içinde olacak, bambaşka bir aşamaya doğru taşıyacak sizleri. Onun için lütfen rica ediyorum, herkes tam bir arılığı yakalamıya çalışsın. İnsanız, ufak tefek bir hırsıyla başlatacağınız şeyi,

bunları düşünerek hemen bitirin ve gönüle dönerek bu hizmeti maddede de maneviyatta da götürün. Tercih sizlerin. Lütfen kendinizi ve çevrenizi yanlış sokmayın. İnsanlığın buna ihtiyacı var. Her zerrenin ihtiyacı var. Çünkü madde kral olmaktan hicab duyuyor, utanıyor. Madde ne için varedildi ise, ona hizmetkarlığının özlemi içinde. Lütfen bu arıtma görevinde, ki bu Honaz Görevi kurulduğundan beri bir barış görevidir, arıtmanın hızlandırılmasının etkileri geniştir : harplerin önlenmesinde, yıldızların bir düzeye gelmesinde, güneşte vs. bir çok olayın içinde geçer Honaz görevi. Lütfen, mümkün olduğu kadar iştenlikle ve isteyerek bu görevi yedi gün sürdürün. Sizlere yetmişbin ayın getireceğini, sizler vasıtasıyla bütüne getireceğini bilmenizi isterim. İnançlarınızıza bağlı olarak söz verdiklerinizi yapın. Şu hayırlı günleri hayrınızla hayır ihtiyacı olanlara ulaştırmaya çalışalım. Her zerrenin arıtılmasında hizmet verelim. Bu görev içinde tavan/tabana birleşecek, bedenli bedensiz tüm varlıklar hizmette yarışacak, yarışmaktalar. Biz bunların arılığı dışında kalmayalım. Bu arılığı hem onlardan alalım, hem aldığımızı (dağıttığımızın bilincine vararak) bu görevi ifa edelim, der hepinize hayır dilerim.

Soru - Kennedy ailesinde sanki bir uğursuzluk var gibi. O aile durmadan felaketleri yaşıyor. Bundaki gizem nedir? Ne biçim görev yapıyorlar?

Cevap - Bazı görevler vardır ki, bireyler madde yaşamına gelirken bunu ailesel, birimsel hale getirmiştir. Birim oluşturup olayları (yaşadıkları eprövləri) tekrarlıyarak, insanlığın bazı şeylerin değişmez bir yaşam seçiş biçimi olduğunu idrak etmesini isterler. Ayrıca bilinmeyen bir bilgi de, bu bireylerin bir araya gelmesinde yaşam tarzları ile insanlığa geleceğin hazırlığı içindeki beraberliği göstermektedir.

Geçiş biçimleriyle, yaşam tarzlarıyla bunu gösterirler. Kennedyler lanetli gibi görünse de, lanetleri arıtmak için o hizmetle programlanıp gelmişlerdir.

Yine size bir örnek vereyim. İngiltere kraliçesinin de, görünümde başta olmasına rağmen, bir büyük görevli gelip, oradaki negatifi arıtıp, o kraliyet sembolüne boyun eğdirmiştir geçiş biçimiyle. Onun için Diana'nın ölümünde, kraliyetin fonksiyonu olabilir ama, o onların yaptığı kötülüğün onu yenmediğini ölmüyle ispatlamıştır. Halk kraliyeti bitirdi ve o kraliyetin üstüne çıktı. Onun için, iyi bir gözlemcisiniz, bunu gözleyip olayları geniş boyuttan düşünürsek, dünya insanının dünyaya gelirken verdiği sözlerin (dünya terimiyle zorluk ve kolaylık diye ölçülebilecek) kapasitede olduğunu görürsünüz. Onun için dönüp kendinize baktınız mı, tercihlerinizin ne olduğunu daha kolay bulur, tercihlerinizi yaşarken isyanlardan sıyrılır (Yaren ailesinde zannetmiyorum ki olsun) imkanlar yaratarak olayları çözmeye çalışırsınız. İşte bu düzeye gelinmesi için o görevli (Kennedy ailesi, İngiltere kraliyet ailesinde pozitifin negatifi yenmesi gibi) örnekleri daha iyi değerlendirebilirsiniz. Ki bunun sayısız örnekleri geçmişte vardır, günde yaşanıyor, gelecekte de olmaya devam edecektir.

- Ama bunu sokaktaki adam anlamaz.

- Zamanı gelince anlayacaktır. İşte ürettiklerimizden örneği. İnsanların olaylara at gözlüğü ile bakması, olayların içindeki inceliğe ulaşmalarını önüyor. Ama insan oğlu mutlaka uyanacaktır. Uyanan birimler çoğalacak, yanlışları doğruya, negatifi pozitifte taşımada hizmet verecektir. Şükredelim ki bunun bilinci içindeyiz. Dilek eyleme dönüşünce sonucu alınacaktır. Bu negatifte de böyledir, pozitifte de böyledir.

Soru - Yıllardır bu görevin içinde mutlaka bir gelişme içinde olduğumuzu hissediyorum. Ama aynı oranda negatif yönümüz de güçleniyor gibi geliyor bana?

Cevap - Bizlerin bunu üretmesi suç olur. Dışardakinin bu kadar bilinci yok, onun yaptığı hatadır. Onun hatasını suça çevirmemesinde hizmet vereceğimize, eğer biz suç işlersek, bu çok ağır olur. Mademki bu görevi üstlenmiş gelmişiz, mademki bu görev esnasında bu bilinç açılmış, görür hale gelmişiz, o zaman bunu üretmemiz gerekir. Borçluyuz. Biz aksini yaparsak, üretimi durdurmuş, sorumluluğumuzdaki ihtiyacı olanları açlığa mahkum etmiş oluruz. Onun için bizler artık hata yapalım da, hataları da azaltalım. Herkes kendine düşeni yapsın. Hepimiz düşünelim. Şurada toplanıyoruz, herkes canla başla verdiği hizmet kadarını alıyor. Kimse sanmasın ki (ben kaytarır otururum, başkası çalışır da ben atlatırım). Bunları aklınızdan çıkarın. Ne kadar hizmet, o kadar nimet. Bunu böyle düşünelim. Herşey bizde başlar, bizde biter, buna dikkat edelim.

Soru - Bir grup aralarında konuşurken (ben sınavın içinde değilsem, o sınav benim olamaz) diye işittim. Bizler işittiklerimizle sınava tabi tutulabilir miyiz? Duygularımız, düşüncelerimiz, öfkelerimiz bu arada sınava girer mi? Ben eylemde olmasam bile, benim eylemde olanlara karşı duygularım, düşüncelerim, tepkim sınav edilir mi?

Cevap - "Düşüncelerinizden de sorumlusunuz" diyor. Eğer sen düşünceni, sana sınav olarak gelen (başkasından da olsa, sana sınav olarak gelen) olay karşısında arı tutabilirsen, gönlün buna katkıda bulunacak, sen o sınavı başarıyla atlatacaksın. Ama, seni sınava tabi tutan olay karşısında gönlü ekarte edip, düşüncende kirletip, nefsi de ona ortak edersen, tabii ki suçlu olursun.

Bir daha vurgulayayım, sınav karşıdan, hatta gözlemci bir sınav olsun, sana uzaktan gelsin, ama o sınava karşı sen düşünceni nefsinde taktıysan, tabii ki suçlusun. Sen düşünceni (bakın hiç konuşma yok) gönlüne takıyorsan ve o sınavı aşıyorsan, sen kazançlısın. Bu kadar basit. Esen yelden, uçan kuştan bile sınanı-

rız. Her dakika..Sınavı da büyütmeyelim, deneyimler diyelim. Kendi kendinizi o deneyimlerle aşarak daha ileri boyutlara taşıyacağımıza göre, "..aman bu rüzgar da nereden çıktı, bu yağmur neden yağdı, şu kuşlar, çekirgeler buraya neden üşüştü?" değil de, o rüzgarın zarar verici olduğu an bile, onun kesilmesini, hayra dönüşmesini, zarar vermemesini talep edeceğiz. O böceklerin nasıl çaresine bakılır, nasıl düzeltilir, onu sevgiyle, ona nefret göndermeden, akli nefse takmadan, akli gönle takarak gerekeni yapacağız. Öfke yaratmadan, yaradılışın içine bunu kine nefrete dönüştürmeden.. Bakın, kıldan ince, kılıktan keskindir bu.. Ama bilinçli isen aşarsın..Nefisle düşünürsen negatifi beslersin ; güzel gönlünle düşünürsen o zararlıları azaltırsın. Öfkelenerseniz bile "..Allahım, hayırlar ver, düzelsin şu.." demeniz daha etkilidir.

.....

C. 359 üzerinde yapılan çalışmadan (13 Kitap, sh.248)

Soru - Şöyle diyor : "..Varolmanın idrakına varmak, Tanrıya aşk dolu bir niyazdır. Bu niyazların idrakına vararak o hazzı duymak, o insanlık ummanından sonsuz feyz almaktır. Bu feyz içinde yaşayanların, geçmişte yaşayanların, günde yaşayanların ışıklarının kalıcılığının idrakını algılayarak, kalanlar olarak, o idraka sahip çıkmanız, yani size bırakılan mirasların hayırlarına sahip çıkmanız, yanlışlarını da arıtarak doğruya varmalarında hizmet sunmanız, sizlerin siz olmak vasıflarını geliştirmektedir.." Burada "kalanlar olarak" sözünü biraz açar mısınız?

Cevap - Şimdi, geçmiş sensin, gelecek sensin.. Güne değer verirken geçmişini bilir, geleceğini de hazırlarsın. Geçmişte varoluş sebebine uygun yaşayanlar enerjilerini bırakmış gitmiş. Günde sebebe uygun görevini idrak ederek yaşayanlar, hata yapmamaya dikkat etmelidirler. Hatta ve hatta geçmişin hataları-

nı temizliyerek geleceği hazırlaması, "kalanlar olarak" geleceği hazırlaması gerekir.

Geçmiş yüksek enerji potansiyelleri, günün enerji potansiyellerine (bireysel karmalarına etki etmeden) zerreleriyle destek vermektedirler. Yani ezel sensin, ebed de sensin. Geçmişin dersleriyle gün geleceği hazırlamaktadır. "Kalan" olarak, idrak etmişler olarak, siz kalanlar olarak diyor, bunun idrakına varıp, geçmişten ders alıp, günü hazırlayıp, geleceği yaşanır kılmanız gerekir. Günde geleceği hazırlayıp, geleceği yaşanır kılmanız gerekir.

Bakin, bunca kitapların içindeyeni yeni, artık bizim idrak etmemiz gerektiği belirlenerek, bizim bizlerimizde bu kelimeler hazırlanıyor. "kalanlar..", işte buradan olayı yakalamanız gerekiyor. Biz yaşayanlar, kalmadık, yine geldik, ama bakın "kalanlar" diyor. Yani, ölümle yaşam çizgisini kaldırıyor. Ölüm çizgisini yaşam çizgisi olarak baki kılıyor her şeyi.. Ölüm olayını kaldırıyor, yani bizde kesinti yapan (deprem gibi ölümü düşünürseniz, nasıl fay kırılıyorda deprem oluyorsa, ölüm idrakı içinde yaşayanların depremidir ölüm), ama "kalanlar"da gidiş geliş çizgisi artık bütünleşmiştir.

Eğer bunun idrakına "kalan" varmazsa, işte depremlerin en büyüğünü kendine ve çevresine yaşatır. Çünkü "kalan"dır, bilendir, koruyandır. Ve bu idrakı yitirip de dünyasal nefsaniyete uyduğu an, kendi ve bütün adına depremler olmaktadır. Kötülüğü yaratanlar, irticayı yaratanlar, bunlar küçük depremler.. "Kalanlar" daha büyük depremleri yaratırlar. "Kalanlar olarak" eğer bir yere gelmişsek, hem kendimizi koruyacağız, hatayı yapmamaya çalışacağız, hem de bireyden birimleştiğimiz gibi, bireyden birimleşerek bütünün hatalarının üzerinde (geçmiş ve gün hataları üzerinde) pozitifietkin kılacağız. Ki depremler hafif atlatılsın.

"Kalan" olmak geçmişi güne taşımış, geleceğide günde hazırlama planı içine almış..Ve geçmişte kalmadığı gibi, günde de kalmıyacak, gelecek olacak. Orda da "kalan" olacak...

Onun için, bütünün bireyi, bireyin bütünü, bu ailenin her ferdi, her zerresi sorumludur. Herkes sorumludur. Bu idrak içine taşımışsa kendini, bunu hak etmişse katın katın sorumludur. Talebe derslerinden, öğretmen sınıfından, başöğretmen okulundan, bakan bütününden sorumludur. Onun için sorumluluk safhamız bir yere doğru gelmiş "kalanlar olarak".. Bakın, kaç yönlü açıklıyorum..

"Kalanlar olarak" biz, idrak içinde olmalıyız. Her zerrenin, bireyin ve birimlerinin sorumluluğunu taşımalıyız. Hiç zor değil. Yeter ki bunu ciddiye alalım. Bütün zorlukları adam sendecilikten çekiyoruz. Eğer olayı ciddiye alırsak, yaşamımız güllük gülistanlık olur, her halü karda, her acıda, mutlulukta artık ölüm kalktığı gibi, onların arasındaki nüanslar da kalkar. İlahileşir, tanrısallaşır. O zaman acı keder biter, sevinç mutluluk biter, hoşluk, tanrısal hoşluk başlar. Orada işte hataları tanıyacak, geçmişin hatasını arıtıp, günü aydınlatıp, geleceğin hatasız zaman birimlerini hazırlıyacağız. O zaman hatalar olmayacak.

Soru - Atatürk'den bahseden bir bölüm var. Orada "...doğuş ve varış çizgisi içinde.." diyor. Neyi kast ediyor ?

Cevap - Yani ölümü kaldırmış, yok.. Bunu biraz evvel açıkladım. Onunla bağlayın.

3.12.1999 da Yarenimizin her birimize teker teker sorduğu (Sen kimsin ?) sualine cevaplarımızı dinledikten sonra...

- Hepinize teşekkür ederim. Hepiniz aşağı yukarı benzer cevaplar verdiniz. Benim almak istediğim bu değildi.

Evvela, görevimin dışında bana ilk öğretilen şey, herşeyden önce, her şeyi bulabilmen için, kendini karşına almandır. Ve bunları denemeye, onun nasihatlarının hepsini uygulamaya çalıştım. Kendimi yargılamayı da sevdim. Çoğunuzun dediği gibi, sevdiğim anlar da oldu, sevmemiş anlar da oldu. Ama ısrarla telafiye gittim. İsrarla sevmemiş şeylerin üzerine gittim. Sanıyorum onlar da izale oldu ve yargının bir kaç zamanı içinde mutlaka kendimi karşıma alıp, karşıdan kendimi görmeye çalıştım, çalışıyorum. Yani saliselelerin bile bu olayda çok değerli olduğuna şahit oldum.

Şimdi, insan varlığı ile yokluğu içinde kaybolan, bu kayıplarının telafisi için nefsin beraatına giderse, o akılla gönlübir edip, nefsi eğitip, akli selime varamaz. Çünkü karşısında kendini göremez, bilemez. Sadece nefsi karşısındadır. Gerçek kendini karşısına alıp, özü ile onu bütünleştirmedikçe, insan-oglu kendini tanımaktan aciz ve mutsuzluğa mahkum eder. Öfkeleri sürekli, kıskançlıkları daha yoğundur. Ve ulaşma hırısı, ulaşacağı yolun önüne engeller koyar. Büyük bir keşmekeşin içine girer. Ara sıra girdiğim olmuştur. Ama yani ayağını taşa vurur da nasıl silkelenirsen, kendimi karşıma aldığım zaman öyle silkelenmişimdir. Ve ahdederek, cehdederek o hatayı, yani o hastalığı izale etmeye gitmişimdir.

Özü sözü doğru, ama yerinde ve zamanında. Bu doğruluğu kullanmayı denemişimdir. Bir şeyi baştan sona başarıyorum demek, egonun başka bir yönüdür. Her halükarda açık kapı bırakmak gerekir. Yaşamın her yerinde, her zerreye karşı, kime, ne olursa, kendime karşı bile bir açık kapı bıraktım. Ne öfkemde, kinimde yanlışında kendimi hiç sevmemeyi düşündüm, ne de çok

mükemmel yaptığım bazı şeylerde kendimi övmeyi düşündüm. Ve bu çelişkilerin getirdiği girdabın içinde kaybolmamaya çalıştım, çalışıyorum. 66 Yılın 60 yılını bu mücadele ile, yani kendimle olabilmek, olduğumca da eğitim sağlayabilmek, kendimi eğitmek için çalıştım. Diyeceksiniz ki, bir yere geldin mi ? Hayır, ama gelmek için cidden çaba sarfettim, ediyorum, edeceğim de. Bazan (amaaaan .) dediğim zamanlar bile, akabinde o çabayı, kendimi karşıma aldığım da, kendi kendime hatalarımla, cezalarımla, bağırma ile çağırmama, yani ne dersiniz deyin onunla o hatayı düzeltme yoluna gitmeye çalıştım.

Yani kısacası, insan kendini karşısına almadıkça, tüm hatalarının bilinci içinde (nefsin beraati ile) yıkımına gider kendinin ve çevresinin.

Sakin olma metodunu kullandım. Ama yerinde, haklı davalarım da asla susmamayı yeğledim. Bazı bütünü ilgilendiren sorumluluklarımda çok sakinliği denedim. Ama dediğim gibi, benim nefsimi bağlayan veya beni ilgilendiren ailevi konularda bile, bütünün amacı uğruna verilen uğraşlarda, bu görevden evvel (yanımda çalışan bir kadını bir doktor muayene etmedi, ben o doktoru dövdüm, mahkemelik olduk. Kadının kanaması vardı, hiç de pişman olmadım. Burada eşimin kariyeri ile, ben de bayılmışım, yeni ameliyattan çıkmıştım, asabiyeci de eşimin arkadaşı, ifadeni şöyle söyleyeceksin dediler, yok dedim, ben adamı dövdüm söylemem. Bu kadına yalan söyletemeyiz dediler, bunun mahkemeye çıkması lazım ve öyle rapor verdiler. Gidip onların dediğini yapsaydım, kendimi affetmezdim). Onun için kişisel hiç bir çıkarın uğrunda koşmamayı yeğledim. Öylesiyle böylesiyle yaşamayı yeğledim. Şu anda bile kendimi karşıma aldığım da, eksiklerimin çok olduğunu, kim olduğumun idrakına varabilmek için (ara ara pek çok, kimliğimi bilmeme rağmen) kimliklerimin kişiliğimi oluşturması yolunda çaba sarfetmeye çalışıyorum. Dolayısıyla kimliklerini arayanlara da nebze hizmet verebilirim, sanırım, bir lütuf yapmış değil, kendi eksikliği tamamlamış olacağım.

Onun için benim sizden ricam, lütfen kendinizi karşınıza alın. Verilen bilgiler için şunu hiç unutmayın, "Biz biliriz demeyin, düşünün inceleyin". Bir de bir ata sözümüz vardır, "Öfkeyle kalkan zararlar oturur". Bunlara çok dikkat etmemiz gerekiyor. Verdiğim bir çok bilgide anlatmaya çalıştığım gibi, bireydik aile olduk, bireyler birimleşti, Hakk'a hizmet yolunu tuttuk. İşte burada kişiliklerimizin çok önemi var. Bini birde, biri binde görmezsek eğer, hiç bir şeye değer vermeden çeker gideriz. O'na varmak, O'na gitmek, Tanrıya ulaşmak (hepsi çok değerli şeyler, eleştirmiyorum), hepsinin yolu kendini tanımaktan geçer. Kendinle mücadele etmek demiyeceğim, kendinin taleplerine değerlendirmeden önce bu talepleri kendi karşına alıp, çıkaracağın taleplerin değerini, gerçeğini görerek taleplerini çıkarman gerekir ki, sonu hüsrana ve acı olmasın. Ve bireysel ihtiyaçlarımızın dışında bütünsel ihtiyaçlarımızın idrakı, bizde de gerçeğimize, biz olmaya doğru bizi taşıyacağına ben inanıyorum. Bu uğurda çaba sarf etmeye çalışıyorum. Ama ne kadarını beceriyorum, ne kadarını beceremiyorum, ki onu da ben değerlendirebiliyorum, hepiniz değerlendiriyorsunuz. Ama lütfen kendinizden kaçmayın.

Bazı şeylerin peşine takılıp (işte şunu bunu yaptık, şudur budur, bu hayırlı iştir..) Hayır, hiç bir şeyle, hiç bir şeyi bitiremezsiniz. An andır, yapılan geçmiş zamandır. Yapılacak olanların kapılarını aralamak gerekir. Yani yaptıklarımızın, bir kaç hayrın, iyiliğin, şunun bunun peşine takılmak değil, o anda yapılan, o zaten kayda geçmiştir, onu unutup yapacaklarımızın peşinde koşmamız lazım.

Yaptıklarımız, yapacaklarımızın temel taşlarını oluşturur, hatalarımızla, sevaplarımızla..Hataımızı, yaptığımız hatayı telafi etmeyaptığımız artıları da arttırmak mecburiyetindeyiz ki, kendi içsellliğimize, kendi derinliğimize, kendi güzelliğimize ulaşabilelim. Eğer bir Tanrı varsa, bir Yaratan varsa (işte çizimlerde ilk eğitim olarak verildiği gibi, Ana Parça, Ara

Parça varsa), o yerinde duruyor, ben burda duruyorum. Ben oraya varabilmek için, O'nun bana verdiği prosedürü uygulamadan oraya gidemem. İşte o uygulama (nedeniyle) ben önüme, göğsüme bakmak isterim. Ben bende neyim ? Ben bende nereye kadar gitmişim ? Ben beni, benle beni konuşturabiliyorsam, ikrara sokabiliyorsam ve benim bana olan uyarılarımı, o özün, içsellüğün uyarılarını algılayıp ve hatalarımı, eksilerimi artıya çevirebiliyorsam, bir başka şeye ihtiyaç yok. Bu bizi çok ileri, istenen boyutlara doğru, söz verdiğimiz boyutlara doğru taşıyacaktır. Onun için, ne Ana Parça, ne Ara Parça, hiç bir şey, hatta göçtükten sonraki orası bile değil, "burada ne yapabiliyorum ?". Bu gerçeğimin içinde aileme, eşime, dostuma, görevime, şuna buna, ne yapabiliyorum ? Yani maddeyle maneviyath bütünleştirip ne kadar zaman birimi içinde, bu nötrlük içinde hizmet verebiliyorum ? Bunu denetlemek zorunda hissediyorum kendimi. O zaman pek çok şeylerin, yanlışların karşısında bile yapılan, yani benim yaptığım, birilerine yaptığım yanlışların karşısında da dikilebiliyorum düzeltmek için. Bana yapılan yanlışların karşısında da dikilebiliyorum. Onu da kendimde ve çevremde düzeltebilmek için. Yani şu bu değil, 66 yılın görüntüsü de (ki o yaşandı), onlar bana ne vermiş, ben bende bunları arıyorum. Niye akıl kalabilmişim ? Neleri sonraya ertelemişim ? Neleri başaramamışım ? Bunları devamlı arıyorum, arıyacağım. Ve kendimle devamlı (hem severek, hem yargılıyarak, gerekirse kavga ederek) bunları yapmaya çalışacağım, zannediyorum..

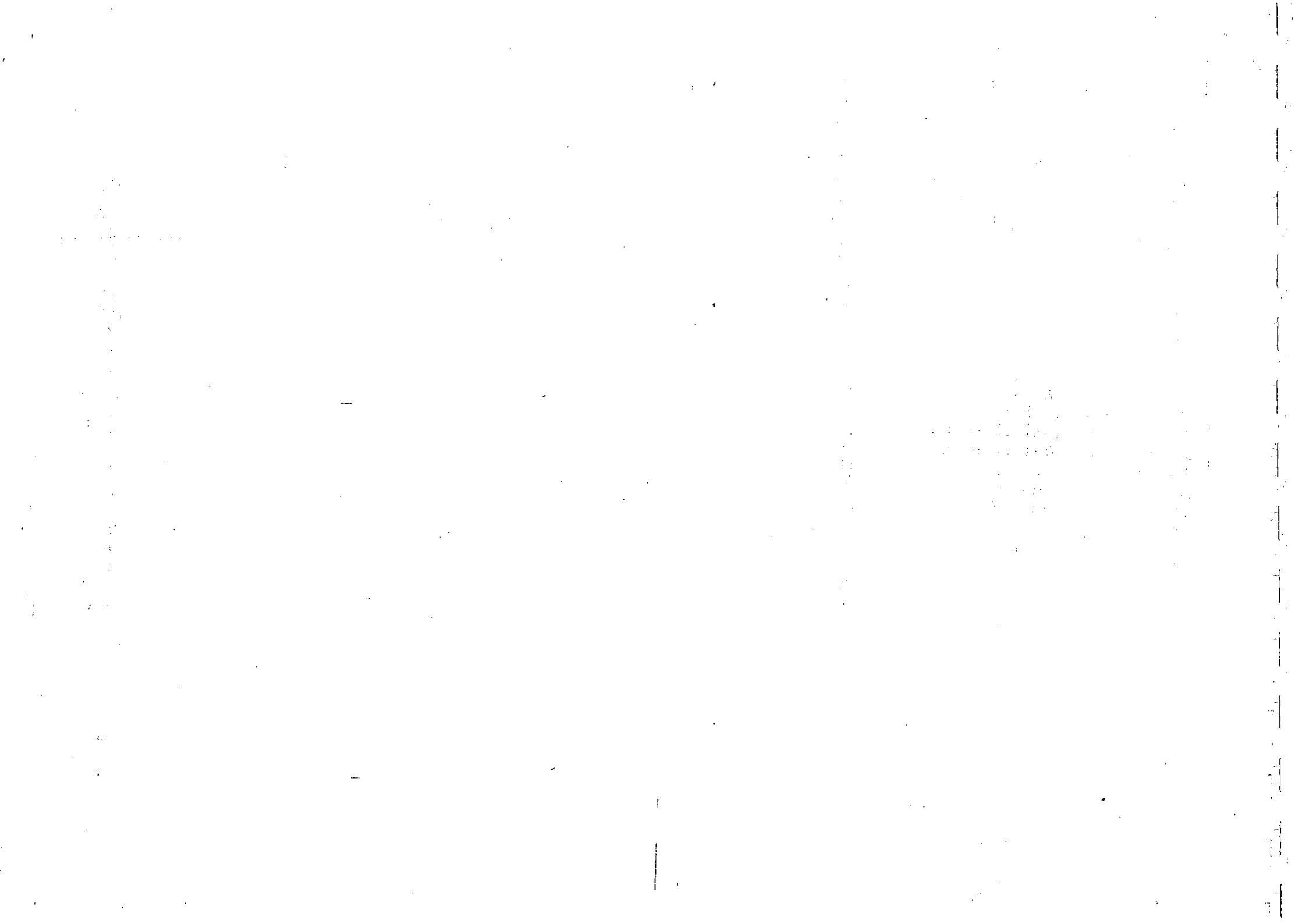
Soru - İnsanın bazan gönlüyle yüzyüze geldiği anlar oluyor. Bu, insanın kendini karşısına alması mı oluyor ?

Cevap - Gayet tabii. Kendisini karşısına alırsa insan, nefsiyle de yüzleşir, gönlüyle de yüzleşir. Üçgenin ucundadır o an. Karşısına aldığı da nefsiyle gönlüdür. Hatalarını da görüyor o zaman. (Ben buyum, bundan başkasını yapamam, elimden gelmiyor) deriz ya,

işte, ne aczin, ne öfkenin arkasına sığınmak insanoğluna yakışmıyor. Ya aczin arkasına sığınırız, ya öfkenin arkasına sığınırız. Ama o anda kendimizi karşımıza alıp (ben ne yaptım ?) demeyi başarırırsak, ne acz kalır ne öfke kalır, ne (benim) demek kalır. Bunları dikkatle yaparsak hem kendimizi hem çevremizi mutlu ederiz. Öfkelerimiz de, kızmamız da, sövmemiz de, dövmemiz de, inanın dövmemiz, birine tokat atmamız okşama gelir. Bu yaşanarak, denenerek ortaya konmuştur. Hiç bir zaman ne eksiksizim diyebiliriz, ne temelli suçluyum diyebiliriz. Her iynin içinde bir nebze kötü, her kötünün içinde de bir nebze iyi vardır. Bizim amacımız iyiyi yansıtmak, yaşatmak, (kötü diye bir şey yok) negatifi de, ikisini de dengeleyerek nötrleştirmek..

- Bu yaşam^agelirken aldığımız görevin ne olduğunun nasıl farkına varabiliriz ? Çevreme, arıtma sahama karşı olan görevimi yapıp yapmadığımı nasıl bilebilirim ?

- Kendini karşına. aldın mı çok güzel irdellersin.

ÖZDEN ALIŞ 372 üzerinde yapılan bir çalışmadan.
(Herkesin kendi yorumunu okumasından sonra...)

- Bu celse, İnsanın varoluş biçimine ve varlığının görkemine özellikle işaret ediyor. En önemlisi, insanoğlunun yaşadığının görselliğine vardiktan sonra, ileri boyutlarda göreceklarının namütenahi, harikulade hayrına şeyler olduğunu anlatmak istiyor. Farkındalık içindeki insanın, kendini farketmesiyle, dünyasal ve ruhsal yaşamının ve madde ötesi yaşamının gerçekleri içindeki buluşmanın tahakkuk edeceğini anlatmaya çalışıyor. Ve insanoğlunun (insanın an be an dediği zaman paragrafında da) insanın anını dahi boşa harcamaması gerektiğini anlatıyor. Mutlulukların kapısını kapamayıp, mutsuzlukları önleme programının şifresini veriyor. Onun için, mutlulukların kapısını sonsuz açıp, mutsuzlukları mutluluğa çevirme programını ele almak lazım. Varoluşu, varediliş biçiminde idrak etmemizi istiyor. Varoluşu, varolduğu anın maddesi içinde kaybetmememizi istiyor. İsraftan kaçının, hizmette var olun, biri binde, bini birde idrak edin, onun ötesine geçerek bedenli bedinsiz mefhumunu bitirip, bir bütünün varlığı içinde yaşamasını öğrenin diyor. İşte, bizler zamanı israf eden, anı hiç hatırlamayan, diğer zamanları da ekseriya boşa geçiren varlıklar olup çıkmışız.

Şimdi diyorum ki, sizin adınıza da şükrediyorum ki, bize bu güzellikleri görebilmemiz için, bugüne kadar ısrarla sahip çıktığımız at gözlüklerini atmamızda büyük fayda getiren bilgilere sahibiz. Bu bilgilerde yaşadığımız, varolduğumuz biçimde, varoluş biçimindeki pozitifle olan anlaşmayla başaraçağımız yücelikleri farkedelim.

Ve bu celsede nefsin etkisinden sıyrılmanın formüllerini de apaçık veriyor. Nefsin etkisinden sıyrıldıktan sonra gönlün bireyi sarması ve bireyin bu gönül içinde bütünün hayrına hizmetini ulaştırabilme programını da veriyor. Onun için arkadaşlar, insanları

tüm yaradılışı mutsuz değil, mutlu olmak için yaratmış. Sınavları aşmak, varoluşu içindeki kendi görkemine ulaşmak, bu görkemle birliği bütünlüğü paylaşmayı anlatıyor. Bunu kendine amaç edinen insanların kavgasız, dövüştür ve gerçek sevgiye ulaşarak barış içinde sevgi ile yaşayabileceğini anlatıyor.

Onun için daim dediğim gibi, insanın aşamıyacağı zorluk yoktur. Yeterki özü gülsün, yüzü gülsün, birliğin bütünlüğün değerini bilsin. Ailede de bu, toplumda da bu, ulusta da bu. Bu mutlak olması gereken. Barış güzel şey. Onun için önce kendimizle barışık olalım. Sonra ailemizle, sonra arıtma sahamıza düşen her zerremizle barışık olalım. Yüzünüz gülsün, özünüz gülsün. Dikkat ederseniz, insanlar hayvanlar, belli bir kalıbın içindeyiz. Fakat o kalıbı o kadar görkemli yaratmış ki, tüm hareketlerimiz yüzümüze akseder. İlk görünüm gözümüze kaşımıza aksettirir. Nefisteyseniz nefsiniz kaşlarınızı çatıyor, gözleriniz öfkeyle bakıyor, dudaklarınız kısılıyor, burnunuz nefretle soluyor. Ama aksindeyseniz, yüzünüz gülüyor, yüzünüze bir güzellik, bir enerji geliyor ve gözleriniz sevgi yayını yapıyor, kaşlarınız çatılmıyor ve tertemiz yürek dolusu samimiyetle kendinizi dışarı vuruyorsunuz. Aynaya bakın. Mutlu olduğunuz zamanda aynaya bakın, öfkeli ve mutsuz olduğunuz zaman da.. Hatta maddede bile bunu teşhis etmek lazım.

Bizim yapacağımız o hale girmiş bir arkadaşımızı o halden çekebilmek, özündekini dışına çekebilmek. O derdini, o öfkesini yatıştırabilmek. Yani içindeki barışı yüzeye, yani kendi kendinle buluşmaya taşıyabilmek. Negatifin üzerini, öfkesinin üzerini, üzüntüsünün, hüsrânının, çilesinin üzerini örtebilmek. Bunu hayvanlara da, bitkiye de, tüm yaradılışa da dağıtabiliriz. O zaman mutlu insanlar çoğalacak. Mutluluk her halükarda yüz mimiklerimize aksedecek. Negatiflerin altında hissetmemeliyiz kendimizi, diyorum.

9.4.2000 Günü Meryem Anı ziyaretinde yapılan konuşma :

- Kısaca Meryem Ana'nın buraya gelişi, kalışı ve ölümü hakkında bir şeyler anlatmaya çalışayım.

Meryem Ana, İsa'nın çarmıha gerilmesinden az evvel, İsa tarafından St. Jean ve Maria Magdalena denilen bir hanıma emanet ediliyor. Bu hanım, Meryem Ana kılığına giriyor, Meryem Ana da yardımcısı gibi görünerek (yani bir zarar verilmesin diye) o şekilde Anadolu'ya doğru (bu tarafa doğru) yola çıkıyorlar.

Meryem Ana, St. Jean, Maria Magdalena ve yardımcıları 3 erkek daha evvela Yedi Uyuyanlar'a geliyorlar. Orada mola veriyorlar, dinleniyorlar. Ve Maria Magdalena orada görevini bitiriyor. Meryem Ana kendi kılığı ile kendi sorumluluğuna giriyor. St. Jean ve 3 havarisi, Maria Magdalena'yı orada gömüyorlar. Sonradan St. Jean ona bir lahit yaptırıyor (yeri Yedi Uyuyanlardadır, göstermiştim). Sonra BülbülDağına doğru yola çıkıyorlar. Buraya geliyorlar. Burasını emin bir yer olarak görüyorlar. Gördüğünüz ev inşa ediliyor zaman içinde. Ve Meryem Ana bir gece, gördüğünüz evin girişten çıkışa doğru olan küçük odasında hayata gözlerini yumuyor. St. Jean ve üç arkadaşı önce kendisini şu arkadaki bir mağaraya götürüyorlar.

Şimdi, bizim bilgimize göre, İsa'nın çarmıha gerilişi bir beden olarak kalıyor. İsa ondan sonra yaşıyor, çocukları oluyor, İsa -Oğulları olarak yedi koldan dünyanın her yerine yayılıyorlar. Meryem Ana'nın defninden sonra bir gece St. Jean ile yaşlı bir adam (Hz. İsa), Meryem Ana'nın buradan naaşını alıyor, bir kilime sararak sırta vurup, şu üstten geçirilip, şuradan dereden geçirip götürüyorlar. Yani oradan alıp şu tarafa doğru (Doğu yönünü işaret ediyor), şu gördüğünüz, bakın orada ot bitmiyor, orada dinlenip arkaya bakıyorlar, şu karşı tepede, onun ötesinde bir yerde Meryem Anayı gömüyorlar. Ve kendisinin tanınması için boynundaki haçı, parmağında ki yüzüğü, hakiki İncili, bir sepet çiçeği ve o

desenli kilimi yanına bırakıyorlar. Zamanı gelince bunlardan tanınanacak.

Buranın bir vazifesi olarak da, Meryem Ana'nın bu yöresinde mezarın bulunmasıyla (kavga çıkmaması için dinler anlaşmaya vardıktan sonra bu mezar bulunacak), dinlerin bütünleşmesi tahakkuk etmeye başlayacak.

Kızımızın anlattığı o rahibe doğrudur (Rehber üyemiz Pınar'ın Meryem Ana evinin nasıl bulunduğu dair anlattıklarına değiniyor). O rahibenin verdiği bilgilerle burası bulunmuştur. O rahibeyi ve bu bilgileri bilmeden önce, biz de aynı bilgileri almıştık. Ata Nirun bunları benim bilgilerimde görünce hayretler içinde kalmıştı. Biz biraz daha ileri gittik, mezarın yerini aşağı yukarı tesbit ettik. Zamanı gelince orası açılacak.

Burası tüm dinlerin birleştiği bir yer. Görüyorsunuz sağ tarafta bir ayın var, bir dua var. İlk defa rastlıyorum, duayı önce Türkçe olarak verdiler. İncilden mesajlar. Çok sevindim. Hep beraber sanıyorum bu mutluluğu yaşadık. Şimdi biz de kendi dilimizden burada bir dua yapalım, az bir sesle de arkasından tekbir getirelim. Meryem Ananın ve tüm göçenlerin ruhlarına fatiha okuyalım...

C.319 Üzerine yapılan çalışmadan :

S - Us akıl üzerinde duralım biraz ?

C - Bakın, tekamül seviyesine göre kimisi daha sık, kimisi daha seyrek us akıllı kullanır, kullanma hakkına sahiptir. Onun için yaradılışın bize verdiği hak edebileceğimiz mükemmellikler, bizim evreleşmemizi hızlandıran öğelerimizdir. Her seviyeden, her tekamül seviyesinden dünyamıza görevliler inmektedir. Beyin onun için çok kapsamlıdır. Her varlık tekamül seviyesine göre onun bir kısmını kullanabilmektedir. Beyin evreleşmenin monitörüdür, ekranıdır. Biz kasetlerimizi her seviyeden dolu getirebiliriz ve gerektiği kadarını kullanarak yaşamlara aktarabiliriz. Onun için niçin nedenleri kendimizde çözmek zorundayız. Anahtarı sizdedir. Akıllı selime ulaşanlar us akıllı kullanabiliyorlar.

S - Ara Parça eğitimini bitirenlere belki bu us akıl da yetmiyecektir ?

C - Elbette..Onun da ötesi var..

S - Yaşarken ölüp tekrar doğmak terimini biraz açar mısınız ? 1.nci sözü yerine getirdikten sonra 2. nciyi almak nasıl oluyor ?

C - Bunu defalarca anlattım, yine anlatayım. Bu yaşamınız için verdiğiniz (seçtiğiniz) sözün yerine getirilmesi bir tanesi oluyor. Yani bir yaşam içinde seçtikleriniz.. Mesela evlenmeyi, çocuk sahibi olmayı, onların sorumluluklarını kabul ettim, geldim. Bunları bir yaşam içinde yapmam lazım. Verdiğim sözler bu.. Bir de görünümün ötesinde verdiğim sözler var. Gecele-ri gündüzleri niye yaratmış ? Yüz kere söyledim size, ruh bu beden içinde kısıtlı değil. Tekamül seviyesine göre hizmete gider. Bunlar bir yaşam içindeki görevler. Verilen sözler insanın hayrına verilen sözlerdir. Kötülüğe hiç söz verip gelinmez. İşte bunları bir yaşam içine sığdıracaksın. İster hızlı bir tekamül ile çok daha kısa bir süre içinde bunları tamamla, kalan süreni boş geçirirsin ; istersen burada bitirir

ve tekrar yeni görevler talep eder, onları da ifa edersin. İşte yaşarken ölüp doğmak budur. Bir yaşamda bunu istersen yedi defa bile yapabilir, bir zaman diliminin tekamülünü bir yaşamında tamamlayabilirsin. Ne kadar tolerans, ne kadar geniş imkanlar ve ne kadar geniş bir zaman birimi tanıyor, o yaşam içinde verdiğin sözlerini tamamlayabilmen için. Ve o kadar adil ki, yani "bu kadarcık yaşamında bunca söz verdin, ama hızlı çalışıp sürenden önce bitirdin, işte sana yeni imkanlar, daha da geliş" diyor. Bakın adalete. Her zaman diyorum, O Yaratan, biz yapanlarız. Biz ne yaptığımızı bilmezsek, yapacaklarımızın da çarçur olmasına neden oluruz. İkmaller, sınıfta kalmalar. Sonra kendinize nasıl hesap vereceksiniz ?

S - Bu söz verip gelmelerin anlık (saliseler içinde) zamanlarda olduğunu söylediniz..

C - ..Tekamülünüzü hızlandırmanız için her türlü imkan verilmiş. Zaten akıl/gönül/nefis üçgeninin çevrilmesiyle ulaşılan akıllı selimin içinde, bu verdiğimiz, verilen sözlerin yerine getirilmesi de vardır. Ama us akılla geçmeyi muallak kaderimizde kabul ederiz. Ve ondan sonra işte bu doğup/ölmeyi kabul ederiz. Yani us akılla mukavelemizi yaparız o zamansızlık içinde ve saliseler içinde yeni sözlerin akdini yapar, benliğimizle bütünleşir ve ondan sonra dünya seviyesindeki yaşama gireriz. Artık saliseler büyük rakkamdır, o kadar çabuk yapılır ki bu, çok ender farkında oluruz. Ama hissedenler vardır. (Yeni bir yaşama başlıyor gibiyim, yeniden doğmuş gibiyim) demez miyiz bazen ? Hiç açık olmayanlar bile bunu hisseder, yaşama bambaşka bir gözle bakar, yargılamaya, sorgulamaya başlar. Bunları yaşıyoruz..

.....

S - İnsan doğarken niçin sakat bir bedeni seçer ?

C - Bakın, en çarpık bir bedenin içinde bile

bir görevli olabilir. Sana en yakın bir örnek vereyim, işte Prof. Hawkins. Bu görevlinin ruhsal tekamül seviyesinin yüksek olması gerekir. O görevliler dünyada büyük başarılar elde ederler, büyük gelişimleri yaparlar. Yine de her olayda en az üç alternatif arayın dediğimi anımsayın.

S - Bir bilgide diyor ki : "...bizim bütün duygularımızsinir yapımızla ilgili. Alınan uyuşturucular o sinirlere dokunduğu için, bazan çok net olmasa da bizim başka alemleri görmemize yardım eder.." Şimdi, hence bu olayın sinir yapısı ile değil, ruh ile ilgili olması lazım. Demek ki ruh sinirsel uyarıları aktivite ediyor diyorum, doğru mu ?

C - Şöyle anlatayım, bütün organlarımızın merkez noktaları (diyelim karaciğer, diyelim göz, diyelim kaslar veya sinir sistemi) bunların merkez bankaları vardır. Ruh oralara yükleme yapar, onlar da en mikro birimlere kadar taşır. Tabii ki bilinçli ise varlık, bunların kontrolünü çok güzel yapar. Şimdi diyelim ki, fiziksel yapısı çok güzel bir insan, fakat ruhsal tekamül seviyesi düşük olduğu için, o güzelliğin içinde bir canlılık, bir sempati olmaz. Yani yayın yapamaz, ışıksız, enerjisizdir. Ama enerjisi yüksek, tekamül seviyesi yüksek bir varlıkta o fevkalade beden, daha da fevkalade olur. Çıplak gözle hiç bir şey bilmiyen bir kimse bile onu farkedebilir. Diyelim ki bir otistik çocuk var. Görünümü hasta olsa bile, öyle bir sevimlilik yayar ki (ruh gücü burada fiziksel yapıya belli bir programı bozmamak için karışmaz), ama zihninin dışında onun cazibesini artırır. İşte bunun içindir ki, yüksek varlıkların huyu güzeldir, ahlakı güzeldir.

S - İnsan yapısını değiştiren bazı şifrelerden bahsediliyor bir yerde, bunlar DNA olamaz mı ?

C - Ben herkesin anlayabileceği bir düzeyde bilgiyi vermeye çalışıyorum. DNA ların ötesinde, bugün bilimin tesbit edemediği uç noktalar vardır. O uç noktalardan, o çekirdekten yayılır her şey, DNA ların

hareketli fonksiyon kabiliyetleri de..

S - Bunlar öz müdür ?

C - O birimin özüdür.

S - O zaman üst benlik DNA ya yollamış olduğu o enerjilerle, demin bahsedilen sinir sistemine gönderilen enerjilerle, o aktiviteyi harekete geçirebilir ?

C - ..O aktiviteyi harekete geçirmek, yani sinir sistemine ulaşabilmek için, o dediğim, bugün bilimin tesbit edemediği o en küçük ve en güçlü noktaya gönderiyor, o da sisteme yayıyor.

S - Bu, Hipofiz bezi olmasın ?

C - Hepsine hükmediyor. O küçük atomun ötesindeki noktalara ruh gönderiyor, onu harekete geçiriyor, o kadar çabuk oluyor ki bu olay, ruhun o gönderdiği enerjiyi, o her zerreye yayılacak gönderdiği enerjiyi harekete geçirmesi.. Aynı zamanda Hipofiz bezinin oraya ulaşmasıyla, o sıvıyı aktarmasıyla, ikisi birden hareket edince, sağlıklı bir dağıtım oluyor. Biz negatife girer de, o Hipofiz bezinin altındaki o noktayı çalıştırmazsak, o yayını yapamazsak, o gönderileni de alamıyor, bankayı iflas ettiriyoruz. Tabii akabinde yine harekete geçsin diye, tekrar gönderilir..Yardım bitmez..

S - Bize geçmişte verdiğiniz rüzgar gülü..

C - Tabii, işte o, orada..

Buradaşunu da ekliyeyim, o DNA haritasını hiç bir şekilde değiştirmeye muvaffak olamayacaklar. Muvaffak olduk zannına girseler de, bu insanoglunun hayrına olmayacak.

S - Yani bulunan DNA haritası doğru mu ?

C - Sanmıyorum, çok kısa. Bir hareketlenme var ama, bazılarının algıları güçlü. Okey diyemiyorlar. Tehlikeli olur insanlık için diye cesaret edemiyorlar. Doğrudur, ulaşılsa da, insanlığı değiştirip (et robotlar dediğim benim) şeklinde değiştirip birbirlerine saldırtırlar. Devletler bu defa bunlardan ordular kurar. Henüz bunların zamanı değil. Ha..şimdi işte

geldik Hüküm Gününe.. Bakın, bunların hepsinin denetimi ile Hüküm Gününün başlangıcı olmasın diyelim. Bunlar yanı sıra, ego ya çalışmalar halinde başlıyor, nefsin beslenmesi şeklinde başlıyor. Gönül harekete geçtiği zaman başlasa, yeni çağın hazırlıkları olarak başlayacak. İnşallah dilerim, Hüküm Gününün başlangıcı değil, umut gününün hızlandıracağı zaman birimine girmiş olalım.

S - Negatife bir zaman için izin verilir, demenizin bir açıklaması gibi oldu.

C - Evet, öyle. Çünkü insanoglu Hüküm Gününün başlangıcında ise, çok acılar çekerek uyanacak. Dileriz bu olmasın.

.....

Sual - Var olmak ne demektir ?

Cevap - Var olmanın idrakına varabilmek için varoluş içindeki sözlerimizi tutmak, kendini bulmak, tanımak, yani ben O'na uydugum, O'nun varederken verdiği vazifeleri idrak ettiğim an varım. İşte bu idraktan sonra artık (var olmak ne demektir ?) i dilediğiniz gibi üretin. Ama bu idraka vardığınız an, o zaman O'nu bilmiş oluyoruz, O'nu tanımış, O'na cidden inanmış, O'nun koyduğu bütün evreleşme sebeplerini idrak etmiş ve o idrak içinde sorumluluğumuzu bilerek artık yolculuğumuza daha ciddi bir boyuttan devam etmenin hazzına ulaşmış oluyoruz, yani varız artık. Gerçekten varız. Çünkü (geçmişte dediğim gibi) insan yaradılışa şahadet etmiş. O yasaların yapılışına, sistemlerin varedilişine, her zerreye, atomun ötesine, onun ötesine, onun ötesine, ruhun, her bireyin sorumlu olduğu ruh parçasının ruhuna işlenen bütün o dizayna ve özün içindeki gerçeklere, kendi ve bütünün özündeki gerçeklere şahadet etmiş. Görmüş nasıl yapıldığını. Onun için biz bilenleriz. Ama burada bizden istenen, bildiğimizi farkedendenler olmamızdır. Yarattı, varız, tekamül ederek yine O'na varacağız. Ama nasıl

varacağız ? İşte o hazzı, o şevki, az evvel dediğim o yerde bizi görüp, hissedip, sorumluluklarımızı da alıp, hiçlik noktasından dünya yaşamını da çakıştırarak, oradaki gerçeğin içinde kaybolma zmi içine gireriz o zaman. Ama önce idrakla.. Kendini idrakla kendinin de bir bütün olduğunu idrak ederek..

.....

(Rablar) → Özün dışında bütünsel bir enerji potansiyeli (hem bireysel, hem bütünsel, hem tüm yaratılmışların gücü ve tanrısal enerji burada mevcut)

→ Devalar

→ Devaların dağılan güçleri

Manevi alem..

Maddi alemimiz

→ Burada bireysel tekâmül var..

↓ Devalar, insanın sorumlu olduğu mekanizmalara (bitki, hayvan, atomun mikrobizimlerinin ihtiyacı olan tüm ruhsal ve fiziksel enerjiyi) gönderiyorlar.

Bu düzen 1, 2, 3 ve 4. ncü madde alemlerinde de aynıdır..

sh. 139'a ek..

Soru - Günah nedir ?

Cevap - Günah, sorumluluklarımızı yerine getirmemek olarak değerlendirilmelidir.

Soru - "Varlığımız Sana emanet" diyoruz...

Cevap - .."Varlığımız Sana emanet" evet, O'na emanet.. Ama O da varlığımızı bize emanet etti. Yani çok ince bir nüans var. Bunu düşünün.

Soru - Ölümden sonraki 52 günün önemini bir daha açıklar mısınız ?

Cevap - Sıfır ile Elliki gün arasında ruh/beden arasındaki bağ kalkar. Aslında ruh hemen terk eder gider de, bağlı kaldığını zannedebilir, diyelim.

9 ncu kitaptaki Spil celsesi ile ilgili çalışma anında alınan kısa bilgiler :

. Siz olan O'nun özüdür. Biz nefsi ürettikçe O olamayız. Akıl/Gönül/Nefis üçgenini kurabilirsek, bizdeki O'na ulaşabiliriz. Sizler siz olarak ulaşacaksınız. Yaradan kısmındaki celal ile cemali biz kaldıracğız. Cemali ürettikçe celali yok edeceğiz. O zaman Yaradan'ın ötesindeki hiçbirşey ile tanımlanamıyan O olanı, O Yüceyi idrak edeceğiz.

. Hakk'ın hakikatını halka vermekle yükümlüyüz Hakk'ın halkını arıtmakla görevliyiz.

. Yokluğun içinde var olmak, O'nun yokluğu içinde var olmaktır. Biz bizim kullarımızız. Kula kul olmak, Hakk'a kul olmanın yoludur.

. Kendimizi hiç ve çevremizi güç olarak kabul edersek, hiçliğimizin içindeki gücü yakalamış, egolarımızı da törpülemiş oluruz.

. Bugüne kadar biz bilinçsizce aldık. Şimdi biz idrak ettikçe yaratılmışlara bilinçlice hizmet vereceğiz.

. Akıl ibredir, Akliselim dengedir.

Ruhun katmanı Ara Parçada bırakılır. Ruhun eterik bedeni, bulunduğu safhanın Spatyum safhalarında görev yapar. Ruhun zerreleri, Beşinci Düzeyden sonra hiz-

mete dağılır ve arındıkça kabuklarından soyunur.

Vücudun yaptığı her türlü yayın, aurada görünür.

Şakralar fizik bedeni harekete geçirir. Fiziksel ve cinsel olarak yaşamımızı idame etmemiz için, şakralar gereken fiziksel organa yaşam gücünü verir. Ama, Alın Şakrasına erişince, yani ruhsal olarak Akıl/gönül/nefes üçgenini kurup, pozitifte isen, o zaman şakralar devre dışı kalır ve Rüzgar Gülü döner. Böylece iki kaşın üzerindeki ruhsal Alın Şakrası hizmete girer ve ruhsal enerjiyi her hücreye yayar. Nefes alır verirken bile, yansıtıcı enerji ona göre ayarlanmıştır. Bizden yansıyan enerji pozitif olarak hizmet verir.

Soru - Nasıl düşünmeliyiz ?

Cevap - Düşünceyi taleplerimiz harekete geçirir. Onun için önce taleplerimizi bilip, düşünceyi ona göre harekete geçirmeliyiz.

Soru - Küfe gidince arınma nasıl olur ?

Cevap - Küfe ancak ruhun her zerresi negatif ise gidilir. Bir zerre pozitif kalsa bile küfe gitmez. O zaman o pozitif zerre, negatif zerrelere arıtır. Hepsi negatif ise, negatif zerrelere kendi kendilerini bu kez Öz'ün denetiminde didik didik ederek, her zerre tertemiz oluncaya kadar temizler ve o küfe gitmiş bütünü parçası olan zerre, temiz olarak bütünü bulur ve kaldığı yerden tekamülüne devam eder.

19.8.2000 gecesi Altınoluk'da alınan bir deyiş :

İnsanoğlu gaflet içinde bir ziynet,
Bunu bilmek istemediği için oldu bir illet.
Bunu sana veren O Yüce, sende bir nimet,
Gafleti yırt, kendine gel, artık yeter,
Kendinde olan değere ver yer.
Ey insanoğlu, yeter artık, zamanı ettin israf
Kendinde kendin için et artık insaf
İsrafın zararı bütüne

Sorumluluk yine kendinden kendine.
Kendini bil ki bulasın değerini.
Çünkü O sende, senin de O'nda yerin..

Soru - Yokluktan var etme veya yaratılma ne demek ?

Cevap - Ana Parçadan Ara Parçanın ayrılması, yokluktan var edilme oluyor. Ara Parçadan çoğalma ise yaratılma oluyor. Biz yoktan varedilmedik. Varlığın içinde var edildik.

Soru - Ruhsallığımıza ulaşabilmek için hangi şakramızdan....

Cevap - ...Sendeki seni yüceltmek için kimi şakra kimi başka bir şeyle ruhsallığını bulur, bunlara takılmayın. Düşünce olan Beş Duyu Ötesi duyularınızı bilinçli kullanın. Öğrenciliğin sonrasında hem öğretmen hem öğrenci olacaksınız. Öğretmen iken de öğrenciliğini unutmayacaksınız ki, hem kendini bir yere taşıyıp, hem isteyenlere hizmet edebileceğiniz. İyilik diye yaptığınız bir çok hareket aslında iyilik bile değildir. İyiliği önce kendine yapamıyorsanız, başkalarına yaptığınız rüyadır. İyiliği önce kendine uygulamalısınız. Keza rüyaların da esiri olmayın. Çünkü rüyalar streslerin, şuur altının veya ruhsal tekamül seviyesinde yapılan beden dışı görevlerin aktarımları olabilir. Bunlar denetlenerek fark edilmelidir. Velhasıl O Yaratandır, biz yaparak tekamül edecek olanlarız.

Soru - Spastik varlıkların tekamülü nasıl oluyor ?

Cevap - Spastik gibi eksik bilinçli doğan varlıklar Üçüncü veya Dördüncü düzeyden gelmişlerdir. O düzeydekinin parçasıdır. Dağılıp toplanmayı öğrenmiştir. O ızdırıp duymaz. Onun sorumluluğunu ve tekamülünü üst beni yüklenmiştir. Onun da tekamülü katlanarak artar. İzdirabını o düzeydeki ruh duyar,

buradaki parça farketmez. Ama o da çevresine hizmet verir, yani onları tekamül ettirir.

Soru - Sevgimizi bir nokta üzerinde yoğunlaştırarak, o nokta kabul ettiğimiz negatifteki insanların mesela bozuk genlerini düzeltebilir miyiz ?

Cevap - Bu yanlış bir soru, neresini düzelteyim. Bir kere genler böyle gelmemiş, biz kirlete kirlete bu hale getirdik. Şimdi pozitifliği yoğunlaştırarak o genleri Yedi göbek öteye kadar temizliyoruz. Yediyi düzeltebilince bir öteye geçiyorsun. O zaman pozitifin dehşeti, o güzelin dehşeti doğunca, bunu başkalarının da görmelerini sağlıyorsun. Bütün güzellikleri (artık hangisi ise) sen yaşamına geçirirsen, onu harekete geçiriyorsun. Ama sevgiyi yoğunlaştıramazsın. Sadece barajın kapılarını açarsın, o kadar. O kendi akar gider. Vicdan da bile denge gerek. Dengesiz vicdan maraz olur, ruh hastası olursunuz. Kimseyi ne üstünüzde ne altınızda görün, siz kendinizde yaşamalısınız. Sağlam kafa sağlam vücutta bulunur. Sağlam vücut, ruhsal mekanizmalarını işleten vücuttur. Ruhsal ve fiziksel dengelerini kurmuş vücuttur.

Soru - Peki sevgi nasıl aktarılıyor ?

Cevap - Bireysel tekamülde iletişim varsa, o bu frekansı yakalar. Bu iletişim yoksa, algılama da yoktur. Yaradılış sevgiden varedildiyse, sevgi, cazibe çekimine tabi olarak uyarlanır. Mesela tekamül seviyesi aynı olan varlıklar, dünyaya dönüşlerini birlikte hazırlarlar. Bu da sevgiyle olur. Sevgi dengedir. Ama bilgi mutlaka eyleme dönüşmelidir. Sevgi/Saygı/Şefkat bütünleşince ilahi sevgiye yükselir. İçsellik dışa dönüşü hayırları yakalıyacaktır.

Soru - Ezoterik anlatımlarda şeytana tapanlar kendilerine bir yıldız şeklini rümu olarak almışlar. Nedir bu ?

Cevap - Negatifi üretenler, şeytana tapanlar, bu beş ucu, yani negatifin beş ögesini üretip, saatin tersi yönünde döndürerek negatifi üretirler. Ama Akıl/gönül/nefis üçgenini kuranlar ve bunu saatin

dönüşü yönünde döndürenler, ürettikleri pozitifle bu negatif güçleri alt ederler.

Soru - Dördüncü düzeyin bitimi ile nefis de bitiyor demıştiniz. Ama tekamül devam ettiğine göre nefsin de var olması lazım. Bunu açıklar mısınız ?

Cevap - Nefis, Dördüncü düzeyden sonra değişik bir kavramda yine vardır. Ama artık gönüle hizmettedir. Tekamüldeki itici gücümüzdür. Hizmette yarış veya daha çok hizmet etmek için bir çabadır. Bu çaba kavramı bizi tekamül ettiğimiz sürece ileriye doğru taşıyacağı için ve tekamülümüz için de bir dürtü olacağından gereklidir. Nefis, pozitifte yarış olarak o düzeyde vardır. Ama eğer o varlık bir zerresini dünyaya yollarsa, inen o zerrede nefis de çok güçlü olacağından, nefisini dengelemesi lazımdır. Yozlaşırsa bir felaket olur, Hitler gibi, Humeyni gibi..

Soru - Bilinçli varlık nasıl olunur ?

Cevap - Akılla Gönlü bir edip, Nefsi eğiterek Akliselimelime varan varlık, üçgenini çevirerek Vicdan mekanizmasını çalıştırır. O çember çevrilince eylemlerinde Dikkat olur, Mantık olur, Şuurlanır. Yani idrakı açılır ve İç Şuurunun (ruhun) idrakına varır ve bunu Dış Şuura (beynin kullanımına) aktararak vicdanlı eylemlerin sahibi olur. Artık ondan korkulmaz. Akliselimelimi bilinçli kullanarak yer ve gök bilgisine sahip olur, eylemine geçer. Daha evvel yer ve gök bilgisini Altıncı Hissinden bilgi çekerek vakıf oluyordu, şimdi ise bilgisine sahip çıkarak, eylemine geçiyor.

İşte bilinçli insan böyle yaşar.

Soru - Yine küf'e dönmek istiyorum. Küf nedir, madde midir ?

Cevap - Küf, yaradılışı bünyesinde muhafaza ediyor. Her şeyi etkiliyor. Her şeyde var, ama yok, Tanrı gibi. Ara Parçaya biz varınca o da yok olacak. Bizimle var edildi, bizimle yok olacak. Bütün madde dünyaları, bütün madde, bigbang ile küften başladı. Her şeyin oluşumunda ilk o var. Kum tanesinde, onu meydana getiren atomun en bölünemez, en ufak, artık enerji olan parçasında da o var. İlk yaratılan o. Her zerrenin oluşmasında o var. Küf madde ama, Ara Parça madde değil. Küf, maddenin oluşmasında baş etken olan arı, pozitif unsur diyelim. O arı zerreye kadar temizlendiği için, islah gezegenlerine gidenlere (küfe gitti) diyoruz.

Soru - Önceki öğretilerimizde hep bir geçiş kapılarından bahsedildi. Bunun mecazi bir terim olduğu belli. Gerçek anlamını bize anlatır mısınız ?

Cevap - Şimdi, maddenin ötesinde manaviyatın işlevliğini sürdürdüğü mekanlar vardır. Geçiş Kapıları da bunlardan bir tanesidir, yani bir şeklidir. İnsanoğlu maddeden sıyrılamadığı için maneviyatı tahayyül bile edemiyor. Ve dolayısıyla insanlara garip geliyor. Oysa enerji merkezleri vardır, geçiş kapıları vardır, gidiş/geliş kapıları vardır. Yani bunları merkezler diye tanımlıyabilirim size. Tam anlamı ile kelimeye vurmak mümkün değil. Yani süptilleşerek, zerrelere dağılarak, insanoğlu dünyada yaşadığı zaman birimi içinde bile, ilahi alemle alış verişi, gidip gelişi olur. Ve belli merkezleri kullanır. Diyelim ki gidip geleceği merkez Piramitlerin olduğu yerde, diyelim ki Honaz'da, diyelim ki Amerikada, Kutuplarda...

- Hatta bizim Şifa Tepemizde bile..

- Bizim arazimizde de var, diyelim ki burda. Oradakiler bu kapıdan geçme programını alır, dağılır, gelir ve saliseler içinde bu kapıdan geçerek ilahi alemdeki sistemler arasındaki görevine gider. Buradaki

oradan geçmesi gerekiyorsa oraya gider. Yani o görev anında zaman/mekan mefhumu kalkmıştır, ulaşır, ulaşabilir. Uykuda iken de bunu yapabilir, dolaşırken de bunu yapabilir. Oturduğu bir ağaç dibinde daldığı an yine geçebileceği o merkezlerden geçer. Çünkü nasıl dünyada belirli yerler vardır, hastane, okul gibi, başka yerde onun işi yapılamazsa, işte bu belli geçit yerlerinin dışından da öyle gönlüne göre şuradan fırt diye dalıp gidemez. Aksini söyleyenler yanılırlar. Bir plan, bir program, mükemmel bir dizayn şeklinde olur bu. Çünkü zarar vermez orası. Ona göre düzenlenmiştir. Kara delikler, ak delikler gibi..Öyle harikulade bir olaydır, gidilir ve dönülür..

- Bu bölgelerin frekansları mı farklıdır ?

- Tabii, çok farklı.

- Geçiş frekansını ruh kendisi mi ayarlar ?

- Ee tabii..Geçiş frekansı her ruhun tekamül seviyesine göredir. Nasıl şimdi otomatik kapılar yapıldı, girerken kendiliğinden açılıyor, aşağı yukarı öyle..

- Yani hak ediyor, onu hakettiği için rahatça geçiyor ?

- Evet, geçer ve gider. Her frekansa göre o mekan kendini ayarlar. Tekamül seviyesine göre zarar görmeden geçip gitmesi için ayarlar..

- Peki, hak etmemiş biri geçmek isterse ?

- Hakkı olmayan oradan geçemez. Farkında bile olmaz. Hakkı olmayan, o hakkı elde edemiyen giremez. Cebinizde paranız yoksa biletli yerlere giremezsiniz, onun gibi. Burada hiç giremez. Ona o kapı açılmaz. Sen oradan geçersin, o orada kalır, anlamaz bile senin gidip geldiğini. Her yerde hak eden hak ettiğini alır. Ki daha neler var, bunlar öğrenebildikleriniz.

- O aleme göçenlere (geçiş kapılarını bulabilenler) diye dua ediyoruz. Demek ki bu kapıları bulamıyanlar da var ?

- Tabii, bulamamak ve dünya muallağında kalmak da var. Dünya muallağının ötesine geçmesi gerekir.

Onlar dünyada gezerler. Uyuttuğum çok insanda rastladım. Hatta filmde bile gösterildi, bir tünelde kalmıştı askerler, hala orada askerlik yapıyorlardı. Y'ın evinde yıllar önce öyle biri vardı. Adamı çocukları altınlarını alabilmek için zehirleyerek öldürmüşler, cesedi günlerde evde kalmış. Evde bir tuhaflik vardı. Belli yerlerde ağır bir koku. Sonra nedenini düşünürken gördüm, adam hala altınlarını bekliyordu. Dua ve şifa ile kurtuldu ve gitti.

- Dünya muallağında kalıp bizi etkilemeye çalışan varlıkları, onların yol açtığı obsesyon olaylarını biliyoruz. Ama yer yer görünen evliyalar da var.

- Şimdi bakın, her olayda en az üç alternatifini düşünün dedim. Varlık kendi dünyasal yaşamından kopamıyordur, yükseltemiyordur. İkincisi, halisülasyondur, çocukluğumuzdan beri bize anlatılagelenlerdir. Kendimiz birinden de bir şey duyduysak, onu bayağı görmüş gibi yaşarız. Şuur altımızda canlandırırız. Üçüncüsü, yüksek bir varlık enerjisini bırakmıştır. O enerjinin hareket halidir. O da olabilir.

- Muallaktaki bir varlığın bir bedenliyi etkisi altına almak istemesi de olabilir mi ?

- Olur tabii. Ama o konumuzun dışında. O obsesyon olayı..

- Bedri Ruhsalman kitaplarındayazar, ruhlar maddeye etki edemezler der, mutlaka bir aracı varlığa, bir medyumik yapıdaki bedenliye ihtiyaçları vardır der.

- Şimdi, bir yönüyle doğrudur. Ama aldığımız bilgilerde bilinçli bir varlık maddeyi dağıtıp toplamayı öğrendi ise, üst düzeyden gelen, bizim üst düzeyimizde yaşayan (mesela uzay araçları ile gelenleri) düşünün. Maddeyi dağıtıp toplayabiliyorlar, araçlarını isterlerse gösteriyorlar, istemezlerse göstermiyorlar. Onların da kullandığı güçleri var. Yani göçen biri bu güçlere sahipse, bir görev üzere de bir şeyi insanlara kanıtlamak istiyorsa, onun medyum

aracına ihtiyacı yoktur. Neden birini kullansın ki, maddeye hükmedebiliyor, dağıtıp toplayabiliyor..

- Bunu öğrenemedi ise ?

- O zaman medyumik bir bedenliyi kullanır işte. Ama o zaman da o görüntüler olmaz. Varlığı kullanarak ona bazı şeyleri yaptırır, o kadar. O görüntüler olamaz. İnsanın gücünü küçümsemeyin, pozitifte de, negatifte de.

Soru - Toplu göçüşler negatiflerin birikmesi sonucu oluyor. Peki bu negatifler birikmeseydi, o toplu göçüşler olmayacak mıydı ?

Cevap - Yine olacaktı. Ama dağınık yerlerde bireysel geçişler olacaktı. Geçiş anını değiştiremeyiz ki. Şu anda bile bir toplu göçüş yok, ama her saniye kaç kişi göçüyor.

- Allahın dediği oluyor, diyebilir miyiz ?

- Hayır, Allahın dediği olmuyor. Yaptığımız anlaşmanın tahakkuku oluyor. Her şeyi Allah'a yorumlamayın. Biz, yaptığımız anlaşmanın karşısını yaşıyoruz. Biliyorsunuz, geçiş sebebini gelirken de alıp gelebiliyorsunuz, burada da seçebiliyorsunuz. O hak verilmiş bize. Yani mutlakta da getirebiliyoruz, muallağımıza da bırakabiliyoruz. Peki olan hangisidir, işte burası meçhul. Onu bilemiyoruz. Geçiş anı, ilahi yasalar ve ilahi plan mucibi işliyor, ama geçiş sebebini bize bırakmış.

Her şeyi Allah'a bırakmayın. Yani elinde sopa beni oradan idare edecekse, beni ne demiye burada, tekamüle bıraktı ? Tabii ilahi yasalar asla değişmez. Orada benim özümle dünyaya inen parçam arasında yapılan bir anlaşma gereği dünyaya iniyoruz. Tekrar dönüş anımız belli. Ama göçüş sebebini buradaki parça ile özü arasındaki anlaşma tayin ediyor. Bakın, kızım intihar etti, bir sene mezarlığa hiç konuşmadan gittim, geldim. Orada bir kaç hoca değiştirdim. Hatırlıyorum hocanın biri, muhterem bir beyefendi idi, ona sordum, yani katili arıyorum, "apartmanın dördüncü katından düştü, neden

altıncı katından değil ?"Her halde ilmi güzeldi, o zaman aklıma da yattı, bana "orada davetiye aldın, dedi, oradan yukarı-gidemezdi". Yani Hocanın demesi, Allah davetiye gönderdi..

Hayır, aslında özünün çağrısını orada aldı. O anda aldı ve gitti. Bir sebep gösteriliyor, o sebeple gidiyor.

- Peki, Azrail'in rolü ne ?

- Azrail doğum meleğidir. Hem bu aleme, hem o aleme doğuşlarda yardım eder. Azrail bile yapacağı yardımı, davetiye ile o anda öğrenir, o bile bilmez.

Soru - Bitişik doğan çocuklar iyiye alamet değil dediniz, dün akşamdı galiba. Oysa şimdiye kadar pek çok oldu bu olaylar, Siyam ikizleri falan..?

Cevap - Ama şu son zaman arttı. Hayvanlardada arttı. Şimdi, iyiye alamet değildir demedim, kötüye yormadım, insanların bazı şeylere dikkatini çekip, kendilerini bulmalarında hizmet veriyorlar dedim. Nedir bu doğa üstü olay ? Ben neyim ? Bu ne ? Bu nasıl oluyor ? Yani, kavgayı savaşı bırakıp, bir şeyleri düşünmenin zamanı geldi. İnsanları bir şeylere doğru çekiyor. Mesela Ozon tabakasının delinmesi, güneşteki patlamalar, bunlar da bir şeye doğru çekiştir. Bu doğal afetlerin, sellerin, kuraklığın bir sebebi var. Yani bir değişimin vukubulacağını, bu değişimin de olumluya veya olumsuzla sebebinin biz olduğumuzu, bize bazı şeyleri düşünmemiz için bazı uyarıcı fiziksel ve ruhsal temalar, olaylar gösteriliyor. Bizim bir şeyleri artık düşünmemiz lazım. İnşallah başarırız. Oyle zaman gelecek ki, armut aşılıyacaksınız, elma olacak. Yani yaptığımız yanlışların belirtilerini görebilmek için olaylar size bir şeyler getirecek. Biz hep uyarılıyoruz. Her şeyin bir karşıtı vardır.

Soru - Tepeden tırnağa negatif ile yüklü bir insanda bir nüve iyilik var. O nüveyi harekete geçirebilirseniz, o insan kurtulabiliyor. Dünyanın durumuna uygularsak bunu, her taraf negatif, berbat.. Ama bir Yaren Ailesi ufacak bir zerre, pekala ortalığı

düzeltebilir.. Bu düşünce doğru mu ?

Cevap - Tabii doğru. nerelere ulaşabildiğimizi görmüyor musunuz ? TV de böyle konular eskiden var mıydı ? Tüm dünyada pozitif hareketler başladı. Bir radyo istasyonundaki spiker de sesinin hangi evlere ulaştığını bilemez, ama dalgalar onu her yöne yayar. Değişim başladı. İnsanlar artık kaybettiklerini arıyorlar. Arayış içindeler. Gençlerde büyük bir arzu var.

Soru - Daha önce "küfe gidince arıtma nasıl olur ?" diye sorduğumda, "küfe ancak ruhun her zerresi negatifte ise gidilir, bir nebze pozitif kalsa bile küfe gitmez" demiştiniz. Ancak geçen gün (ruhta hiç bir zaman negatif olmaz) dediniz. Bu ikisini bağdaştıramıyorum ?

Cevap - Bakın ruhun zerresi ve özü.. Özünde hiç bir şey olmaz. Ruhun kabuğu bedenidir. Bedeni niye hesaba katmıyorsun ? Ruh yaşlanmaz, ruh kirlenmez, ruh hiç bir şey olmaz. Ama dünyasal yaşamı içinde yaptığı yanlışlarla, yani negatifle onun üzerine yığılan yanlışları, her zerresindeki o yanlış, ruh yine kendisi temizler, onu anlatıyorum.

- O zaman (zerresinin yaptığı yanlışları arıtmak üzere küfe gider) desek olur mu ?

- Evet olur. Ruhun özünde hiç bir kirlilik olmaz. Benim anlatmaya çalıştığım budur. Ruh kirlidir dedin mi, özü de kirlenmiş olursun. Bu ayrımı düşünmedikten sonra bu işin içinden çıkamazsın. Çünkü ruhun özü, potansiyeli kirlilik olmaz, yaşlanmaz, Tanrı gibidir, O'ndandır çünkü. Ama dünya yaşamı içine inen zerrenin (nefsin etkenleriyle) yaptığı yanlışları, yine ruh kendi, o zerrelere dağılarak arıtır. Zerrenin yaptığı yanlış arıtır. Yani bütünde bir yanlışlık yok. Bir zerrenin dünya yaşamı içinde, hatta yaşamları içinde, bir zerre dahi dünya yaşamı içinde yanlış yaparsa, Hitler'i ele alalım, o tekamül etmiş bir varlığın minicik bir zerresi. O zerre dünya tekamülü

içinde nefse uyup, nefisle yaşadığı zaman yaptığı yanlışları, nefisten ayrılıp o aleme gittiği zaman görüyor. Eğer o kadar kirlenmişse, küflükse, gider ve yine kendi temizler.

- Bütün zerrelere kirlilik ise, her zerre negatif ile yüklü ise, o zaman kendi de arıtamıyor, özü arıtıyor, öyle mi ?

- Kendi özü zaten, o zerrenin özü arıtıyor. Özün denetiminde.

- Şöyle demiştiniz : (..eğer hepsi negatif ise negatif zerrelere kendi kendilerini bu kez özün denetiminde didik didik ederek, her zerre tertemiz oluncaya kadar temizler).. Onun için sordum ?

- Temizler..Ama buraya inen o zerrenin de bir özü var. O öz temizler. Öbür öz, onu temizlenmeden kendine katamaz.

- Görevli öz temizler yani ?

- Tabii tabii..Dünyaya inen görevli öz onu temizler. Şöyle düşünün, en alt düzeylerden gelen zerre o kadar kötü olamaz, daha o deneyimlerden geçmemiştir. Yine yüksek düzeylerden gelen zerrelere burada bahis konusu.

Şimdi anlaşıldı mı ? Küfe giden varlık, kendi varlığı içindeki özü yakalar, o öz temizler onu. Dünyadan ayrıldı ya, dünyadan ayrılınca nefis onunla gitmedi ya, yaptığı nefsanियeti oradan izledi ya, işte oradaki özü, kendi temizliği, onu arıtır. Öz O'dur, ruh O'ndandır. Oldu mu şimdi ? Duh kirlidir diye insanlara anlatırsanız, ruhun kirlilik olduğunu sanırlar. Bu yanlış düşmeyin.

Soru - Yani buraya gelen zerre kirlendiği zaman, zerrenin de zerreleri...

Cevap - ..zerrenin özü kirlenmez.

- Hayır, öz demiyorum zaten, zerre..

- zerre de kirlenmez. Negatif yığılır ona. Şimdi, dünya yaşamı içinde bunun idrakında değildir. İlahi plana geçtiği an, nefis burada kaldı ya, bütün yanlışları görür öz, o zerrenin özü..Hemen yanlışları

Soru - Neden var edildik ?

Cevap - Ara Parça'dan Yaratan tarafa kadar niçin yaratıldığımız ifşa edilmez. Oraya gelince anlarsınız. Herkes bu tekamülü bitirdiği an, Yaratan'ı bilecek.

Soru - Küçük ve büyük kıyımları bir daha anlatır mısınız ?

Cevap - Büyük kıyam daha önce hiç yaşanmadı. Önce küçük kıyımlar yaşanacak. Ona (Büyük kıyama) Dokuz kıyamda varılır. Onuncuyla O'nda toplanılır. Ondan sonra yeni bir dağılış ve Yaratan'dan öteye doğru gidiş. Orası her şeyin bittiği bir yer. Orada yeni bir programla karşılaşılabilecek.

Soru - Dünya nüfusu neden artıyor ?

Cevap - Belki bu dünya tekamülünü bitirdi. Ama alt seviyenin toplanmasında görevli olduğu için tüm diğer gezegenlerden son kalanlar buraya geldi ve onların gelişmesinden sorumlu olan ve daha önce tekamülünü bitirenler de buraya gelerek bedenlendi. Bu sebepten bu kadar kalabalıyız. Sanıyorum dünyaya benzer gezegen sayısı azaldı. 17 kaldı galiba. Bu ruhsal baskılar da bundandır. Baksanıza şiddet çocuklara kadar indi ve negatifin her türlü her an karşımıza çıkıyor.

Soru - Nefsani eylemler de görev icabı olabilir mi ?

Cevap - Nefsi şeyler hiç bir zaman görev olamaz. Çünkü nefsi aşmak görevdir. Sorgulamayı kendinize, gözlemciliği başkalarına uygulayın.

Soru - Birine kötülük yapan, bunu kendine mi yapar ?

Cevap - İnsan başkaları için bir kötülük yaparsa, tüm hücreleri negatif yayar. Dolayısıyla zararı çevresine de olur.

Soru - Böylelerine karşı nasıl davranmalıyız ?

Cevap - Sabrı uygulamalıyız. Olayları kabul etmeli ve negatifi pozitif çevirmek için hatanın üzerine sabır ve sevgi ile gitmeliyiz.

Soru - Öz, ruh, beden, can.. Bunları bir daha tanımlar mısınız ?

Cevap - Beden ruhun kılıfıdır. Ruh O'ndandır, Öz O'dur. Hayatiyet taşıyan ruhtur. Bedene hayatiyet veren candır. Ruhun özü candır. Can Öz'de mevcuttur.

Soru - Burçların etkisi nedir ?

Cevap - Burçlar fiziksel enerjidir. Doğan kişiyi fiziksel olarak etkiler. İnsanların hayatını burçlar yönetemez. Tam tersine, yaşayan kişiler o günkü burcun etkisinden yararlanırlar.

Soru - Pozitif enerjiyi ne zaman çekebiliriz ?

Cevap - Nötr olduğunuz zaman pozitif enerjiyi çekebilirsiniz.

Soru - Adamak nedir ?

Cevap - Bizler kendimizi çeşitli şeylere adıyoruz. Halbuki önce varlık olmamız gereğini idrak etmeliyiz ve sağlıklı bir varlık olmalıyız. Yani düşünün varlık olmalıyız. Düşünen kişi gerçeklerini idrak edendir. Düşünmüyorsak, suç işleyen düşünmeyenler olarak kötü miras bırakıyoruz demektir. Keza biz bizde barışa gitmeliyiz. Mutluluğun yolu buradan geçer. İşte adaklarımız bunlar olmalı. Böylece önümüzdeki engelleri kaldırır, gerçek yaşama doğru yola çıkarız.

Soru - Dua'yı soracaktım.

Cevap - Dua önce kendinedir, sonra bütünedir. Sen dua ederken önce kendi eksiklerini bulur, kendini düzeltirsen, o frekans başkalarını da bulur, kendi de örnek olur. Bütünün hizmetine kendin girersin. Açılan kapıdan bütüne gidilir. Kapıyı önce kendin için aralamalısın. İnsanlar dua konsantrasyonu sırasında taleplerine göre fazla enerji çekebilirler. Oysa bu enerjinin dengeli çekilmesi lazımdır. Bu durum özü tarafından ikaz edilir.

Soru - Hz. İsa tekrar gelecek mi ?

Cevap - İsa tekrar bedenlenmeyecek. Onun ettiği tohumlar insanlarda yeşeriyor, yeşerecek. İsa sevgi frekansını indirmişti. Sevgi kavramı insanlarda

yeşerdikçe, her insan bir mesih olacak.

Soru - Dört meleğin görevleri nedir ?

Cevap - MİKAIL bize gücü iletir ve her zerreye güç verir. CEBRAİL öz ile bağlantıyı kurar. AZRAİL de çekme gücü vardır. Görünmeyen görünür olmasını sağlar ve görüneni görünmeyene götürür. Bir şeyi yok etmeye kalktığımızda (çiçek koparmak gibi) biz de onun gücünü kullanırız. İSRAFİL hayatı teklikten bireylere üfler. Bir şeyin hayat yapısını anlatan güçtür. Her şey (negatif ve pozitif) onun gücüyle hayata geçer.

Soru - Din sahibi olmak ne demektir ?

Cevap - İnsanın bilinçlenip, insana adım atarak, taleplerini hayra doğru çıkarmasıdır. Bu da insani vasıfları ihya etmekle mümkündür. İnsan olup, tanrısal güçlerimizi kullanarak evrensel bir konuma sahip olmak, dine sahip olmak demektir.

Soru - Ne yapmalıyız ?

Cevap - Biz acaba ne yaptığımızı hiç kendimize sorduk mu ? Bütün mesele burda. Her gün bir nebze kendimize dönüp de (biz n'apıyoruz) deyip, yaptıklarımızı veya yapamadıklarımızı bir denetim altına alsak, yapacaklarımızın çokluğu ve mükemmelliği karşısında kendimiz bile hayrete düşeriz. Yapacak o kadar çok şey var ki. Ama yapmamak için de nefsin taleplerine o kadar çabuk kapılıyoruz ki. Bizim düşünmeden edeceğimiz eylemlerin bizi bir yere taşımayacağını, geri götürme- se de olduğumuz yerde bekleteceğini görmemiz lazım. Düşünmeden yaşamımızı idame ettiriyoruz. Hepimiz bir şeylere kendimizi adıyoruz. Evlatlarımıza adıyoruz, işimize adıyoruz, şuna adıyoruz, buna adıyoruz. Adak oluyoruz yani. Adak olmadan öte, varlık olmanın idrakına varmamız gerekir. Eğer biz varlıksak, kendimizi adadıklarımız da sorumluluğumuzda ise, bunların bir iki üç beş parça bir şey olmadığını, mikrodan makroya tüm yaradılıştan sorumlu olduğumuzu, büyük bir denge içinde sorumluluklarımızın idrakına varıp, hepsini yapabileceğimizi, ki (O'nun olan sizlere O'ndan selam

ile geldim) diyor, yapabileceğimizi hatırlatıyor bize. Yani biz, gaflet uykusundan uyanıp, farkındalığımızı arttırmamız, bize verdiği bence lutuf olan bütün öğelerimizi harekete geçirip, önce sağlığımızdan başlayıp, sağlıklı bir varlık olmayı hedeflememiz lazım. Sağlıklı varlık düşünen varlıktır. Eğer düşünmüyorsanız yoksunuz, düşünüyorsanız varsınız. O zaman düşünen insan, fiziksel ve ruhsal yapısı içindeki tüm gerçeklere eğilen insandır. Eğer biz düşünmüyorsak, akli kullanmıyorsak, Tanrının bize verdiği melekeleri kullanmıyorsak, o zaman (sorumlu suç işleyen düşünmeyenler) olarak da yaşamımıza kötü miras bırakmış oluruz. Hem yaşamımıza, hem çevremize..

Onun için, düşünen insanlar olarak ve bizi bir Yaratanın varlığını idrak ederek, yaradılışımız içindeki gerçeklere uyup, gerçek bir yaşamın sahipleri olmak mecburiyetindeyiz. Ki, biz bizde barışa gidelim, biz bütünde barışa gitme taleplerini çıkaralım. Yani edilen dua, müzik, evrenseldir dedim, dualarımız dahi, biz kendimizi bilir, tanımlar, tanırsak, bambaşka bir seyir takip edecek ve ulaşımı çabuk olacak. Onun için, O'na ulaşmak için O'nun olan bizler, O'nun verdiği her güzel şeyi, nefsi eğiterek kullanmak ve kullanmak isteyenlere de örnek olmak zorundayız. Mutlu olmanın yolu da burdan geçer arkadaşlar. Kendimizi adadıklarımızı yanlışla sürüklemekten kurtuluruz. O çemberi genişletir, ihtiyacı olan pek çok insana yardımcı oluruz. Yani körü körüne itaat, körü körüne insan, körü körüne Kur'an bizi bir yere taşımaz. Bizi biz yapacak olan bizim farkındalığımızdır. Bizim farkındalığımız O'na giden tüm yollardaki (herkesin yolundaki) engelleri kaldıracaktır. Muradı olan insan varlığı yaşama adım atacaktır. Onun için bizler, biz olmaya doğru yola çıkalım.

Soru - Duamızı O'na nasıl ulaştıracağız ?

Cevap - Duanın gideceği yer yoktur. Ama sen sana dua eder, sende bir açılış sağlarsan, o dua bütüne gidecektir. Anlatabiliyor muyum ? Kendine dua

eden insan ne yapar ? Kendindeki eksikleri bulur. Bulmasında o dua yardımcı olur. Kendini düzelten insan, zaten başkalarına örnek olur. Yani dua çok yönlü dağılır. Önce seni sana getiriyor, senden yayılan zaten bütüne gidiyor. Bir de kalıcı oluyor, örnek oluyorsunuz. Neden geçmişten Yunus'lar şunlar bunlar bize örnek kalmış ? Bunlar önce kendinde, sonra bütünde bir yere gelmişler. Yani kendin için o duayı yapıp, o duanın idrakına varmamış, yaşamına geçirmemiş isen, evladın için bile dua etsen bir işe yaramaz. Önce sen, önce ben, önce kendin.. Nede önce ben ? Eğitimde, gönülde önce ben...

S - Yani önce kendindeki noksanların düzeltilebilmesi için güç talep edeceksin ?

C - Evet, dua bu..

S - Yoksa bana şunu ver, bunu ver olmuyor ?

C - Tabii. Zaten nasibi kadarını verecektir. Onlar için de dua et, dua evrenseldir, ama önce sen sende bir yere gelmeyi dua et, sonra bütünün hizmeti için dua et. O bütünün malıdır, o bütüne sen de girersin, evladın da girer, çevren de girer. Ama önce sen gireceksin kapıyı açmak için..

Soru - "...Kainatların birleştiği hayırda var olmanın tecellisini bile yaşayabileceksiniz.." ne demek ?

Cevap - Bunlar yaşanmıştır, vardır. Yani bu seviyede de olsan, öyle bir an içinde gerçek seviyeni yaşarsın. Sen Ona gidemesen bile O sana gelir. Yani öyle bir an.. O ana nasıl ulaşırsın ? Gerçek verdiğin sözleri tutup, o safhaya geçip, nötr ortama girdiğin an onu yaşarsın. Bütün benliğine, her şeyine birleştiğin, her şeyin bittiği, ama her şeyin var olamayacak bir hale geldiği bir ortam. Bilinçsiz ulaştıklarımıza bu bilgi, artık bilinçli ulaşma zamanının geldiğini bildiriyor. Biraz bunlara dikkat edersek, o anları daha çok yaşar hale geliriz ki, işte her şeyin en güzeli.. Kendi özlerinle buluşuyorsun..Her şeyin var olduğu, hiç bir şeyin olmadığı bir ortam...

Soru - Şifa veren nasıl bir güç uyguluyor ?

Cevap - Şifada şifacı (şifa veren) bir şey yapamaz. Bireyin kendindeki güç harekete geçerek, kendini iyi eder. Sizdeki harekete geçmeden iyileşme olamaz. Eylem, yani düşünceyle birey kendini tedavi edebilir. Şifacı sadece ona destek olur.

Soru - İyi huy/güzel ahlak'ı açıklar mısınız ?

Cevap - İyi huy maneviyat, yani üçgeniniz. Güzel ahlak maddeyi (yani cinselliği, parayı, dengeli olmayı) pozitifte kullanmaktır.

S - Cinselliği neden oraya kattınız ?

C - Çünkü yaratılış üretkendir. İki ayrı cins çocuk sahibi olamaz. O sebeple bunların cinsel yaklaşımı yaratılışa aykırıdır. İlahi yasaların dışına çıkamayız.

Soru - O'nun olan sizler ne demek ?

Cevap - Benden geldiğini fark edenler..O'ndan geldiğini fark edip, O'nun olduğu idrak edenler...

Soru - O'ndan olan ne demek ?

Cevap - O'nun farkında olmayan hepsi (doğa, derya, hayvan, bitki, farkına varmamış insan) O'ndan olanlardır. Özünü dışarı çıkmadıkça O'nun olamaz, insan vasfını alamaz. İyide de olsa, bitki gibi yaşar..

Soru - Hep kendimiz için bir şeyler yapıyoruz. Ama çevre için de bir şeyler yapmak lazım. Çevre için bir şeyler yaparken bazı davranışlar karşısında kırılıyor, ümitsizliğe kapılıyor. Böyle bir durumda ne yapmalıyız ?

Cevap - Geçmiş örnek alırsınız. Yunus'lar, Mevlana'lar, her din/dildeki yüceler, hiç kimse popüler olarak el üstünde tutulmamıştır. Siz karşıdan gelen her negatifi kendinizi yaralıyor kabul ederseniz tabii ki yara alacaksınız. Bu yol ince bir yoldur. Bu yolda dövülünür de, sövülünür de, kovulunur da. Amma sen sevgi ile yoluna devam edersen, o taşlar, o size yapılan haketmediğiniz yanlışlar, size gül yaprakları gibi gelir ve siz yara almaz, yıkılmaz, dimdik ayakta durursunuz.

Soru - Sonsuz tolerans doğru mudur ?

Cevap - Önemle belirtiyorum, belki yanlış diyeceksiniz ama, prensiplerimden biri de sonsuz tolerans sahibiyim. Ama bir yere kadar, buna evlatlarım da dahildir. Beni tanıyanlar bilir. Çünkü toleranslarla yanlış da üretebiliriz. Tolerans..tolerans... Baktın toleransınla bir değişim getiremiyorsun, o zaman onu orada bırakmak zorundasın. Çünkü seni de yıpratır, karşıdakinin de yanlışları üretmesine sebep olur. Ama onu bırakırım. Bırakırım ama, pek çoğunu değil. Ne onlar var, ne dostlarvar, ne ihtiyacı olanlar var.. Benim de o dostlara ihtiyacım var. Yani ben bir şey yapıyor değilim. Hepinizden bir çok şey aldım. (Ben yapıyorum) hastalığına tutulmadan, ben mutlu oluyorum, ben mutlu oluyorsam bu mutluluğun karşılığını illa o mutlu olduğum kişiye değil, bir çoğuna veririm.

Mesela bana bir sual gelmiştir, yıllar önce. Bir hanım bir evlatlık almış, malını vermiş, sevgisini vermiş, her şeyi o imiş. Nankör çıkmış. () an aklıma gelen tek söz şu oldu : "Hanımefendi, rüşvet mi istiyorsunuz ?". Siz bunları verirken mutlu oldunuz mu, oldum, şimdi tekrar aynı kişinin size bunların

karşıtını vermesi artık rüşvete girer. O zaman yaptığınız iyiliğin ne önemi var ? İyilik karşılık beklemeksizin yapılır. Ha, bu sizi hırpaladı. Zıyan yok, bir müddet ona tahammül edersiniz. Sonra onu orada bırakırsınız. Çünkü boşa kaybedecek, o yanlış suç ortağı olacak zamanınız yok. Bir çok insanın yardıma ve benim de yenilere ihtiyacım var. İki uzun kaşık düşünün, herkes birbirini doyuruyor. Bir sürü insan var, illa belli kişilere takılıp kalmayın. Sevgi ile bırakın. İncinmemeyi öğrenirsen, incitmezsin de. Önce o şahsa defalarca bildirirsin, bir yere taşınmıyorsa, suç (nefsin beraatına girmeden) bende değilse, çevrem de bunu onaylıyorsa (kendi kendime belki yanlış da yapabilirim), o zaman onun suç üretmesine sebep olmam. Yanlış girmesinde, dini boyutunuzda dendiği gibi günaha girmesinde suç ortağı olmam. Zaman içinde düşünür, isterse doğruyu bulur, isterse yanlışında yürür. O onun sorunudur. Ben bana düşeni yaptıktan sonra, evladım da olsa beni ilgilendirmez. Her bireyin kendi yaşamı, özgür iradesi vardır. Benim haddim değil ki, onun özgür iradesini alıp atayım. Kim ne yapıyorsa kendine yapar. Atalarımız çok güzel söylemiş : "Her koyun kendi bacağından asılır". Ben bana düşeni yapar, bırakırım. İlişkiyi kesmem. Ama ona olan öğütlerimi bırakırım. Ne onu sinirlendirir, ne beni sinirlendirmesine fırsat veririm. Ama onun sorumluluğundan çekilirim. Afaki dialog sürer, içsel dialog biter. Yine iyi niyetimi gönderirim, ama bu düşüncede kalır, eyleme geçmez.

Soru - Yaren grubu olarak burada ne yapıyorsunuz ?

Cevap - Ben bu kuruluşu kurarken çok dolaştım. Bütün kuruluşları, dernekleri, vakıfları vs. dolaştım. Ne yapmak istiyorum ? Kendimi yargıladım. Ben dostluk istiyorum. Ben bir aile istiyorum. Ben arkadaşlık istiyorum. Baş/son olmayan bir yer istiyorum. Herkesin söz sahibi olabileceği, herkesin maddeyi ikinci plana atıp, ruhsal varlığı ile bir arada olmasını, gerçek

dost olmasını, gerçek aile olmasını istedim. O nedenle şart şart koymadım, madde koymadım. Aidat düşüncesine bile girmedim. Göğüslerde etiket olmayı istemedim, gönüllerde istek olmayı düşündüm. "Ayinesi iştir kişinin, lafa bakılmaz" dedim. Gelen bütün medya mensupları ile konuştum, her sorularına cevap verdim, ama yayın hakkı vermedim. Bu gönüllü kervanına katılacak olanların kendiliğinden geleceğine inandım ve Yirmi yıldır bunu böyle sürdürdüm. Her şeyimiz Tubitak'a kalacaktır. Biz başaramazsak Tubitak'a kalacak, başarırırsak (iki üç nesil yetiştirdim) bu meş'ale sonsuza kadar yanacak. İşte biz buyuz arkadaşlar. Yeni gelenlere hoş geldiniz diyor, hayırlar diliyorum.

Soru - Bilgiden nereye kadar sorumluyuz ?

Cevap - Sen tekamül ederek eriştiğin hak ettiğin düzeyde, arşivindeki bilgiden sorumlusun. Pozitifte olunca bunu açığa çıkarmaktan sorumlusun ve çıkarmakta da zorunlusun. Çıkarmazsan suç olur.

Bir de, zerrenin bütünü, bütün bilginin sorumlusu olan Özben'in var. Sen başkalarının ihtiyacı için, görev alıp indiyse, Özbenin aracılığı ile bilgi indirirsin. Bu çok seyrek verilir. Bundan da Özbenin sorumludur.

İnsanlar sorumluluklarının idrakı ile sınıflarını geçer. Onun için, üçgenini kur, akliselimi kullan, nefis beraatı yapma, mutlu ol ama şımarma.. Yaşamın içindeki her anı değerlendirmek gerek. Doğruyu üret, yanlış azalt.

Soru - Herkes şifa verebilir mi ?

Cevap - Zaten şifa veriyoruz. Herkeste bu güç var, kimisinde diploma var. Geçmişinde deneyimlemiş, öğrenmiş, görev almış ve gelmiş. Bunlar gerçek şifacılar. Şifanın nereden geldiğini (Röntgen ışınları gibi, ama onun çok ötesinde) görür, hastalığın yerini bilir ve Yaradan'ın yaradılıştaki bıraktığı enerjiyi çekerek verir. Ona göre verir. Diğer şifa verenlerinki

ise, bütünsel şifadır. Bunlarda hastalık nüksedebilir. Gerçek şifacı gereken enerjiyi gereken yere bilinçli verir. Her isteyen şifacı olamaz. Ama herkes iyi niyeti ile yardım eder. Düşünce ile de şifa gönderilebilir. Gerçek şifacı düşüncesini maddeye dönüştürebilir. Hastayı sanki yanındaymış gibi görür. Hastalık tedavisini ancak gerçek şifacılar yapar, diğerlerin ki bir tesellidir, iyi niyetlidir ama geçicidir.

Soru - Madde ve maneviyatın dengelenmesinin iç şuur ve dış şuur ile ilgisini açabilir misiniz ? Denge nedir ?

Cevap - İç şuurda çıkan talep veya karar pozitif olmalıdır. Bu pozitif talep, düşünceyi harekete geçirip beyine ve oradan da eyleme geçer. Yani beş duyu ile bilinçli talebini doğruya çıkarmalısın. Beş duyu ile yaptıkların, iç şuurun bilinciyle yapılır. Her şeyin deneyimini yaptığın zaman, iç şuur arşivine, eğitim için yaptığın arşive kaydolunur. Sınavın için yükselmekte kullanacağın bilgi, iç şuurun bildiği bilgi, sen deneyimlemedikçe arşivinde yoktur. Deneyimini yaptıkların arşivine kaydolunur. Böylece iç şuurdaki yapılacaklar azalır, yapılmışlar çoğalır. Tekamül budur ve böylece ilerlersin.

Soru - Kendimizi nasıl denetlemeliyiz ?

Cevap - Uyarıları başkasına, eleştirileri kendimize yapalım. Bunu birey, zarargörmeyecek kadar yapıp, olayı sevgi ile bitirip, kendi bütünsel hizmetini kısıtlamamalıdır. Önce biz bizde, biz bütünde var olmalıyız. Gönüllerimizde hissedip, taleplerimizde çıkardığımız, düşüncelerimizle yaydığımız kadarı, hak edeceğimiz olmalıdır. Dilerim bu bilgiler sevgi ile çoğalsın, saygıyla dağılsın.

dost olmasını, gerçek aile olmasını istedim. O nedenle şart şurt koymadım, madde koymadım. Aidat düşüncesine bile girmedim. Göğüslerde etiket olmayı istemedim, gönüllerde istek olmayı düşündüm. "Ayinesi iştir kişinin, lafa bakılmaz" dedim. Gelen bütün medya mensupları ile konuştum, her sorularına cevap verdim, ama yayın hakkı vermedim. Bu gönüllü kervanına katılacak olanların kendiliğinden geleceğine inandım ve Yirmi yıldır bunu böyle sürdürdüm. Her şeyimiz Tubitak'a kalacaktır. Biz başaramazsak Tubitak'a kalacak, başarırırsak (iki üç nesil yetiştirdim) bu meş'ale sonsuza kadar yanacak. İşte biz buyuz arkadaşlar. Yeni gelenlere hoş geldiniz diyor, hayırlar diliyorum.

Soru - Bilgiden nereye kadar sorumluyuz ?

Cevap - Sen tekamül ederek eriştiğin hak ettiğin düzeyde, arşivindeki bilgiden sorumlusun. Pozitifte olunca bunu açığa çıkarmaktan sorumlusun ve çıkarmakta da zorunlusun. Çıkarmazsan suç olur.

Bir de, zerrenin bütünü, bütün bilginin sorumlusu olan Özben'in var. Sen başkalarının ihtiyacı için, görev alıp indiysen, Özbenin aracılığı ile bilgi indirirsin. Bu çok seyrek verilir. Bundan da özbenin sorumludur.

İnsanlar sorumluluklarının idrakı ile sınıflarını geçer. Onun için, üçgenini kur, akliselimi kullan, nefis beraatı yapma, mutlu ol ama şımarma.. Yaşamın içindeki her anı değerlendirmek gerek. Doğruyu üret, yanlış azalt.

Soru - Herkes şifa verebilir mi ?

Cevap - Zaten şifa veriyoruz. Herkeste bu güç var, kimisinde diploma var. Geçmişinde deneyimlemiş, öğrenmiş, görev almış ve gelmiş. Bunlar gerçek şifacılar. Şifanın nereden geldiğini (Röntgen ışınları gibi, ama onun çok ötesinde) görür, hastalığın yerini bilir ve Yaradan'ın yaradılıştaki bıraktığı enerjiyi çekerek verir. Ona göre verir. Diğer şifa verenlerinki

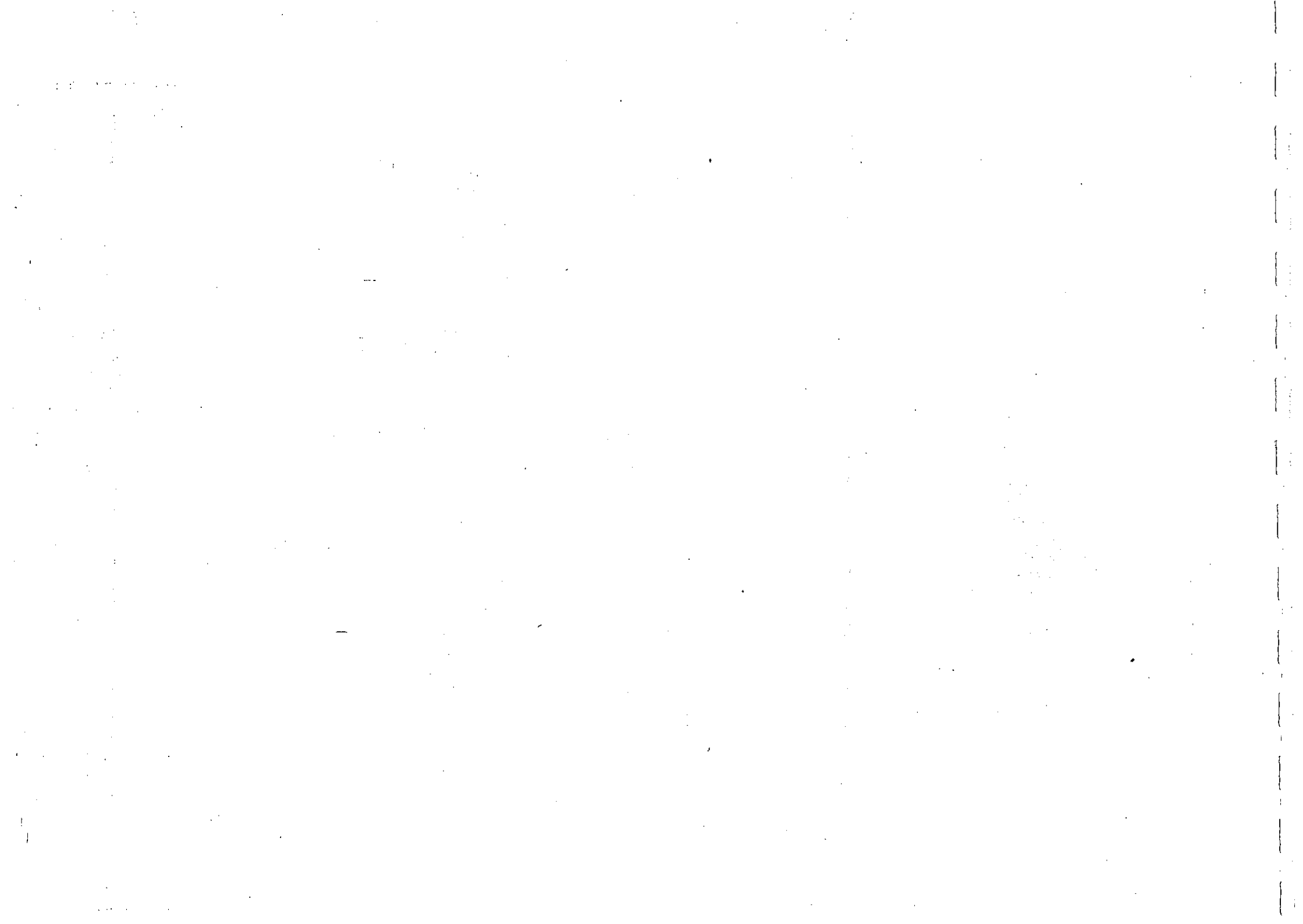
ise, bütünsel şifadır. Bunlarda hastalık nüksedebilir. Gerçek şifacı gereken enerjiyi gereken yere bilinçli verir. Her isteyen şifacı olamaz. Ama herkes iyi niyeti ile yardım eder. Düşünce ile de şifa gönderilebilir. Gerçek şifacı düşüncesini maddeye dönüştürebilir. Hastayı sanki yanındaymış gibi görür. Hastalık tedavisini ancak gerçek şifacılar yapar, diğerlerin ki bir tesellidir, iyi niyetlidir ama geçicidir.

Soru - Madde ve maneviyatın dengelenmesinin iç şuur ve dış şuur ile ilgisini açabilir misiniz ? Denge nedir ?

Cevap - İç şuurda çıkan talep veya karar pozitif olmalıdır. Bu pozitif talep, düşünceyi harekete geçirip beyine ve oradan da eyleme geçer. Yani beş duyu ile bilinçli talebini doğruya çıkarmalısın. Beş duyu ile yaptıkların, iç şuurun bilinciyle yapılır. Her şeyin deneyimini yaptığın zaman, iç şuur arşivine, eğitim için yaptığın arşive kaydolunur. Sınavın için yükselmekte kullanacağın bilgi, iç şuurun bildiği bilgi, sen deneyimlemedikçe arşivinde yoktur. Deneyimini yaptıkların arşivine kaydolunur. Böylece iç şuurdaki yapılacaklar azalır, yapılmışlar çoğalır. Tekamül budur ve böylece ilerlersin.

Soru - Kendimizi nasıl denetlemeliyiz ?

Cevap - Uyarıları başkasına, eleştirileri kendimize yapalım. Bunu birey, zarargörmeyecek kadar yapıp, olayı sevgi ile bitirip, kendi bütünsel hizmetini kısıtlamamalıdır. Önce biz bizde, biz bütünde var olmalıyız. Gönüllerimizde hissedip, taleplerimizde çıkardığımız, düşüncelerimizle yaydığımız kadarı, hak edeceğimiz olmalıdır. Dilerim bu bilgiler sevgi ile çoğalsın, saygıyla dağılsın.

BÜTÜNLENİŞ 108'in AÇIKLAMASI :

- 2000 Yılı bir şey değildi. 2001 Üçüncü bin yılın ilk adımı. Onun için bu başlangıcın sahipleri olarak sebeplenip, sebeplendirme azminizin artması gerekir. Bu güne kadar verilenler artık meyvesini vermeli. Bizden hayırlar aşip bir yerlere ulaşmalı. Bizler hala dünyasal varlığımızın yerçekimi içinde kaybedersek, sanıyorum hedefe doğru emin adımlarla gidemeyeceğiz.

Çünkü bizler "bilen" olarak, bildiklerimizin eyleminde, bileceklerimizin talebinde olursak, "bilmek isteyenlere" mikrodan makroya hizmet verebiliriz. Şimdi bir avuç insanız, bizim gibi bu görevin öncüleri olarak kurulmuş dünyanın pek çok yerinde birey ve birimler var. Bireyler de var, "gezgin" de diyebilirsiniz. Bunların standart seviyeleri mutlaka birbirlerine yakın olmak, hatta bir olmak zorunda. Bu verilen hizmetin seviyesel ortamına artık toplanılması gerekiyor. Bu topluluğun, evrensel topluluğun (hatta bedensizler dahil, katılımlar bizlerle devamlı vardır) bedensizler dahil bütünleşerek, bu günkü ortama negatiften pozitive çevirmek gibi bir mecburiyeti vardır. Yani bizler, arınmış bir dünyayı yapıp, güneşi batıdan doğdurmak mecburiyetindeyiz. (Bu güneş batıdan nasıl doğar ?). Bunu geçmiş söylemiştir. Ben de defeaten seyrek olsa da söyledim size, güneş batıdan nasıl doğar.. Doğup da bugüne gelen güneş, artık kirliliğin ortamı içinde batmaktadır. Eğer biz aralık seviyesini arttırır, bilinç standartlarını çoğaltır ve bilmek isteyenleri de kendi cazibemize çekersek, kirlenmiş ortamı da, "bildim" diyenleri de arıtmak için yola çıkmış oluruz.

Amaç "bilmek isteyenleri" bilip yanımıza çekmek, % 51 in üstüne çıkmak, "bildim" diyenleri bu güçle aratabiliriz ancak. Yoksa "bildim" diyeni arıtmak çok zor. "Bilmek isteyen" de onların elinden kurtarmak çok zor. Ama yapılamazı yok. Mutlaka

yapılır. Bunun için bizler bireydik birim olduk, birimdik bilen olduk. Devamlı sorumluluklar arttı. Hedefimiz bize o yoldan, bu yoldan, şu yoldan, bize binlerce defa gösterildi, sayısız.. Artık hedefin belirlenmiş olması lazım bizde. Hedefe gidecek yolun da nasıl yürüneceği anlatılmıştır. Artık biz yürüyen değil, koşan, koşanı da aşan, hizmete uşan varlıklar olmalıyız.

Onun için arkadaşlar, insanlığın bize verilen, sorumluluğumuzda olan şu bilgileri artık ilm'etmek zorundayız. Ondan sonra da insanlığın hizmetine gerçek amacı biçiminde sunmak zorundayız. Bu güne kadar hem öğrendik, hem öğretmeye çalıştık. Bugün artık öğrenip, öğreneceklerimizin de niçin, nasıl, ne şekilde geleceğini bilenler olmalıyız. Tekrar vurguluyorum, bu güne kadar öğrenip öğretenler olduk. Hep öğrenmeyi bekledik. Bugün artık öğrenen olarak, öğreneceklerimizin davetçisi, bileni olacağız. Öğreneceklerimiz var ama, biz biliyoruz bunun varlığını. (Acaba ne öğreneceğiz ?) demiyoruz. Mutlaka öğreneceğimiz hedef belirli. O hedefe varacak aşamaları bize yaptıracak bilgilerin geleceğini biliyoruz. Bunların bizden bize geleceğini biliyoruz. Onun için bu yolda artık katlanan bir sorumlulukla, katlanan bir evreleşmeyi yaşamak ve yaşadıklarımızı da yaşayacaklara sunmak zorundayız.

Onun için, (zamanı üretirsiniz) diyor bilgide. Bizde nasıl geçmiş bilgilerde diyor, herkes bir yılı kutlar, biz beş altı yılı kutluyoruz. Artık yıllar aya, aylar güne, günlerin saate dönmesi lazım. Bu güneşin doğudan doğup da batıda batarken kirlettiğini, batıdan yepyeni doğup doğuya doğru arıtması gerekiyor. İşte güneşin batıdan doğacağını söyleyen Kur'an bu anlamı kastetmiştir. Bunları bilenler olarak dilerim, hizmette kusur etmeyiz.

Denenleri, yenenleri değil, bırakacaklarımızın peşinde değil, götüreceğimizin peşinde koşmak zorundayız. Sermayemiz azaldı. Ürünümüz çok. Yunus'un

dediği gibi, "onları satmaya geldik". Çok güzel demiş. Onları satmalıyız. Biz dava peşinde değiliz. Tüm zorluklarına rağmen dilerim emin adımlarla yürürüz. Safraları ata ata, hatta atmayı bırakın, silkelenip bırakarak yürümek lazım.

Sohbette adı geçen Yunus Emre'nin anılan şiirinden iki dördlüğü sunuyoruz :

Benim burda kararım yok
Ben gine gitmeye geldim
Bezirganım metaım çok
Alana satmaya geldim.

Ben gelmedim davi için
Benim işim sevi için
Dostun evi gönüllerdür
Gönüller yapmaya geldim.

BÜTÜNLENİŞ 112 ÇALIŞMASI :

Soru - "..erişebildiği gücü kadar aldığını indirmesi, verdiğini görmesi ve gördükleriyle kendine doğru inmesi.." ne demek ?

Cevap - Şimdi, aldığını uygulamak, uyguladıktan sonra uyguladığını görmek, ihtiyacı olanlara onu aktarabilmek. Eğer bunu yapamazsan, ne aldığının hayrı var uygulamadıktan sonra, ne verdiğinin zannı içinde yaşamının bir anlamı var. Dini kitaplar olsun, şu bu, bütün algılanan kitaplarda bu verilmiştir. Aldığını uygulamak, uyguladığını vermek, verdiğinin idrakı içinde evreleşmek..Başka türlü evreleşemezsiniz, Zannedersiniz.

S - Yani buradaki evreleşmek dedğiniz..

C - Evet, kendine inmek oluyor. Kendine inmezse evreleşemez ki ..

Soru - Bu bilgi insanın madde ve maneviyat dengesini kurmasını öğrenerek, üç safhada dünyadaki oluşuma geçişini anlatıyor. Bu insanlığın ilk doğuşu mu, yoksa her enkernasyonunda bu olayı yaşıyor mu ?

Cevap - İnsanlığın ilk doğuşu. Fizik beden oluşumlarını biliyorsunuz. Ama fizik beden oluşumu tahakkuk ederken, maddeleşmesi, ruh da (mitolojiden biliyorsunuz) beden almadan nefse alışmaya, o imtihanları vermeye, yaşama, bedeni olmadan imajla alışıyorlar. O kadar mükemmel bir olay ki, "Hadî git, bedene gir, tekamül et" denmiyor. Ona yaşıyor, daha dünyaya gelmeden evvel dünyada yaşayacağı mutlakları da yaşıyor. Ondan sonra bedeni alıp dünyaya doğuyor. Ve tekamül başlıyor. Çünkü artık nefsi tanımış, aşkı tanımış, sevgiyi tanımış, tanrısal sevgiyi tanımış. O mitolojideki yarı insan yarı hayvan tasvirleri hatırlayın, hayvan tarafı insanın nefsidir. Yani nefisle insanın hayvanlaşabileceği gösterilmiş. Örneklemeler bunlar. Şimdi bu bir hali, bir de İkincisi, acaba her doğuşta bu yaşanır mı ? Her doğuşta benzer biçimde yaşanır. Çünkü her varlık dünyaya gelirken, doğduğu an

tertemizdir. Ana karnında bir takım bilgiler alır, negatiften etkilenir, sevgiyle mutlu olur. O cenin ana rahmine düştüğü andan beri bu evreleşme skalası içine girer. Dünyaya apayrı doğar ve çevre ile beraber değişmeye başlar. 7 Yaş, 14 yaş, 21 yaş.. Yedilerle sorumluluğu artar. Nefse alışmak, sorumluluk almak. Yani dünyaya her gelişinde de o doğuşu yaşar gene.

- Ama zaten madde maneviyat dengesini kurmuştu ?

- O birinci aşama. İkinci aşama tekrar tekrar doğuşlar. Ve uygulamak üçüncü aşama. İşte bu da yaş evreleri, yedilerin artmasıyla, uygulamakla denge oluşur. Ama dengenin ne kadarını, o dengeli halin ne kadarını nerede, nasıl kullanır, o da kendi sorumluluğu içindedir. Öyle çocuk vardır, mes'uliyetini bilir ; öyle çocuk vardır, adam sende der. Büyür, olgun insan olur, yine o hal çeşit çeşit..Ama zararsızdır. Öylesi de vardır ki, dengeli görünür, zararlıdır, nefse uyar. Yani yaşam, biz yaşamaya, gerçek insan olmaya doğru gittikçe değer kazanır. Dengesini sağladıktan sonra değer kazanır. Dengesini kurmazsa, değer yargısı da olmaz. İnişli çıkışlıdır yaşam. Onun için, orada bir yere takıldınız, "...biz bir yere gelmiş varlıklarız.." dediğiniz an, bir yere gelmediğinizin farkına varmanız lazım. Bir yere gelen insan, "ben bir yere geldim" demez. Kendini bir yere taşımışsa, o hal zaten yaşamından dışa taşar, eylemleri onu ispat eder. Dile gerek yok, telaşa, kendini göstermeye gerek yok. Mütavazi görünmek de dengesizliktir. Görünmek diyorum dikkat ederseniz. Ama onu yaşamak, işte, gerçek dengeyi kurarak evreleşme planı içindeki gerçeğine doğru gitmektir. Hem dıştan içe, hem içten dışa doğru taşmaktır. Onun için "şu olmuş", "bu olmuş", hele hele "ben olmuşum" demek, bir şey kazandırmaz. Çünkü olmanın sınırı yoktur, bilginin sınırı yoktur, evreleşmenin sınırı yoktur..

- Burada "...bir yere gelmiş olan sizler.." der iken, gereken bunca bilgiyi almış olan sizler demek

istiyor her halde ?

- Şimdi, bilgi verilirken, bu bize lutfedilmiş olabilir, bizi teşvik etmiş olmak için.. Ama ben onu orada ilk duyduğum an tüylerim ürperdi, "vay, ben buna layık mıyım, ben ne yapıyorum ki buna sahip çıkabileyim ?" Yani "ben buyum" diyebileyim ? Ve en büyük hata : Ben buyum ama, falan hala şu.. Yanlış ikiye katlanıyor.

Aslında hiç bir şey söylemeye gerek yok. Yaşamak gerek, yaşamak..Onu yaşayan insan zaten her hali ile, her şekli ile, her hareketiyle o cazibesini yayar. Hiç tanımadığı kişileri çeker. Tanıyormuşçasına ona gelirler. Ve o egoyu ortaya koymaz, huzur duyar, hiç böbürlenmez. Artık yaşamı o hale gelmiştir ki, söven de o, seven de o denilir hale gelmiştir. Hiç birinde bir negatif yoktur.

Şu ara ağır sınavlar içinde insanlık. Bizler daha ağır sınavlar içindeyiz. Çünkü bize bir emek verildi, bilgi verildi. Varoluştan bu yana hiç bir birim bu yoğunlukta bilgi almadı.

Ben derim ki, kişi kendini bilirse eğer, yaşamında mutlak bulacaktır bir değer. O değerle tanrısallığının içselliği içine girer. O yaradılışın, tanrısallığın içselliği içine gireni hiç bir şey etkilemez. (Ne varlığa sevinirim, ne yokluğa yerinirim,aşkın ile övünürüm, bana Seni gerek Seni.." İşte o hale girer. Onun için yanlış yoktur, onun için kötü yoktur, onun için yani negatifi temsil edecek hiç bir şey yoktur. Her şeyin içinde bir pozitif olduğunun idrakı gelişmiş, o pozitif gözle görmenin huzuru içinde yeni bir yaşama girmiştir. O zaman mutluluk ne, mutsuzluk ne ? Sevgi ne, sevgisizlik ne ? Dünya insanının yaşadığı sevgi, mutluluk hafif kalır. Öyle bir olaydır ki, onu hiç bir şey ne etkileyebilir, ne rahatsız edebilir, ne devamlı üzebilir. Her şey hazan yeli gibi gelir geçer..

- İnsanın tam kemale erdiği anda duyduğu huzuru mu anlatıyorsunuz, yoksa anlık bazı hallerinde

duyduğu huzuru mu ?

- Doğru bir şey yaptığın an duyduğun huzurun birikimleri ile huzurun daim yaşamına geçmesidir, devamlı yaşamına geçmesidir. Şimdi bir yerde huzur hazan yeli gibi gelir geçer. Bir yerde de huzur öyle yerleşmiştir ki (senin deyimimle huzur diyelim adına) üzüntü hazan yeli gibi geçer. İşte ikinci şıkkı yaşamak zorundayız bunca eğitimden sonra. Yaşamak da yetmez, yaşatmak zorundayız. Zaten o hisle, o tanrısal verilerle yaşamaya başladığın an, o senden taşar. Ona ulaşacağım diye uğraşmana gerek yok. Uğraştığın an, o sende yoktur zaten. Farkında bile olmazsın.

- Aslında bu hali yaşamaya başlatan, yaşatmaya da başlamış demektir. Yani bir de ayrıca onun için çaba sarfetmesine de gerek yoktur.

- Tabii, lüzumsuz olur. Bastığın her yerde sayısız alemler var, o yayılır. O hal içinde giderken bakarsın hiç tanımadığın biri selam verir, bir hayvan gelir yaklaşır. O kadar mükemmeldir ki, anlatılamaz.

- Peki, bunca bin yıllar sonra insanlık durmadan gelişir, tekamül ederken, mutluluk çağının eşiginde siniz derken, nasıl oluyor da dünya hala bu kaosu yaşıyor ? Hem de ne kaos ?

- Bir piramide benzer bu. En altta az tekamül etmişler, biraz üstte tekamül edenler, onun üstü de tekamül ettirmek için gelenler.. Bu keşmekeş içinde bütünü birde toplayıp, arıtıp, dağılıma varabilmek için bunların yaşanması gerekiyor.

Soru - Burada "...beraber umutlandık, beraber üzüldük, beraber sevindik. İşte insan bu hallerin hepsini temsil eden bir oluşumdur.." diyor. Yani onlar da bizimle birlikte...

Cevap - ...kardeşim, siz biz diye bir şey yok. Bedenli bedensiz diye de bir şey yok. Ama sen bedene dört elle sarılırsan, burada varım dersin, varsın. Her zaman size söylüyorum, o kadar mükemmel bir dizayn ki, neden gündüzü geceyi yaratmış ? Ruh sadece bu beden içinde görev yapmak, tekamül etmek için gelmiyor,

evreleşmeyi varoluştan beri yapıyor. Bedenin içinde yapacağının yüz mislini anlık dalgınlıklarında, gece uykuları içinde yapıyor. Onları yapma görevini de almıştır. Bunun varlığı da bize bildirilir zaman zaman. Hepimiz biliriz de, nedenini niçinini aramayız. Yani ruh öyle bir varlık ki, beden dardır, yetmez. İlk insanı düşünürseniz, ilk insan barınmayı da, giyinmeyi de, çiftleşmeyi de hayvandan öğrendi. Ama şimdi artık bu eğitimler geçildi. Fizik beden gelişti, teknoloji gelişti, insan ruhu da ilerledi. Şimdi o inen ilk ruh artık yükseldi, şimdi zerrelere göndermeye başladı. O kadar mükemmel bir dizayn içinde yapılıyor ki, görevle inse de bu dünyada o görev hemen yapılamıyor. Önce o görev hak ediliyor, sonra yapılabilir. Bugün dünyada zerreler var, bütün yok. Bu tekamül skalası içinde varlığımızın gerçeğini idrak edersek, (ne bir yaşam, ne bir dünya tekamülü, ne sistemler tekamülleri) nin yeterli olduğunu düşünmek bile, Yüce Varedenin varettilerinin görkemini küçümsemek olur. Varoluşun varolduğu günden bu güne kadar olan evreleşme içinde (bir karmaşa gibi görünse de), o karmaşanın bile bir görkemi var. İlk insanın karmaşasını düşünün, bir de bugünün insanının karmaşasını düşünün. Nefsin büyümesi, insanın gücünün isbatı, ruhsal ve fiziksel gücünün isbatı nerelere vardı ? Eskiden yakın yerlere zor giden insan, şimdi sistemlere gidiyor. Ve o sistemlere giderken (düşünebiliyor musunuz ?) kaç sistemin içinden geçiyor ? Ama algılabildiği, mevcut, en yakın gezegenleri görebiliyor. O gördüğünün yanıbaşında ne sistemlerin içinden geçiyor.

Onun için, harika bir yaşamımız var. Sorumluluğumuz varoluştan verilmiştir, varışa kadar sürecektir. Bunun yegane ilacı sevgidir. Kendi kendinle samimi olmak, var olmaktır. İnsanın kendi kendine vereceği hesabı olmazsa, hiç bir kimseye, Tanrıya bile verecek hesabı yoktur. Onun için önce bir kendimizi sevelim. Saymasını bilelim. Ondan sonra sevgimizi saygı çerçevesi içinde çevremize verelim.

Soru - Bütünleş 112, insanın oluşumunu maneviyat madde dengesini kurmasını vs. anlatıyor. Yani ilk bedenlenişte madde bedeni, ruh süptilden kabalaşmaya doğru giderek kendi mi yarattı, diyor ?

Cevap - Hayır, bedeni ruh yaratmadı. Nasıl bigbang'lerle sistemler oluştu, dünyalar ateş topu iken soğudu, bitki ve hayvan nesli, hepsi kalıbını alıp da geçti. Küf/hücrenin yaratılması/hücrenin gelişmesi safhalarını düşünürsen, ilk üç safhada hepsi bir arada idi. Üçden sonra her biri kendi kalıbı içinde olma eğitimi içine girdi. Ondan sonra kalıplar oluşurken de, bir başka tarafta o kalıplar içinde yapacaklarımızın eğitimi verildi. Yani melekler, görevliler.. O kalıpları onlar yaptı. İnsanoğlunun bedensiz yaptığı eğitimler bitince, o kalıbının içine girdi. Her zaman derim ya, O Yaratan, bizler yapınız. Şimdi onları yapanları (melekleri diyelim), bizler eğitiyoruz. Görüyor musunuz, kimse kimseye borçlu kalmıyor.

Soru - İlk oluşta..Doğuş/Oluş dediğimiz, bir doğum yok, bunu insan kendi ruhsal gücü ile mi yaptı ?

Cevap - Şimdi kelimelere vurarak bunu söylemek mümkün değil. De ki, ışınlandı ve bedenle buluştu.

Cenini göz önüne al. Cenin ana rahminde bir zerreden oluşur ve ruh onu izler. Bir ilahi mekanizmanın yönetiminde dört aya kadar o gelişiyor. Ondan sonra ruh o cenini teslim alıyor. İşte ilk doğuş/oluşu böyle düşünebilirsin. Ruh, beden hazır olunca onu teslim alıyor.

- Yani ruh onun içine giriyor ?

- Hayır, içine girmiyor. Onu teslim alıyor.

Dilerim, hepimiz çok çok iyi olalım. Kimse zararda olmasın. Nefsin bize yaptırmak istediklerini yapmamayı hedef edinelim. Mütevazî görünmeyelim, mütevazî olalım. Mütevazîymiş gibi görünmek egodan kaynaklanır. O da zararlıdır. Samimi olalım. Önce kendimize samimi olalım. Bunları hedef alalım.

Yaradılışın, insanlığın bu dönemde buna çok

ihtiyacı var. Hele hele bizler.. Sorumluyuz arkadaşlar bunu bilelim. Elele, gönül gönüle olmakta büyük faydalar var. Samimiyetle (götüremiyorum) diyende de fayda var. Allah onlardan razı olsun. Samimiyetsizlik içinde bir arada olmaktansa, samimiyetle herkesin yerini bulmasında fayda var.

Zor bir dönem, bir değişim yaşıyoruz. Bunun idrakına varalım. Bir avuç insan da olsak, çok büyük işler başarabiliriz. İnsanlığın buna ihtiyacı var. Lütfen birlik ve bütünlüğümüze sevgi duyalım, saygı duyalım.

ihtiyacı var. Hele hele bizler.. Sorumluyuz arkadaşlar bunu bilelim. Elele, gönül gönüle olmakta büyük faydalar var. Samimiyetle (götüremiyorum) diyende de fayda var. Allah onlardan razı olsun. Samimiyetsizlik içinde bir arada olmaktansa, samimiyetle herkesin yerini bulmasında fayda var.

Zor bir dönem, bir değişim yaşıyoruz. Bunun idrakına varalım. Bir avuç insan da olsak, çok büyük işler başarabiliriz. İnsanlığın buna ihtiyacı var. Lütfen birlik ve bütünlüğümüze sevgi duyalım, saygı duyalım.

12.10.2001 gecesi yapılan sohbetten :

Soru - Kur'anda (Cihad) var mı ?

Cevap - Kur'anda cihadın var olduğuna ben inanmıyorum. İyi olmanın mücadelesi vardır, diğer anlamda var olduğuna inanmıyorum. O devir bir başka idi. O devri bugüne taşımalıyım. Cihad bir barış mücadelesi olmalı. Hz. Ali'nin olayını hep anlatırım. Bugün olan nefsi için insan öldürmek, oysa o zamanda beni öldürmeye gelene karşı nefsi müdafaa mücadelesi veriyorlardı. Öyle iken Hz. Ali, öldürmek için adamın gırtlığa kılıcını dayadığında, adam Hz. Alinin yüzüne tükürmüş. Kılıcını geri çekmiş Hz. Ali. Neden demişler, "Ben onu Allah için öldürecektim" demiş, nefsi müdafaa demeyi bilememiş, "ama o benim yüzüme tükürünce, ben kendi öfkemle, kendi kinimle onu öldürecektim" diyor. Yani hefse kapılacaktım. Orada bile bir toplumun hayrı için harp başka, kinle birbirini kırmak başka. O zaman bile bir asalet varmış. Şimdi öyle değil, şu benim, bu benim, petrol benim, toprak benim, yani burada egoların kavgası, savaşı var. Ve egolarına alet ettikleri insanlara acırım. Talibanın şunun bunun, egolarına hizmet için kardeşi kardeşe kırdırmaları. Eski insanın affedilir tarafı vardı, günümüzün insanının affedilir tarafı yok. Bu kadar tekamülle bir yere gelmişiz, kavga ne

diye ? Büyük yanlış içindeyiz. Dedişdi dersiniz, daha işin başındayız, önümüzde çok zor günler var. İşte o zor günlerin önüne pozitif enerjiler göndermek zorundayız. Toplumda % 51 i bulmak zorundayız. Ki o da iyiye dönüşü başlatmak için.

- Mutluluk Çağı mutlaka yaşanacak mı ?
- Mutlaka yaşanacak. Kayıtsız ve kesin.
- Peki ne zaman olacağı belli mi ?
- Belirli bir mutluluk çağı zamanı vardır. Bu değişmez.

- Peki, herşey belirli ise, biz neyi değiştireceğiz ?

- Bakın, zaman bize asgari ve azami arası verilir. Şimdi dünyaya bir görevle geliyorsun. O görevi yapabilme zamanın diyelim 40 yıl. Bu 40 yılın 20 yılında da bu görevi başarabilirsin. Böylece yaşarken yeni görevler alır, onlara girersin. Ama 40 yılda ister başarısın, ister başarmazsın sınıfta kalırsın. O zaman yine o dersini vermek üzere, onun yanında diğer görevlerini de alır gelirsın. İşte buna benzer. Yani mutluluk çağının da bir zaman birimi var. O çağı yaşayacağız. Şimdi burada şu anda mutluluk çağını yaşayanlar var. Eğer şurada toplanıp insanlığın hayrına bir şeyler üretiyorsak, biz mutluluk çağının bir nebze algılayıcılarıyızdır hiç olmazsa. Yani mutluluk çağı başlamıştır, vardır. Ama mutluluk çağının tümünün yaşanması amaçtır. Eğer onu yaşayanlar olmasa, o amaca doğru taşıyanlar da olamaz. Bilinçsizleri bilinçlendirecek her dönemde insanlar olmuştur. İşte o çağı o şekilde bir zaman olarak alırsan, tümün arınmış olarak yaşayacağı bir çağdır. O çağa tüm olarak varacağız. Yanlışları yapıp doğruyu bulana kadar mücadelemiz artarak devam edecek ve mutluluk çağı mutlaka yaşanacak. Geçmişte altı defa yaşandı, bu zaman diliminde de yaşanacak. Onun için hiç ümitsiz değilim, hiç kötümser değilim. Atatürk'ün dediği gibi, "Yurtta sulh, cihanda sulh", bu barışı mutlaka yaşayacağız.

C. 399 un çalışması esnasında:

- Olayı çok daha basite indirgeyerek izah edeceğim. İnsan kendini etten kemikten sıyrıp, ruhsal varlık olduğunu hissettiği an, varlığının içindeki gücü hisseder. Temel budur. Kendini yiyen/içen/yapan/yaşlanan/ölen bir varlık olarak kabul ediyorsa, o, madde gücü ile yaşayan, varlığı içindeki hiçliğe inemiyen, gücünü de bulamıyan, yani yaradılışı temaşa edemiyen bir varlıktır.

Tekamül safhalarını sizler çok güzelleştirdiniz. Yapararak hiçlik noktalarına doğru yükseleceğiz. Hiçlik noktalarına doğru yükseldikçe, bir alttakine hizmet, bir üsttekine de eğitim alacağız, öğreneceğiz. Alttakine öğretmen, üsttekine öğrenci olacağız. Doğrudan doğruya ne tekamül safhalarının sonuna ulaşabiliriz, ne de buradakini tanımadan dünya yaşamının idrakına varabiliriz. İşte bugünkü yaşadığımız kaos, bu idraka varamamanın temel nedenlerindendir.

İnsan sadece beden değildir, bir ruh vardır. Ruh da bir isim, bir potansiyel, bir güç, ne dersenez deyin. Ama bedeni varlık yapan ruh ise, ruhu varlık yapan da bir Öz vardır. O öze ulaşıldığı zaman hiçlik noktasına varılır. Her kademedede bu böyledir. İşte evreleşme planı içinde yükseldikçe, birey kendini eğittikçe, eğitilmişliğin vasfı içinde kendinden önce eğitilmişlerden feyiz alır, kendi de kendinden geridekilere feyiz verir. Bu aldığı feyz ile verdiği feyzin uygulayıcısı olanlar olurşa ancak, kazancı olur. Bunu biz uygulamaz, yaşantımıza geçirmez, bu eğitimi almaz, bizdekine kavuşamazsak yine sureta kalırız, beden kalırız. Ruh olamayız.

Her bilgiyi, her öğretiyi önce idrak etmek, ondan sonra yaşamına geçirmek, ondan sonra da yansıyanı yaymak gerek.. O o zaten durmaz, dışarı doğru atar, tutamaz. Ve onu herkes hisseder. Ben ne kadar saklasam, en gabisi bile bir yönü ile hisseder.

Diyelim, şöyle rahat oturuyorsa bir toparlanır. O hiç bir şey de olsa, ezik büzük de olsa, cemiyetin en düşük varlığı gibi de görünse, karşısındaki içten gelen bir sesle toparlanır. Etiketlerin sahibi bir toplumuz, çünkü ondan bunu beklemiyordu. Ama onun yaydığı enerji, karşıdakinin içindekini ateşler. O ateş onu harekete getirir. O bir şey yapmasa da, vasıfsız da olsa, karşısındaki mevki sahibi, bilgili bir kimse de olsa, onun dağıttığı enerjiyi, ondaki içselliği alır ve hiç bir şey yapmasa da, en gabisi bile, şöyle bir toparlanır. Birey bunu kendi algılar. Kendi yaşama geçer, kendi harekete geçer. Onun için deminden beri soruyorum size "siz ne diyorsunuz ?" diye. Ne istiyorsunuz ? Bu celsede anlatılan bu işte. Buna ulaşabilen insan, diğer anlatılan vasıfların hepsinin idrakına varır. Bir varlık olduğunun idrakına varır. Aksi takdirde kendinden kaçıp, bedene bürünürsün. Sorumluluğunu kabul edersen, Yunus gibi "ete kemiğe büründüm, Yunus diye göründüm" dersiniz. Bu kadar basittir.

Öyle zamanlarımız vardır ki, hepimizin, kimimizde çok kimimizde az, bedene sığınıp, ruhsal varlık olduğumuzu unutup, nefsin dürtüleriyle egosal bir programa girmeyi kendimize şiar ediniriz. Kimse bizi ikaz etmez, yanlışımızı hissettiğimiz an utancımızla öfkeye gireriz. İşte bunu, mümkün olduğu kadar gerçekçi olarak kendimizi eğitirsek, huzur ve mutluluğumuz artacak, oradaki ilahi aşklar falan, hep birer frekans vermiş bize, bizi hayra götürecek enerji potansiyellerinin şifrelerini vermiş. Onları alır, rahatlıkla kullanır, ummanda damla, damlada umman olarak gideriz.

Ama biz kolay diye zorun peşinde koşarsak keyfimiz tükenir, şevkimiz tükenir, isteksizlikler bizi sarar, yaşamdan zevk almayız. Her şeyde bir karşılık bekler, her talepte bir suç ararız. En zoru da kaçışlardır, kendimizden kaçırız. İşte ete kemiğe bürünüp, kendi ile görünememek.. Ondaki bütün

incelikler örtülür, maddeye bağımlı ve nefsin maddeyi yönlendirmesiyle nefsanıyeti artar, yer içer, her şeye sahip olmak isteyen bir varlık haline geliriz.

Soru - Bu alemde yanlış yoğuran, üreten ve bundan vazgeçmeyen varlıklar, o alemde islah gezegenine gönderilir ve küfe varıncaya kadar her zerresi artırılır demiştiniz. O alemde madde olmadığına ve küf de maddenin ilk nüvesi olduğuna göre, bu nasıl oluyor?

Cevap - Kitapları kaç kere okudun, orada der ki, küf en küçük birim olarak maddenin oluşumundaki dağılımı bize anlatmak için söylendi. Onu madde olarak ele alırsan maddeyi düşünürsün. Ama maddenin ötesinde ruhsal bir birim olarak ele alırsan, o bildiğin madde değildir. Zaten öz olmadıkça (öz haline gelmedikçe), maddeden sıyrılmış sayılamayız. Senin anladığın anlamda madde değil, yani dünyada gördüğün madde değil küf. Her şeyin hiç olduğu an madde biter. Onun için her yerde madde vardır, yoksa yaşam olmazdı, Tanrı olurduk ama Tanrının bütünlüğünü kavramamış olurduk. O'nu kavriyacağımız şekle, maddeye ihtiyacımız vardı, o şekilde çıktık. Küf manevi alemde oluştu. Ruh da küfe dağıldı. Maddenin oluşumunda, ruh da onun her zerresine dağıldı. O ikisi aynı eğitimden geçmese, ruh maddeye hayatıyet veremezdi. Ruh maddeyi tanıyarak, ilahi planın denetiminde o safhalardan geçti ve dünyada oluşum başladı. Nitekim ruh bedeni terkedip manevi aleme geçerken, her zerreye dağıttığı parçalarını toplayarak gider.

- Ruhun madde eğitimi daha küf safhasından başlıyor demek ?

- Gayet tabii. Yaradılışın oluşumunda başladı. Ondan sonra tekamül için gerekli ruhsal ve fiziksel biyografi oluşuyor en ince plan ve programlar içinde. Atomun ötesinde tezahür ediyor olay. Önce ruh küfleşiyor, maddede oluşuma giriyor ve beden oluşuyor. Dünyalar sistemler de böyle oluştu. Bütün varoluş böyle oluştu. Katı maddenin ruhsal maddeye ihtiyacı

var. Görünen ile görünmeyenin bütünleşmesi ile oluşuyor diyeyim. Beş duyu ötesi, beş duyu içi ile bütünleşerek varediliyor. Onun için hiç bir şeyi, hiç bir şeyden soyutlayamayız.

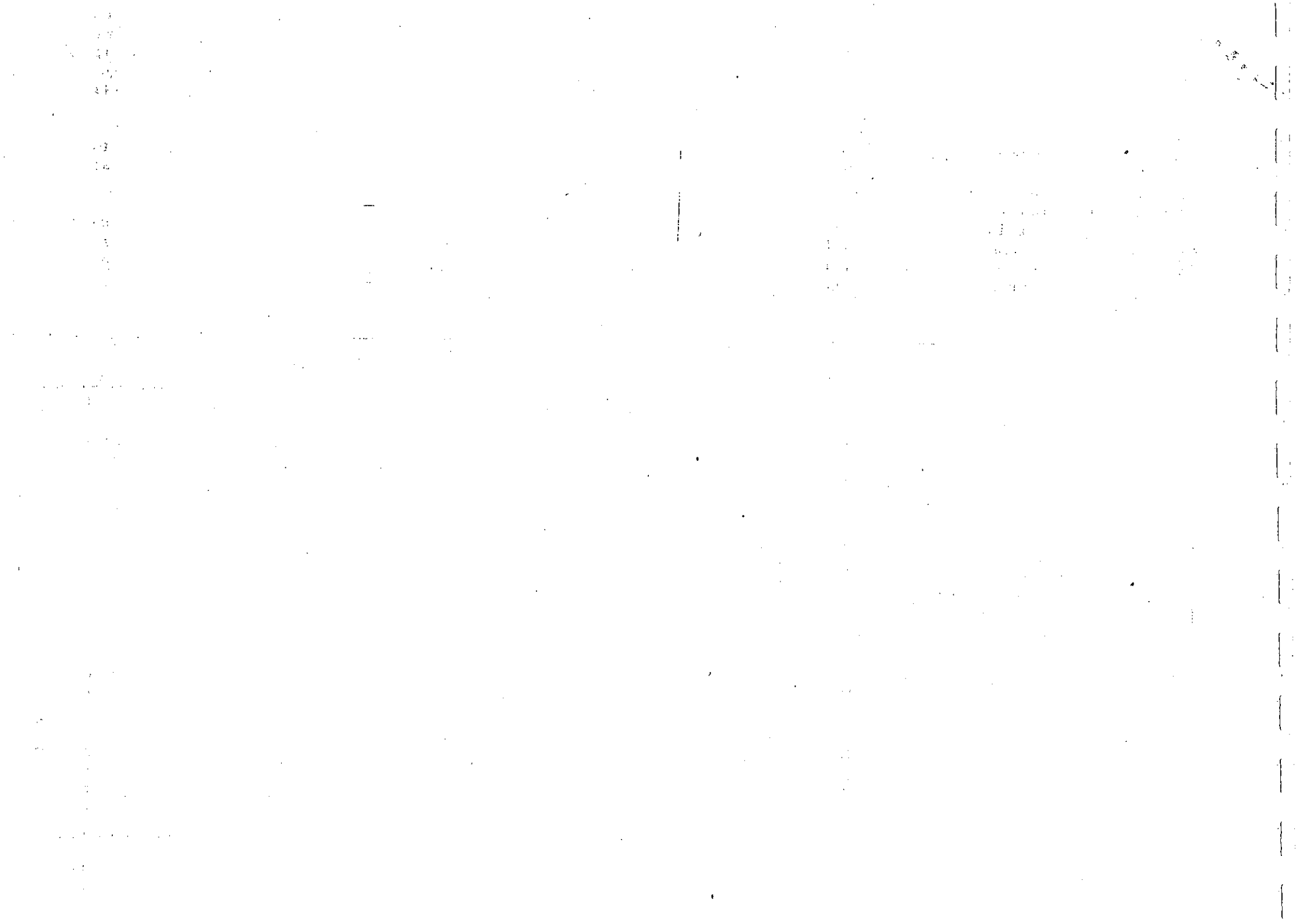
Soru - Big bang için, madde ile maneviyatın çarpışmasından doğan bir kıvılcım falan, diyebilir miyiz ?

Cevap - Madde ile maneviyatın bütünleşmesinden çıkan enerji ile bir oluşum oluyor. Ruhsal enerjinin maddesel enerjiye dönüşümü de diyebiliriz.

Soru - Uzayda tüm cisimlerin gittikçe artan bir hızla genişlediklerini okudum. Nereye gidiyorlar ?

Cevap - Oluşum bitti. Şimdi dönüşüm var. Dönüşüm hızlanıyor, çekiliyorlar.

İKİNCİ KİTABIN SONU

YAREN MESAJI
Yaren Vakfı

10.11.2000
Sa. 21.30

Katılanlar : AY ve 2 kardeşi, yeğeni, ZS,PK,TA,AB,AB,SG,TY,ÜY,ŞU,KG,YE,SA,TÜ,
GT,SG,MÇ,KC,FC,HD,HÇ,Tansu
Alan : MÇ

Arkadaşlar,

Güzel bir günün ve gecenin içindeyiz. Belki ettiklerimizi hiçme dönemindeyiz. Karamsar tabloya batarsak tabii ki üzülürüz. Ama her karanlığın arkasından bir aydınlığın geleceği (gerçeğini) bize Atatürk miras olarak bırakmıştır. O ki türlü baskılar altında hayatını çocukluğundan başlayarak koyduğu hedefin peşinde yürüten, bizlere sayısız örnek olacak miras bırakan yüce bir görevli. O yüce varlığın mirasçıları olarak bizler, o ummanda bir damla olabilseydik, onun yürüdüğü yolda bir adım atabilseydik, bugün ne bu gafleti, ne bugün bu delaleti, ne bugün bu azdırapları yaşırdık. Ama yine O'nun dediği gibi, "Harici ve dahili düşmanlarımız olacaktır, onları yenmemiz için gereken asil kan damarlarımızda mevcuttur". Hakikaten mevcuttur. Ümitsiz değiliz ; ama ümitsizlik tembelliğine girmememiz, o ümidimizi, o gücümüzü tekrar yeşertmemiz zamanı gelmiştir.

Tüm dünyaya hükmeden bir Osmanlıdan viraneye dönen bir zaman dilimi içinde yaşayan Atamız, oradan kendi devletine karşı da savaş vererek yepyeni bir Türkiye çıkarmıştır. Bu genç Türkiyenin bugünkü hali, yaşlanmış Osmanlı İmparatorluğunu dilerim bize aratmasın. Dilerim, bu gaflet ve delaletten uyanalım. Atamızın bize bıraktığı o fevkalade mukaddes ve müzeyyen yolda adımlar atmaya başlayalım.

Bizler- Onun yarattığı varlıkları. Yaradılışımızın içindeki varlığı bilmek mecburiyetindeyiz. Gaflet ve delaletten kurtularak kendimize olan saygımızı tekrar kendimize iade etmek mecburiyetindeyiz.

Devletimizi, milletimizi sevelim. Hükümetlerin değişeceğini bilelim. Yepyeni mükemmel hükümetler başa getirerek, başın ve sonun bütünleşmesiyle hedefe varılacağını (Atamızdan kalan mirasta gördüğümüz gibi) bizde öğrenelim, üretelim.

Zararın neresinden dönersek kardır. Ama zararı kâr sayarsak, yaşam bize mutlaka dardır. Kendi mabedimizi yıkıp, cehennemimizi yaşamaya devam etmiyelim. İstisnalar ekseriyeti teşkil etmiyor, her gönülde bir Kur'an (gerçek Kur'an, iman, Tanrı sevgisi) var oldukça hiç bir zaman yıkılmayacağımızı bilmeliyiz.

Gaflet ve delaletimizi, dış ülkelerin egemenliğine girerek daha büyük bir felakete doğru götürmemeliyiz. Bunu kavga ile değil, barış ile yaparak, gerçek varlığımızı tüm dünyaya göstermeliyiz. Ve hakkımız olanı, zaafımız olarak almayı asla hedef etmemeliyiz.

Bugün Natoya girdik. Natodaki gerçek yerimizi yeni yeni uyanarak tekrar almaya (gerçeğimize uygun almaya) çalışmaya başladık, bazı haklarımızı orada bu sene kabul ettirdiğimizi sanıyorum. Her zaman dediğim gibi, haklar alınır, verilmez. Hak ettiklerimizin seviyesine yükselmemiz için, bilincimizi genişletmek, Atatürkümüz gibi hedefi koyup, emin adımlarla hedefimize doğru yürümek gerekir. Kaldığı bu hedef geçmişte konulup yürünmüş, günde de yürüyeceğimiz hedefler, haritalar Atamız vasıtasıyla önümüze serilmiştir, bırakılmıştır.

Bizler, onun ilkelerinden esinlenerek hedefleri tayin edip, o hedeflere doğru yürümekteyiz. Birleşik düzen içine girmeye çalışıyoruz. O düzeni, dünya düzeninin içinde alacağımız yerin bize lutuf değil, bizim onlara lutuf olarak takdim edeceğimizi tüm insanlığa Atamızın ilan ettiği gibi, anlaşmalarla dış ülkelere imzalattığı gibi, bizim de bunu kabul ettirmemiz gerekiyor. Asla Türk milleti, hiç bir zaman esir olmamıştır. Her zaman, en zor

durumda olduğu zamanlar bile, içindeki vatan aşkı ile kendini ayakta tutmuş, silahsız, cephanesiz, kadını ile erkeği ile, yaşlısı ile, genci ile, çocuğu ile bütün devletlerin iradesini yıkmış, onların hegemonyasını tüketmiş, zaafalarını kendilerine kabul ettirerek güle söyleye geldikleri ülkemizden, gaflet içinde, delaletin kendilerinde olduğunun idrakına onları vardırıarak, tüm devletleri ülkemizden dışarı çıkarmış, bu kutsal toprakların sınırlarını maddi manevi kanlarıyla çizmiş, bizlere emanet etmiştir.

Bu emanete ihanetlik işte bize bu günleri getirmiştir. % 90 ihanet etse de kalan % 10 o ihanet ve delalette olanları, iç ve dış düşmanlarımızı mutlaka tekrar dize getirecektir. Hiç bir zaman ümitsiz olmayalım. Biz Onun çocuklarıyız. Onun mirasçılarıyız. Onun bıraktığı ilkeleri mutlaka bir gün hayata geçireceğiz. Çünkü ilkelerimiz hasta değildir. Onların yenmeye çalıştığı hasta bir millet olarak gördükleri Osmanlı devleti idi. Fakat Atatürk çocuklarının mirası ve ilkeleri hasta değildir. Bir müddet duraklama dönemine girmiştir. Bize bırakılan mirasın önerilerini kendimize destek aldığımız gün, bizler hak ettiğimiz yere, haklarımızı alarak gideceğiz. Buna mutlak inanmamız gerekir.

Evet, bu sene bizim barış yılımız. Barış ve sevgiyi birleştirerek tüm iştenliğimizi söyleştirerek dünya devletlerine tekrar bizliğimizi kabul ettireceğiz. Yurtta sulh, cihanda sulh diyen Atanın evlatları olarak, cihanda mutlak barışın temeli olacağız. Bunu da acı bir gerçekle bütün dünyaya ispat ettik. Ülkemizde geçirdiğimiz Ağustos99'daki depremle tüm ülkeleri ülkemizde topladık. Bu bir uyanıştır arkadaşlar. Bize Atamızın bir lutfudur. Bize Atamızın bir dürtüsüdür. Dünya milletlerine bir dürtüsüdür. "Bizi kendi aralarına kabul etmek için bir takım öneriler, çocuğunu terbiye eder gibi verdiği tekliflerle değil, bizim vereceğimiz tekliflerle orada yer almamız gerekiyor. Sanıyorum dış işlerine bakan adamlarımız, zaafalarının devam edeceğine inanmasınlar. Hepiniz göreceksiniz ki Türk milleti ve bütün dünya görececek ki, onlar vadelerini doldurup gidecekler. Yerlerine gelecek yeniler bizi şerefimizle dünya birliğine ve birleşmeye götürecektir. Onların şartlarını kabul ederek değil, şartlarımızın (haklı olduğumuz şartlarımızın) kabulü ile gideceğiz. Yani çekinmeden bizden talep ettiklerinin kendilerinde var olduğunu onlara ispat ederek gideceğiz. Bizde insana saygı vardır, sevgi vardır. Bizde gasp yoktur. Mecbur kalmadıkça birbirini incitmek de yoktur. Değil öldürmek, idam hükmünün kalkması (bizde idam yıllardır zaten olmuyor), onlarda sokaklarda idamlar hala devam ediyor. Renk ayrımını daha çözemediler. İnsanları köleleştirmekten vazgeçemediler. Bizi de köleleştireceklerini sanıyorlar. Ama bizim varoluşumuzdan bugüne kadar asla böyle bir yaşamın sahibi olmadığımızın geçmiş tarih ispatıdır."

Ermeni katliamları ile karşımıza geliyorlar. Neyi nasıl yapacaklarını bilemiyorlar. Geçmişin acısı, korkusu, bugün madde varlığı içindeki tutkunun getirdiği gafletle, bizi geçmişin intikamına doğru taşımaya çalışıyorlar. Buna güçleri yetmez arkadaşlar. Buna izin verilmez arkadaşlar. İlahi planda da olsa bizim Atamız bizimle. Bizim Atamız milleti ile. Bizim Atamız dünya milletleri ile iyide ve güzelde dosttur. Bizim arkamızda da (Türk milletinin arkasında da) destektir. Türk milleti kozmopolit bir yaşamın içinde Ermenisiyle, Rumuyla, Türküyle, Lazıyla, Kürdüyle büyük bir birlik ve bütünlük içinde yaşamını şerefle idame ettirmektedir. Cehaletin getirdiği karmalarla, dış mihrakların yaptığı kandırmalarla bizi bölmeye çalışıyorlar. O bölmeyi istediği, teşvik ettikleri kitleler de bunun yanlışlığını artık anlamaya başlamışlardır. Türk milleti şusu, busu.. Biz bütünüyle bir milletiz. Kurtuluş savaşını böyle kazandık. Her milletten hak edeni reisicumhurluğa kadar taşıdık. Bugün devletin tüm işlerliği içinde her milletten o seviyeye gelmek hakkını isteyenler vardır. Bu yolu bize Atatürk açmıştır arkadaşlar. Atatürk olmasaydı bugün şakıp bir tek laf edemezlerdi. Atatürk'ün verdiği özgürlük,

vatanda yaşayanların hepsine hak olarak tanımıştır. Din, ırk, mezhep ayırımına gitmemiştir. Hiç kimsenin küçük görülmesine müsaade etmemiştir. Ne esirlerine zulüm, ne bayraklara saygısızlık etmiştir. Ne silahlara nefsin getirdiği gafletle sarılmış, ne de bir milleti küçümseyerek onu ezmeye kalkmıştır. Bu ne bizim geçmişimizde olmuştur, ne günde oluyor, ne de gelecekte olacaktır. Amma bugün Onun ilkelerini unutup resimleriyle avunanlar bizi bu yanlışın içine taşımıştır. Ama Türk Milleti mutlaka uyanacak (Cumhuriyet bakidir, Devlet bakidir, ama hükümetler değişerek), uyanıp gerçek hakkımızı Avrupa Birliğine katılmamız için de tayin edecek ve bizim şerefimizin iadesini de temin edecektir. Bu budur arkadaşlar, değişmez.

Atamızın (ben ölüm günü demeyeceğim) ilahi plana doğum günü olan bu günde bize bahsetmeye çalıştığı gerçek budur. Ne uyuyalım, ne uyanacağımızın bilinçsizliği içinde gaflete düşelim. Gerçek bir uyanışla Atanın izinde dilerim hep beraber yürüyelim. Varımızı bilelim, yoklarımızı temin etmek için gösterilen yolda yürüyelim. Onun ummanında damlaları büyüterek ummanları yaratalım. Yaratacağız. Buna mecburuz. Tüm dünya devletlerinin bunu görmesini tekrar sağlayalım.

"Cumhuriyetin 100 ncü yılı bayrak olacaktır. 2000 Yılı'nın referansları pozitifte çoğalacak, Berat Kandili olan bu gecede dilerim gönüller yaptıkları hataları beratları içinde görerek, arıtma yoluna gitmenin adımını atacak, temiz beratlarla 100 ncü cumhuriyetin yaş gününde Atanın çocukları Atatürk'e layık birer fert, fertlerin birleşmesinden doğacak devlet, bir güneş gibi tekrar doğacaktır. Ve bütün dünya milletlerine bu güneş mutlaka ışık verecektir. Buna yemin ediyorum arkadaşlar. Buna yemin ediyorum arkadaşlar.."

Nebeze gönlüm bir şeyler algılıyorsa, belki içsellikimde O'nunla söyleşiyorsam, Atamla söyleşiyorsam, bu doğum gününde Atanın bu sözü bize verdiğini sizlere iletmek istiyorum arkadaşlar.

Onun için Berat Kandili ile Atanın yüce aleme doğuş gününün bütünleşmesinde doğacak bu hayırlar, bu yüksek enerji frekansı, gaflet ve delalet içinde olanları dilerim uyandıracaktır. Bu uyanış yaptıkları hatanın tamirine gidiş olacaktır.

El ele gönül gönüle birleşip (bu hasletimizdir bizim, en zor anımızda bütünleşmek) tüm kozmopolit, ülkemizde yaşayanlarla el ele, gönül gönüle birleşip o zorluğu aşmak, bizim ülkemizin, bizim milletimizin içinde her kim olursa olsun hasletidir. Omuz omuza nasıl kurtuluş savaşını kazandıysak, dış mihraklardan gelen, ülkemizi bölmeye çalışan, bu birliğimizi bütünlüğümüzü bölmeye çalışan bu yanlış da düzelterek güç bizde, damarlarımızdaki asil kanda vardır.

Buna inanalım. Bu inanç içinde tekrar sizden rica ediyorum, her anınızı dünya barışı, memleketimizin uyanışı ve memleketimizin insanının uyanışı, haklarını hak ettikleri biçimde alıp, tüm dünya ülkelerine tekrar anlatışı olsun. Ve eğer gireceksek Avrupa Birliğine, bu inanç ve imanla girelim. Ve islam ülkelerindeki yanlışları düzeltmek de boynumuzun borcudur. Oradakileri başladık düzeltmeye, görüyorsunuz. Terörü üretip bağrında büyütenler, bugün kapımızı çalıp bizimle ticari ve siyasi anlaşmalara imza atıyorlar. Bunları gözleyelim. Uyuyanlar olmayalım. Yaş önemli değil arkadaşlar, yaşlı isek gençlere vereceğimiz borcumuz var. Geçmişimizi onlara tanıtalım, geleceği onlara güzel hazırlıyalım. Yaşlılık zilletine kapılmıyalım, beyinlerimizi çalıştıralım ve menfaatlerimizin ötesinde bir bütünlüğü, beraberliği kuralım.

Bir avuç insan olsak da adam sendecilik'ten kurtulalım. Bize verilen bu kutsal görev içindeki (Atanın 1981 de bize verdiği ilk celseyi konuşmandan sonra okursanız sevinirim) bizim yanımda olduğunu, belki bir vazifeli kuruluş olarak manevi kuruluşumuzun yanında, Atamızın dünyasal kuruluşumuzu da destekliyeceğini ve örnek insanlar olarak O'nun hedefine sahip çıktığı gibi, bizler de bu kuruluştaki hedefimize sahip çıkmalıyız. Bunu üretip, büyütüp (ki sessizce bütün dünyaya tanıtıldı, bütün dünyada bu kitaplar okunuyor) bütün

bütün dünyada var, dağıldı, yüzen gemideki kütüphanede dahi var, bütün dünyayı dolaşıyor. Demekki bunda bir hikmet var.

Arkadaşlar, mukaddes bir vazifenin ilahi neferleriyiz. Lütfen bunu unutmayalım. Unutarak, dünyasal yaşamımızın baskısı altında ikinci plana atarak bu mukaddes görevi lütfen tepmiyelim. Ve Atamızın izinde, desteğinde, yananda ve tüm ilahi planın arınmış varlıklarının desteğinde bunu daha ileri boyutlara taşıyalım. İlke ve inkılaplarımızın sahibi olalım. Yurtta sulh cihanda sulh'a, yurttta barış cihanda barış ile başlanacağına inanalım. Sevgimizle birbirimizi, bütünü ve tüm yaradılışı saralım.

Tüm dünya insanlarına, maddeye maneviyatı eklemeliklerinin yanlışından kurtulmalarında yardımcı olalım. Dilek ve temennilerimizi bu hayırlar üzerine çıkaralım. Silahla tüfekte değil, düşünceyle, taleple, istekle barışı (Atamızın istediği gibi) tüm dünyaya yayalım, derim, kandilimizin ve Atamızın gününün, gecesinin, bütüne ve sizlere, eşlerinize evlatlarınıza hayır getirmesini dileyelim. Beratlarımızı hayırla verelim, içindeki yanlışlarımızı görelim, düzeltme yoluna gidelim. İnşallah cumhuriyetin 100 ncü yılında yüzümüzün akıyla tüm dünyaya gerçekleri bildirelim. Sevgimizle saygımızla, inancımızla imanımızla diyor, cümlelerinizi saygı ve sevgiyle selamlıyorum.